

Vật Ngã Lão Công

Contents

Vật Ngã Lão Công	1
1. Chương 1-1: Mở Đầu	1
2. Chương 1-2	2
3. Chương 2	8
4. Chương 3	15
5. Chương 4	22
6. Chương 5	29
7. Chương 6	36
8. Chương 7	43
9. Chương 8	51
10. Chương 9	57
11. Chương 10	63

Vật Ngã Lão Công

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, HESố chương: 10Convert: Ngocquynh520Edit: Bảo Bảo (1-4), Trầm Phong (5-hết)Bạch Chấn Hạo d

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vat-nga-lao-cong>

1. Chương 1-1: Mở Đầu

Một nữ nhân cần bao nhiêu thời gian để đầu tư vào tình yêu, đem bản thân thuận lợi gả ra ngoài? Là một năm, năm năm hay là mười năm? Vẫn là phí thời gian cho đến già đi, đến lúc dung mạo trở nên xấu xí, lại mèo khen mèo dài đuôi thương tiếc? Không, không thể như vậy được! Thanh xuân người phụ nữ ngắn ngủi như thế, dung mạo nữ nhân quý giá như thế, nếu không nắm chắc cơ hội, quả thực chính là xa xỉ lãng phí!

Vào một ngày trời trong nắng ấm, rốt cục nàng cũng được phủ thêm 1 tấm lụa trắng, trở thành vợ của Bạch Chấn Hạo. Muốn hỏi Bạch Chấn Hạo là ai ư? Bạch Chấn Hạo là chồng tương lai của nàng, là một người trí giả tuệ nhãn cao siêu, mới có thể ở trong biển người mờ mịt, lựa chọn nàng. Lúc này đây, vì để có thể đem bản thân gả ra ngoài, trước sau chỉ tốn thời gian ba tháng không hơn không kém, hoàn toàn nắm giữ lý luận tối ưu: kinh tế lợi ích và khái niệm thực tế, thuận lợi đem chính mình theo chủ nghĩa độc thân tiến đến giai đoạn đã kết hôn.

Đương nhiên, nàng nên cảm tạ trời phạt đã để cho nàng được thuận lợi gả đi, nên liên tiếp phóng sát nam nhân của nàng, nếu không có thất bại rõ mồn một trước mắt nhắc nhở nàng, kích thích nàng, chỉ sợ hiện tại nàng vẫn còn dần dần không thể tỉnh lại, không biết phải cáo biệt độc thân như thế nào, rời xa cái vòng luẩn quẩn này.

Trăm ngàn lần không cần vọng tưởng, lẽ vật sẽ từ trên trời rơi xuống! Bình thường trên trời rơi xuống không phải phân chim thì chính là máy bay, cho nên cũng đừng nghĩ rằng nàng vận khí tốt. Để gả được ra ngoài nàng phải hy sinh mới đổi lấy thành công hôm nay. Muốn có cuộc hôn nhân hoàn mỹ thì trước hết phải là 1 diễn viên xuất sắc!

Bạch Chấn Hạo muốn nở mày nở mặt, không muốn giữa vợ chồng có tranh cãi âm ỉ, muốn nàng làm vợ hiền mẹ đảm. Tuy rằng nàng không hoàn toàn phù hợp điều kiện. Nhưng vì Bạch Chấn Hạo, nàng liền cố gắng trở thành người phụ nữ như vậy, cho dù là giả bộ đoan trang thì nàng cũng làm!

Nàng nhịn đau dứt bỏ thứ nàng quý nhất, rưng rưng làm bộ đã quên. Nàng nhiệt tình yêu thương quyền đạo, nhu đạo, cho nên, hiện tại nàng đã thành công, dựa vào tính nhẫn nại của nàng.

Thánh đường trang nghiêm, nhạc nền đám cưới chính thức vang lên..... Xa theo Pháp quốc, Dư Xảo Xảo một thân lụa trắng lả lướt đi tới, có vẻ đây là một sự kết hợp độc đáo. Ánh đèn thủy tinh chiếu xuống nền, làm cho chiếc váy của Dư Xảo Xảo càng trở nên nổi bật. Dư Xảo Xảo được cha dắt vào Thánh đường, chậm rãi tiêu sái bước đi trên nền thảm đỏ. Chú rể của nàng mặc lễ phục màu trắng, kiên định đứng đó chờ nàng đi tới. Nàng kết hôn, rốt cục cũng kết hôn, vì giờ khắc này, nàng đã phải chờ đợi hơn hai mươi năm của cuộc đời.

Đi qua thảm đỏ, cha tự tay đem nàng giao cho Bạch Chấn Hạo, dưới sự dẫn dắt của hắn, bọn họ sóng vai đứng ở trước thánh đàn, đầy bụng cảm kích mục sư chứng hôn cho bọn họ:

“Bạch Chấn Hạo, con nguyện lấy Dư Xảo Xảo làm vợ, bất luận ốm đau bệnh tật, vĩnh viễn không tách rời sao?”

“Con nguyện ý.” Bạch Chấn Hạo đáp chắc chắn.

“Dư Xảo Xảo, con nguyện ý gả cho Bạch Chấn Hạo, bất luận ốm đau bệnh tật, vĩnh viễn không tách rời sao?”

Nàng xấu hổ nhìn người nam nhân bên cạnh, nàng cố gắng kiềm nén niềm vui sướng, kêu bản thân tạm thời bình tĩnh không để làm hỏng giờ phút linh thiêng này.

“Con, con nguyện ý.....” Khoảnh khắc nói ra được lời đó, nàng thở phào nhẹ nhõm một hơi. Hai người trao nhẫn cưới xong, hiện trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Đột nhiên hắn nâng đầu nàng lên, tiếp theo ở trước mặt mọi người hôn nàng

Một phút trôi qua.....

Hai phút trôi qua

Ai, ai, ai, hôn lâu như vậy, có phải hay không rất... mãnh liệt? Dư Xảo Xảo mặt đỏ lên ngoan ngoãn tiếp nhận nụ hôn này, cho đến khi nàng sắp thiếu dưỡng khí ngắt đi một giây, nàng mới vội trộm khẩn cầu hắn, cầu hắn buông tha nàng. Bạch Chấn Hạo vẫn còn chưa hôn đã, không đành lòng nhưng vẫn phải thả nàng ra. Trong nháy mắt, nàng thấy trong mắt hắn xuất hiện vẻ si mê nuôi tiếc, nàng chưa từng gặp qua Bạch Chấn Hạo có vẻ mặt như thế!!!! Không quan hệ, từ hôm nay trở đi, bọn họ là vợ chồng, cho đến khi phát hiện ra chân tướng, chỉ hi vọng sẽ không làm người người kinh ngạc.

2. Chương 1-2

Hơn ba tháng trước.....

Trong phòng học, đứa nhỏ lớn Dư Xảo Xảo đang đứng ở trên bục giảng cố gắng xoay thắt lưng, dẫn một đám trẻ con lít nhít, cùng nhau xướng hát ca.

Bọn nhỏ không hiểu thế sự, tiểu oa nhi tròng lớn ánh mắt sùng bái, tứ chi mập mạp ngẩn ngẩn không ngừng cố gắng vũ động, bắt chước lão sư Xảo Xảo bọn chúng yêu mến nhất, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn bộ dáng

thiên chân sáng sửa, đáng yêu khiến người ta nhìn không được liên tưởng ...đến viên bánh bao tròn đang lăn.
=.=!

Thẳng đến khi có tiếng chuông tan học vang lên, đưa nhóm tiểu tổ tông này đi, tinh thần Dư Xảo Xảo phần chân hần lên trở lại văn phòng, một chút mệt mỏi cũng không có, hơn nữa trên bàn kia còn có bó hồng lớn, làm thần thái của nàng trở nên sáng láng, nét mặt càng toả sáng.

“Xảo Xảo, người quả thực là nhà máy năng lượng hạt nhân, người nói, quý vừa rồi thay bao nhiêu chàng?”
Đồng sự Trương Tiểu Bình hâm mộ lại đổ kị hỏi.

Vì tính cách ngay thẳng, Dư Xảo Xảo cũng không nhẫn nhịn, còn thật sự nghiêng đầu suy nghĩ.”Có thể là 7.” Nàng dựng thẳng ngón tay cái cùng ngón trỏ.

“Trời ạ! 7 người , một năm cũng mới bốn mùa, người thế nhưng ở quý đầu cũng đã tích lũy đến người thứ bảy, còn như vậy, nam nhân khắp thiên hạ cũng đều bị người cướp sạch !” Trương Tiểu Bình tính trẻ con than thở kháng nghị.

” Không thể nói vậy được, người không biết là ta thực đáng thương sao? Một quý còn chưa chấm dứt, vấn đề tình cảm của ta đã thất bại sáu lần rồi a.” Dư Xảo Xảo than thở.

“Phốc ——” Trương Tiểu Bình đang uống nước liền bị chọc cho cười, vội vàng che miệng lại không để cho nước bắn ra ngoài. Cô quơ loạn trên bàn tìm giấy ăn lau miệng, không quên an ủi nàng.

“Ai nha, Xảo Xảo, thất bại cũng đừng suy nghĩ nhiều. Bất quá, ta lại nhớ tới một câu nói: người tuyệt đối không sai, là nam nhân không nhìn thấy ưu điểm của người. Người cá tính, ngũ quan sáng sửa, lại vui vẻ hòa đồng, ai cũng muốn ở chung một chỗ với người, tuy rằng nhiều khi người luôn hung dữ như quả ớt, nhưng cũng có thời điểm tính cách con gái trong người bộc phát, là bọn hần không hiểu người thôi a.” Trương Tiểu Bình chân thành nói.

“Đúng không! Đúng không! Thật là bọn họ không hiểu. Thân là một cô gái nên hội tụ mọi kỹ năng, ta bên nào không có? Vì sao chỉ nghe đến hứng thú của ta là nhu đạo, quyền đạo, Không Thủ đạo, một đám liền muốn trốn chạy? Ta chỉ muốn vui vẻ nói chuyện cùng các sư huynh, sư đệ cùng nhau luyện tập, cũng không hứng thú đem bạn trai của mình ra làm bao cát đánh, là bọn hần quá yếu ớt. Nói sau, vì nhiệm vụ bảo vệ mình nhỏ yếu có cái gì không đúng?” Dư Xảo Xảo nhìn không được oán giận, mỗi lần nhớ lại nguyên nhân thất bại trong tình yêu nàng lại thở dài thườn thượt.

“Xảo Xảo, tỉnh lại đi, đạo gần đây đang thịnh hành lão sư yêu đương với trẻ nít, Xảo Xảo đâu, chỉ cần người muốn, người kết hôn cũng xếp đầy mười dãy phố, đừng có kén chọn nam nhân nữa.”

“Vấn đề là, nam nhân ở đó đều chưa trưởng thành! Tuy rằng nhìn rất bổ mắt, nhưng ta không đành lòng giết hại cây non quốc gia, người xem, ta cùng các đại nam nhân tình cảm vẫn tốt lắm đó thôi.” Ánh mắt nhìn ra bên ngoài liền thấy thân ảnh cao lớn của Lý Tử Hùng đã xuất hiện ở bên ngoài từ lúc nào.

Trương Tiểu Bình nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, “Người thí luyện đến rồi đấy, mau đi đi! Hy vọng người lần này có thể thuận lợi .”

“Ta, ta sẽ cố gắng.” Dư Xảo Xảo uể oải nói.

Nàng trời sinh dung mạo tốt, một tay hảo trù nghệ, còn có một tấm lòng hồn nhiên, Dư Xảo Xảo khát vọng kết hôn, muốn có một gia đình ấm áp thuộc về mình , cho nên nàng cố gắng tìm kiếm người nguyện ý cùng nàng hợp xây dựng gia đình.

Tuy rằng thất bại vô số lần, nhưng là, càng bị áp chế lại càng hăng hái mới là Dư Xảo Xảo!

Nàng xinh đẹp, tươi cười hướng nam nhân ngoài cửa đi đến:”Tử Hùng, thật xấu hổ a, để cho người đợi lâu rồi.”

Sáng sớm ngày cuối tuần, Bạch Chấn Hạo mặc tây trang, yên lặng ăn bữa sáng của hần.

“Chấn Hạo, con hôm nay còn muốn đi công ty tặng ca hử?” Bạch mẹ thân thiết hỏi.

“Vâng.” Lời ít mà ý nhiều.

“Hôm nay là ngày nghỉ, con như thế nào không cùng vài bằng hữu đi ra ngoài một chút? Gần nhất có hay không nhận thức bằng hữu mới, vẫn là.....”

Không đợi mẹ nói cho hết lời, “Không có.” Bạch Chấn Hạo cắt ngang.

Bạch mẹ ngẩn ra, nhin không được nhìn Bạch cha cầu cứu, ám chỉ hẳn mau giúp đỡ, bằng không ước mơ ôm cháu nội của bọn họ có thể sẽ không biết phải đợi đến bao giờ.

Không phải mẫu thân đại nhân lỗi nhai, thật sự là đứa con trai này làm cho người ta quá lo lắng.

Rõ ràng tuổi cũng không nhỏ, hôn nhân đại sự lại không tính tới, cố tình nói mọi chuyện đến là đến không đến chắc chắn không đến. Điều này làm cho mong chờ muốn ôm cháu của Bạch cha Bạch mẹ, không biết làm như thế nào nhúng tay can thiệp, để không làm cho hẳn bất mãn.

Nhận được ám chỉ của vợ, Bạch cha chỉ phải kiên trì hỏi, “Ta nói Chấn Hạo này, con cũng trưởng thành, đối với tương lai có dự tính gì không?”

Động tác dùng cơm dừng lại, Bạch Chấn Hạo ánh mắt trầm đục nhìn phía về phía Bạch cha, tự tin nói ——

“Có, tuần sau, lợi nhuận Bạch thị sẽ thuận lợi tăng thêm một triệu năm trăm ngàn, khuếch trương kế hoạch đầu tư ở các công xưởng hải ngoại, cũng may ta đã đào thải hết những công cụ cũ, tin tưởng đến lúc đó nhất định có thể vì chúng ta mà tăng lợi nhuận. Mặt khác, lúc trước ông nội mở nhà xưởng đinh ốc, con chuẩn cho người đổi mới lại toàn bộ, phải cho mọi người đổi với sản nghiệp đinh ốc truyền thống thấy được đổi mới, không đem bọn chúng coi là ngành sản xuất hạ đẳng.”

Trời ạ, Bạch cha là hỏi con đối với tương lai của mình có dự tính gì, không phải hỏi chuyện công ty .

Bạch cha xoa xoa mi tâm, đổi phương thức hỏi: “Chấn Hạo, ba ba không phải muốn hỏi chuyện công ty, ta là đang hỏi con.”

Nhíu mày, “Con?” Buồn bực liếc mắt nhìn Bạch ba một cái.

“Đúng, chính con. Ta muốn nghe con nói xem, con thích dạng phụ nữ gì? Có đang hẹn hò với ai hay không? Tính khi nào thì kết hôn.....”

“Trước mắt không có đối tượng.” Bạch Chấn Hạo chưa muốn nhảy vào nắm mồ hôn nhân, nói vô nghĩa.

“Vậy con có nghĩ là nên kết hôn?” Bạch mẹ vội vàng muốn biết con có tính hướng này không.

“Con hy vọng có thể trước ba mươi hai tuổi kết hôn, nhưng chưa gặp được người thích hợp .”

“Mẹ giúp con an bài cơ hội, đi xem mắt một vài cô gái được không?” Bạch mẹ cao hứng nói.

“Không cần.” Bạch Chấn Hạo trả lời nhanh và chắc chắn, tiện đà giải thích nói: “Một là tốt rồi. Không cần nhiều, phụ nữ tốt, con chỉ cần một người là đủ.”

Cuộc đời của hẳn còn có nhiều chuyện quan trọng muốn đi làm, chỉ cần Bạch thị lớn mạnh liền đủ những điều hẳn muốn làm cả đời, nữ nhân là loài động vật phiền toái, hẳn không muốn xài quá nhiều tâm tư vào chuyện lấy lòng con gái, nếu thực thích hợp, một người là đủ rồi, hẳn cũng không muốn ba vợ bốn nàng hầu. Hẳn không thích.

“Cô gái kia thân phận tốt lắm. Mẹ trước giúp con chọn người thích hợp, sau đó con đi xem mắt?” Bạch mẹ hỏi, rất mong chờ nhìn hẳn.

Bạch Chấn Hạo tự hỏi, cuộc đời hẳn ghét nhất bị loạn ‘bổng đánh yên ương’, nếu mẫu thân có lựa chọn, hẳn sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian, rất đúng với tính cách cẩn thận, coi trọng hiệu suất của hẳn, không có lý do gì cự tuyệt loại đề nghị này.

“Được.” Hẳn sẵn khoái trả lời.

Nghe vậy, Bạch mẹ nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ông trời thật có mắt, may mắn rằng bảo bối con của bà cũng không bài xích xem mắt, giấc mộng được bông cháu của bà, không còn xa nữa.

“Ba, mẹ, con đến công ty đây.”

“Được, lái xe cẩn thận.”

Tiếp nhận cặp tài liệu trong tay quản gia, Bạch Chấn Hạo thẳng lưng, ngẩng đầu tiêu sái bước ra khỏi nhà.

Theo khuôn phép cũ hần vẫn tôn sùng nhân sinh khuê biểu, hần cho rằng nhân sinh muốn tốt nhất định phải xây dựng một cuộc sống tốt đẹp, cho nên hần am hiểu các loại quy củ, cần phải làm cho cuộc đời của mình luôn đúng chuẩn mực, tích cực, vững vàng tiến lên.

Nếu ba mẹ đã muốn lo cho hôn nhân đại sự của hần, xem ra, hần cũng nên chuẩn bị chấp nhận cùng người khác vẽ một nét bút.

Mặc đồng phục thể thao thoải mái, Dư Xảo Xảo tinh thần ổn định ở ban công nhà luyện quyền.

Tinh thông nhu đạo, quyền đạo, Không Thủ đạo, ngay giai đoạn đó mới hứng thú nhất là võ thuật Trung Quốc, nghiên cứu các bài quyền thần bí tinh túy.

Vì tối hôm qua trải qua lần thất tình thứ bảy, Dư Xảo Xảo phát hiện, cùng với cùng nam nhân có tình cảm, còn không bằng cùng võ thuật luyện ái cho thống khoái.

Tóm lại, chính là cam chịu!

Dư Xảo Xảo tập trung tinh thần, hai tay chưởng phong lệ lệ, hai chân đứng vững trung bình tấn, đột nhiên có hai tay từ sau nàng vươn lên, chế trụ bả vai của nàng, mỗi người một tay, hai bên trụ nàng, ra sức kéo nàng tha đi ——

“Ai? Mẹ, chị hai, các người đang làm cái gì? Mau thả ta ra!” Trơ mắt nhìn mình bị tha đi, Dư Xảo Xảo khiếp sợ la lên.

“Câm miệng, mẹ tìm em.” Ba ngày hai đầu hướng nhà mẹ đẻ chạy tỵ tỵ Dư Ôn Nhu đã kết hôn mở miệng, không quên gõ đầu nàng một cái cảnh cáo.

Mặc kệ Dư Xảo Xảo kháng nghị, chỉ thấy hai người cùng một giuộc giữ chặt nàng, không cho nàng ý định bỏ chạy, không chút do dự đã đem từ ban công, nhả thẳng phòng khách lầu một mà đi.

Tiếng kêu thảm thiết —— “cứu với” giã dựa thành một đường quanh quẩn ở cầu thang.

Đi đến bàn ăn, “Mẹ, đây là chuyện gì xảy ra? Con đang luyện quyền rất tốt, làm sao đem con tha xuống lầu?” Dư Xảo Xảo tức giận hướng Dư mẹ hỏi.

Dư mẹ không hé răng, nhưng thật ra đại ca lại mở miệng.

“Chú cảnh sát sáng sớm gọi điện thoại đến đây, hần nói, vì cảm kích em đem qua hẹn hò vẫn không quên làm việc nghĩa hăng hái, đem tặng em một tấm biển lớn khắc ‘cảnh dân hợp tác’, ngày kia sẽ đưa tới, đến lúc đó cục trưởng lại đến đây khen ngợi em công tích huy hoàng.” Thân là con trưởng của Dư gia Dư Tráng Tráng, lạnh giọng nói.

Oa oa, sẽ không nhanh như vậy chứ? Mới qua một đêm, việc của nàng đã bại lộ rồi sao?

Đáng giận, không phải cùng chú cảnh sát nói không cần khách khí sao? Thế nhưng còn làm như thật cho nàng một tấm biển lớn, như thế rất tốt, trong nhà có tấm biển, chẳng phải là mỗi ngày nhắc nhở già mẹ của nàng công huân trác tuyệt? Khó trách già mẹ tức giận đến vẽ mặt biển thành màu đen.

Vụng trộm liếc mắt nhìn Dư mẹ một cái, quả nhiên núi lửa bắt đầu bạo phát ——

“Xảo Xảo, mẹ không phải từng nói với con? Nữ nhân người ta ra bên ngoài, thận trọng từ lời nói đến việc làm, không nên hơi một tí liền cùng người ta quyền qua cước lại, con thế nào cũng đừng chừa chút thanh danh để hàng xóm láng giềng thăm thính a!”

Dư Xảo Xảo thủy chung không rõ, vì sao thấy việc nghĩa hăng hái làm không thể để hàng xóm láng giềng thám thính?

“Mẹ, ngày hôm qua tình huống khẩn cấp như vậy, tên hỗn đản cướp túi của một phụ nữ có thai.” Nàng tận hết khả năng đem của nàng hành vi hợp lý hoá.

“Cho nên con liền làm nữ hiệp, một mình ra trận?” Dư mẹ tức giận răn dạy.

“Bằng không người đó sẽ gặp nguy hiểm.” Dư Xảo Xảo trong lòng nói thầm.

“Lại dọa chạy một người nữa? Cẩn thận tính toán, Lý Từ Hùng này hẳn là đầu quý tới nay, là nam nhân thứ 7 hi sinh.” Dư Tráng Tráng ăn một ngụm cháo, vui sướng khi người gặp họa, nói: “Ta nói Xảo Xảo, em không thể an phận một chút, dịu dàng một chút sao?”

Di, lời này có vấn đề. Dư Xảo Xảo nàng làm sao không an phận? Mỗi ngày ngoan ngoãn đi làm, tan tầm, nói nàng tận trung cương vị công tác một chút cũng không đủ, giống như người cao thượng, muốn làm không tốt ông trời cũng đều muốn khen ngợi tán thưởng đối với nàng một phen đâu!

Còn nữa, nàng cũng rất dịu dàng a! Không đem chính mình muốn làm thành cổ hoặc nữ tử, trời sinh cũng không phải sống khiêm tốn, trừ bỏ hứng thú là đánh quyền, Dư Xảo Xảo nàng khi nào thì không phải phong thái yếu điệu, thực nữ động lòng người?

“Chắc chắc, bấy a, anh còn chưa thấy nữ nhân nào giống em như vậy tiêu hao bạn trai kinh người.” Dư Tráng Tráng trào phúng nói.

“Anh câm miệng!” Thật sự là tự vạch áo cho người xem lưng.

Dư mẹ đứng một bên, không nhận được lắt đầu thở dài.

Dư gia bọn họ toàn gia đều là văn nhân, hàng xóm láng giềng cũng khoe bọn họ là dòng dõi thư hương, cốt tình thân là lão út Dư Xảo Xảo liền thế nào cũng muốn khác người một chút mới đã nghiền, tính cách đánh đá phóng khoáng không nói, còn cả ngày luyện quyền cước, cả ngày cầm gậy tre theo người đuổi đuổi, chạy chạy, trốn trốn, làm nàng suốt ngày buồn rầu không thôi.

Còn như vậy, nữ nhi sẽ là hàng ế, đến lúc đó, hàng xóm láng giềng không cười rộ rỡ hàm mới là lạ.

“Xảo Xảo, từ hôm nay trở đi đến khi con xuất giá, không cho phép đi luyện quyền.”

“Gi? Mẹ ——” nàng kêu rên, cầu cứu ánh mắt quét về phía giáo sư đại học ba ba, “Ba, nói chuyện với người a, ba không phải nói, người muốn tâm tồn chính nghĩa, còn nói thói đời ngày sau, nữ hài tử phải hiểu được bảo hộ chính mình, ta không luyện quyền, như thế nào tăng cường năng lực của mình, bảo hộ chính mình, thuận tiện duy trì chính nghĩa đâu?”

Lọt vào điểm danh của nữ nhi, tránh ở mặt sau tờ báo, ba già nhô đầu ra, lực bất tòng tâm nhìn tiểu nữ nhi một chút, chợt dựng thẳng tờ báo, uất ức trốn đi.

Tốt lắm, nàng bị ba già ruồng bỏ.

“Xảo Xảo, mẹ là vì tốt cho con, còn như vậy nữa, con đời này đừng nghĩ gả ra ngoài.”

Nàng có điểm công phu quyền cước, nhưng là, hiền lương thực đức của nàng không có mất a! Cố tình nam nhân bây giờ đầu đều đầy tương hồ, căn bản không hiểu nàng tốt.

“Vậy không cần gả, con hiện tại thăm nghĩ cùng võ thuật yêu đương.” Nàng chịu đủ thành kiến của nam nhân, nổi giận nói.

“Mẹ không cho phép!” Dư mẫu tức giận đến cả người phát run, “Đừng kêu bài ca độc thân với mẹ, nhà chúng ta không dưỡng bà cô ế chồng, con đi xem mắt cho mẹ, lần trước Trương đốc học nói muốn giúp con giới thiệu đối tượng rất tốt, đối phương là thương nhângiàu có làm đến nơi đến chốn, cùng chúng ta dòng dõi thư hương trong sạch coi như là môn đăng hộ đối, mẹ xem liền quyết định như vậy.”

“Hy vọng đối phương là một người không chuyện ác nào không làm, như vậy Xảo Xảo mới có hứng thú. Nếu không như vậy tốt lắm, chúng ta cũng mang Xảo Xảo đi thân cận ngục giam đi?” Tỷ tỷ làm như thật đề nghị.

Khư, nói mát, bà chị sẽ không nghĩ đến trong ánh mắt nàng chỉ có kẻ bắt cóc đi? Thế nhưng muốn nàng đi ngục giam cùng kẻ bắt cóc thân cận, thật sự là hơi quá đáng.

Về mộng đẹp bạch mã vương tử cùng công chúa, nàng không phải không có được không? Gặp nam nhân tốt, làm một hồi cảm tình, dặt tay đi vào gia đình ấm áp... Đây là giấc mộng của mọi nữ nhân, Dư Xảo Xảo nàng sao lại chưa từng có?

Làm sao nói nàng như là biến thái, cả ngày chỉ biết khoe khoang nắm tay bắt kẻ bắt cóc.

“Mẹ, con bé sẽ không đi!” Dư Tráng Tráng định liệu trước nói.

“Không đi, chẳng lẽ lưu lại làm bà cô?”

“Mẹ, con đã sớm giác ngộ, đời này con là không trông cậy vào Xảo Xảo sẽ gả phải ra ngoài, hai vợ chồng chúng ta cũng đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, tương lai mặc kệ tốt xấu, tuyệt đối sẽ để cho em gái già ở nhà tuyệt đối không thiếu miếng cơm ăn.” Dư Tráng Tráng tiếp tục thổi gió đốt lửa, “Không tin lời con, con cùng mọi người đánh cược một tháng tiền lương, Xảo Xảo nếu ngoan ngoãn đi xem mắt, con theo ta lão bà sẽ đem tiền lương tháng này kính dâng ra mời cả nhà ăn đại tiệc.”

Nhìn đại ca miệng cười đáng đánh đòn, Dư Xảo Xảo cảm giác mình hoàn toàn bị chọc giận.”Ai thêm một ngụm cơm của anh? Em mới không phải không gả được!”

“Phải không, nếu không phải gả không nổi, vì sao ba ngày hai lần liền dọa chạy một nam nhân? Anh xem em cũng đừng làm lão sư giáo dục trẻ em, đi làm người chia tay phóng khoáng lạc quan còn xứng chức hơn.” Dư Tráng Tráng mười phần khiêu khích nói.

Là nam nhân bây giờ không hiểu ưu điểm của nàng, mới không phải nàng có vấn đề.

Dám cười nàng là người chia tay phóng khoáng lạc quan, Anh trai thói nghĩ nàng là ai? Nàng là Dư Xảo Xảo ai, bắt quá chính là thân cận mà thôi, đi xem mắt cũng sẽ không thiếu một miếng thịt.

Nhưng thật ra hai vợ chồng bọn họ kính dâng một tháng tiền lương, một tháng kế tiếp, xác định vững chắc ăn không hết sơn trân hải vị, nhân sinh thật tuyệt!

Vì đánh cược, Dư Xảo Xảo hào khí bừng bừng nói: “Mẹ, con muốn đi xem mắt!”

“Nhanh đi! Bắt quá đừng nói anh không nhắc nhở em, xem mắt cũng không đại biểu sẽ xuất giá, chỉ cần tính cách như ớt cay của em một ngày không thu liễm, em liền một ngày đừng nghĩ gả ra ngoài, luôn muốn vùng quyền đá chân, em cho dù xem mắt một trăm lần, cũng là uống phí công phu mà thôi!” Dư Tráng Tráng thực tàn nhẫn chế nhạo, “Không tin, chúng ta lại đến đổ một phen.”

“Muốn đánh cược gì?” Nàng hờn hển dậm chân.

“Đời này chỉ cần có nam nhân muốn em, đừng nói là đồ cưới đầy một xe trâu, cho dù là xe tải, lão ca ta đều nguyện ý mua.” Hào khí vỗ ngực, Dư Tráng Tráng trào phúng nói.

“Đúng vậy, ta cũng muốn đánh cược, dù sao tiểu muội nhất định là gả không ra!” Giơ cánh tay lên cao, tỷ tỷ Dư Ôn Nhu thực không đáng yêu phụ họa.

Không thể nhịn được nữa ——

“Tốt, mọi người đều nói cho ta nghe, cho dù là muốn ta làm bộ thành thực nữ, ta cũng nhất định sẽ đem mình gả ra ngoài, hơn nữa trong năm nay ta sẽ kết hôn, đến lúc đó các người mỗi người đừng quên đem đồ cưới của ta chuẩn bị tốt, bằng không các người chết chắc với ta.”

Nghe thấy nữ nhi biểu thị công khai, Dư mẹ lộ ra vẻ vui mừng, “Đây mới là con gái ngoan của mẹ. Nhanh đi chuẩn bị, trưa nay nhất định chúng ta sẽ đi xem mắt!”

“Gi? Có thể hay không quá nhanh đi?”

“Em không nghe nói qua, muốn làm gì thì phải thừa dịp còn nóng sao?” Dư Tráng Tráng ánh mắt nheo lại cười lạnh.

Dư Xảo Xảo quả thực cũng bị chọc giận điên lên, nàng giữ chặt tay của chị cả, “Đại tẩu, làm ơn thương lượng chút, đem trang phục và đạo cụ xinh đẹp nhất, động lòng người nhất cho em mượn, lần này em nhất định phải làm cho đối phương hoàn toàn đầu hàng!”

3. Chương 2

Ngồi ở ghế lô trước bàn tròn, Dư mẹ luôn miệng nhắc nhở, “Xảo Xảo! Phải chú ý hình tượng, phải biểu hiện mình là tiểu thư khuê các, trăm ngàn lần đừng động thủ động cước, biết không?”

“Mẹ, theo như lời chị hai nói, trừ phi đối phương là kẻ giết người hoặc cướp, còn nếu không phải những người trên, con sẽ dùng tánh mạng đảm bảo, con tuyệt đối sẽ không động thủ động cước với hần ta, sẽ diễn tốt hình tượng thực nữ.”

“Chắc, nha đầu con nói cái gì? Nếu muốn giả bộ, liền giả bộ cho giống chút.”

“Được” Dư Xảo Xảo bướng bỉnh đáp lại, không quên nở nụ cười.

Ghế lô trước mắt bị đẩy ra, không kịp thu lại nụ cười, Dư Xảo Xảo theo bản năng quay đầu lại—

Đàn ông....

Một người đàn ông.....

Một cái có nam nhân có khuôn mặt rất khốc.

Song đồng trầm đục thanh minh, môi dày, hơn nữa môi dưới hơi có vẻ nở nang, khe nhếch khóe môi cùng kính mắt trên mũi, ngũ quan hần thần kỳ diệu hoá đến quá mức sáng sủa.

Bộ dáng hần thật là đẹp mắt! Như một giá treo quần áo, cavat trong ngực làm cho người ta liên tưởng đến hình tượng công chính, cả người lại tản ra một loại khí chất nghiêm cẩn nghiêm nghị khiến người không thể bỏ qua.

Liếc thấy, Dư Xảo Xảo trong lòng lại nhảy dựng lên một cái, dị thường kịch liệt khiến nàng như thế nào cũng vô pháp bỏ qua.

Không, lý trí một chút, nàng hôm nay là sắm vai một cô gái hiền lành, làm cho mình có thể ở thời gian ngắn nhất gả đi, cho nên, tuyệt đối không thể ở lần chạm mặt đầu tiên, liền nhìn chằm chằm đối phương.

Dư Xảo Xảo thu hồi ánh mắt, cố nén tư tưởng liếc mắt xem nhiều đối phương một cái, ra vẻ tiểu thư khuê các an phận ngồi ngay ngắn cạnh mẫu thân.

Bạch Chấn Hạo không dự đoán được, đẩy cửa ghế lô, nhưng lại liếc nhìn xem khuôn mặt nàng xinh đẹp như thế nào, hần nhanh mắt nhìn qua cô gái trước mắt

Mắt trong như nước, mi tú như núi, mũi rất như ngọc, trắng non như phấn, quần áo của nàng đơn giản mà tao nhã, không có tổn kém xa xỉ, cũng không phải hẹp hòi thô thiển, hơn nữa, miệng nàng biên không kịp che dấu nụ cười thần nhiên nếp nhăn trên mặt, không khỏi làm người ta cũng muốn hỏi, mới vừa rồi đã xảy ra chuyện thú vị gì.

Hần thấy chính mình nhìn quá chăm chú, nhanh nhẹn hồi thu lại tinh thần.

“Ha ha, thật sự là thật có lỗi, ta đã tới chậm.” Trương Đốc Học đảm nhiệm mai mối đột nhiên từ phía sau Bạch Chấn Hạo chui ra.

“Không sao, không sao, đừng có khách khí như vậy, đến, mời ngồi.” Dư mẹ nhìn vị nam nhân hoàn mỹ trước mắt, rất giống mẹ vợ đánh giá con rể, càng xem càng hứng thú, không quên vụng trộm cùng Trương Đốc Học trao đổi to nhỏ.

“Thật xin lỗi, bởi vì trong nhà phát sinh một chút chuyện, cho nên đến trễ.

Vị này là Bạch Chấn Hạo, là con trai chị họ ta.” Trương đốc học quay đầu nói tiếp: “Chấn Hạo, vị này là Dư phu nhân cùng hôn ngọc quý trên tay bà ấy, tiểu thư Dư Xảo Xảo.”

“Phu nhân một ngày tốt lành, Xảo Xảo tiểu thư một ngày tốt lành.” Hấn nhìn không chớp mắt, dựa theo thân phận lễ phép hỏi thăm.

Câu chúc rất ngắn gọn, hàm xúc, giọng hấn trầm thấp có từ tính nghe vào trong tai Dư Xảo Xảo, có một cỗ mị lực khó cưỡng, làm nàng rất không thể không chú ý hấn.

“Đừng khách khí, kêu ta bá mẫu thì tốt rồi. Ta xem, chúng ta gọi cơm trước, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện, đừng lãng phí thời gian.” Dư mẹ nói.

“Bá mẫu, mời ngài chọn món trước.” Hấn lấy thực đơn, lễ phép đưa đến tay Dư mẹ.

Thừa dịp đồ ăn chưa đưa lên, Trương Đốc Học lên tiếng, “Chấn Hạo a, không phải ta đang nói ngoa.....” Hấn chẳng những đem mười tám đời tổ tông Bạch gia của ra nói, càng khoa trương nam nhân vật chính quả thực là nam nhân nhân gian ít có.

Căn cứ vào lời của Trương Đốc Học, Bạch Chấn Hạo là con một, không bao lâu nữa sẽ thừa kế sản nghiệp của gia đình, học thức uyên bác, không phụ lòng mọi người, sau khi học thành tài hấn về nước vào công ty của gia đình làm việc, tính cách nghiêm cẩn của hấn đã thu vào cho Bạch gia không ít lợi nhuận, là một thanh niên kiệt suất vừa có tiền vừa có tài.

Hơn nữa cuộc sống của hấn đơn giản, Bạch Chấn Hạo biết cách kiềm chế bản thân, chưa bao giờ phạm sai lầm khi xã giao, đối với kế hoạch cuộc sống lại tạo ra cho bản thân một chuẩn mực qui tắc riêng, có thể nói cuộc sống của hấn theo khuôn phép của một người quân nhân.

Ngắm bàn tay hấn đang châm trà, móng tay chỉnh tề sạch sẽ, chỉ chương rõ ràng, tính cách không quá thân thiện cũng không lạnh lùng xa cách, thái độ lễ phép hoàn toàn căn cứ vào cách ứng xử với mọi người.

Dư mẹ đối với Bạch Chấn Hạo thực vừa lòng, tuy rằng có điểm có hơi nề nếp, nhưng là cách nói năng thật sự, không tốn hơi, là một người con rể không tồi. Còn nữa, mặc kệ nàng hỏi cái gì, hấn hết thấy trả lời, không có một tia giả bộ lừa gạt, quả nhiên là một đối tượng hoàn hảo.

Nghe hấn cùng mẹ nói chuyện, lại theo tiếng cười của mẹ phân tích, xem ra, mẹ nàng đối với người người đàn ông này thực vừa lòng, hại Dư Xảo Xảo nhìn không được lại vụng trộm đánh giá đối phương.

Kêu nàng không nhìn không được, không phải đối phương có khuôn mặt nam tính lãnh khốc, mà là khỏe mắt kia khi cười lộ ra một đường nếp nhăn nhỏ, không biết khi hấn cười rộ lên sẽ mê người đến mức nào? Dư Xảo Xảo thầm nghĩ.

Nàng nhìn hấn đến xuất thần, nâng mắt, liền phát hiện cử động của mình đều được thu vào vào tầm mắt của hấn, không thể trốn chạy, Dư Xảo Xảo không khỏi ngẩn ra!

Bạch Chấn Hạo đem bộ dạng ngẩn trộm hấn của nàng phơi bày ra, chỉ thấy hai gò má nàng lướt qua tia phấn hồng, làm bộ dường như không có việc gì chuyên tâm dùng cơm. Bộ dáng của nàng, nhìn thú vị cực kỳ.

“Dư tiểu thư bình thường hay làm gì?” Tiếng nói của hấn trầm thấp.

Nàng cố gắng nuốt xuống đồ ăn trong miệng, “Võ.....” Thuật.

Đột nhiên bên hông có cảm giác nhói nhói, nàng chưa kịp nói hết câu, chỉ thấy mẫu thân tươi cười trách móc nói: “Là vũ đạo! Xảo Xảo nhà chúng ta thật sự là rất văn tĩnh, ngay cả hứng thú đều là nấu nướng, đọc sách linh yên tĩnh hoạt động, ta cùng ba nàng luôn hy vọng nàng ra ngoài nhiều một chút, đừng cả ngày ở nhà, cho nên, chúng ta phi thường muốn nàng bồi dưỡng một ít hứng thú.”

Dư Xảo Xảo nghe vậy đầu nổi đầy vạch đen.

Vũ đạo? Mệt nường nói được ra miệng. Tuy rằng võ công của nàng hơn người, nhưng là đối với vũ đạo, nàng căn bản là cái gì cũng không biết. Huống hồ, nấu nướng, đối với nàng mà nói căn bản không có hứng thú, nhiều nhất chính là kỹ năng thôi, mẹ già khuyếch đại lí do thoái thác, làm nàng chột dạ lạnh cả người.

“Vũ đạo tốt, vũ đạo tốt, thực ngay mặt hứng thú. Xảo Xảo là giáo viên dạy trẻ em, đối với trẻ nhỏ rất yêu thương” Trương Đốc Học phụ họa khen ngợi.

Bạch Chấn Hạo nhìn chằm chằm nàng, ánh mắt lộ ra tinh nhuệ.

Nhìn vào mắt của hắn, Dư Xảo Xảo hoàn toàn nhìn không ra trong lòng hắn rốt cuộc suy nghĩ cái gì, đành phải cố gắng che dấu chột dạ, bày ra vẻ dịu dàng văn tĩnh.

Nhưng là hắn nhìn nàng chăm chú như vậy, làm sao mà nàng không để ý được chứ. Hay là, hắn đã nhìn ra nàng nói dối?

Không, trăm ngàn không thể, phải bình tĩnh! Nhất định phải duy trì hình tượng thực nữ! Trăm ngàn không thể phá công. Xe tải đồ cưới của nàng trông cậy vào nam nhân này.

Nàng ngẩng đầu, cố lấy dũng khí cho Bạch Chấn Hạo một chút tươi cười ngượng ngùng.

“Đợi dùng xong cơm, có muốn đi dạo một chút? Tiểu Bích đàm ở gần đây rất náo nhiệt, cũng có thể đến ngoại ô, hoặc là ngắm cảnh biển Đông Bắc.” Phụ trách mai mối Trương Đốc Học vội vàng đề nghị.

“Nghe qua đều rất không tồi đâu! Không biết, Bạch tiên sinh có thời gian không?” Dư mẹ hỏi.

“Đây là vinh hạnh của cháu.” Bạch Chấn Hạo không có chối từ.

“Không bằng như vậy đi, để cho người trẻ tuổi bọn họ cùng đi, cũng tốt cho việc tìm hiểu lẫn nhau.” Dư mẹ quyết định.

“Mẹ.....” Dư Xảo Xảo hô một tiếng.

Mẫu thân quay sang, lườm nàng 1 cái sắc lạnh, hoàn toàn không cho nàng cự tuyệt.

OK! OK! Nàng đi, nàng đi, như vậy được rồi chứ?

Bờ biển đông bắc giác mệnh mông vô bờ, dưới ánh mặt trời tạo ra một khung cảnh lãng mạn.

Ngồi trong xe, Dư Xảo Xảo khẩn trương cơ hồ nói không ra lời, lại không có tâm trạng thưởng thức cảnh đẹp ngoài cửa sổ.

Không biết vì sao, ở cùng một chỗ với Bạch Chấn Hạo, trong lòng nàng lại rung động, lại mất đi sự khống chế, phảng phất có một cái thú tính bị nhốt trong thân thể nàng nhiều năm, vì tiểu tử Bạch Chấn Hạo mà bộc phát, làm cho nó không chịu khống chế muốn giãy, mãnh liệt va chạm nàng.

Mặc dù là hiện tại, đưa tay để ở trên ngực, có thể cảm nhận được va chạm không ngừng.....

Không dám nhìn thẳng vào hắn, chỉ có thể dùng khóe mắt liếc trộm bóng dáng của hắn.

Hắn cao lớn anh tuấn, trời sinh đã có khí chất uy nghi, nhưng là, nhìn hắn nắm tay lái, thấy hắn khống chế xe, cũng là làm cho Dư Xảo Xảo cảm nhận được một cỗ thận trọng ôn nhu.

Có nhiều nam nhân luôn ở trước mặt bạn gái khoe ra khống chế năng lực của mình đối với chiếc xe, bọn họ dùng tốc độ kích thích phụ nữ hoảng sợ cực hạn, không ngừng cắt đường xe chạy, vung đuôi, để thỏa mãn tự tin buồn cười của mình, nhưng mà Bạch Chấn Hạo không có.

Hắn nắm tay lái, làm cho tốc độ xe duy trì thoải mái vững vàng, làm một bên xe không ngừng theo sườn xe chạy gào thét mà đi, Bạch Chấn Hạo vẫn như cũ không bị ảnh hưởng, hoàn toàn không nhìn tốc độ này khiêu khích.

Hắn cho nàng cảm thấy một phần thoải mái, cho nàng cảm giác an toàn.

Chính là ở ngoài, Bạch Chấn Hạo quả thực giống như là một tòa máy phát điện cực lớn, cuộn cuộn không dứt khí nóng không ngừng hướng Dư Xảo Xảo đánh tới, khiến nàng có chút choáng váng.

“Em không thoải mái?”

Từ khi nàng vừa lên xe, Bạch Chấn Hạo liền chú ý tới sự im lặng của nàng, hơn nữa hai gò má ửng hồng của nàng rất bắt mắt, làm người khác không thể dịch chuyển mở tầm mắt.

“Em, em không sao.....” Đến lúc sau, Dư Xảo Xảo đã muốn phân không rõ ràng mình là giả trang văn tĩnh hay là thật không thư thái, nàng chỉ biết là, cùng người đàn ông này ở một chỗ, nàng cảm thấy khẩn trương một cách kì lạ.

Nàng không có kinh nghiệm ở chung với người khác phái, nói sư phụ, quản lý, huynh đệ nhiều không kể xiết đều là người khác phái, Dư Xảo Xảo vừa bực mình vừa buồn cười với thói hư tật xấu của họ, ở cùng một chỗ với bọn họ, cho tới bây giờ nàng chưa bao giờ quá khẩn trương, ở chung với họ nàng sẽ bị bọn họ chọc tức giận đến suy tim, cũng chưa từng trước mặt bọn họ có cảm giác đỏ mặt, tim đập nhanh.

Nhưng là bên cạnh Bạch Chấn Hạo, tim nàng tự dừng gia tăng tốc độ đập.

Đột nhiên, hắn đem xe hướng ven đường ngừng, “Xuống dưới hít thở không khí một chút.”

Hắn mở cửa xe hướng nàng vươn tay, Dư Xảo Xảo đã muốn choáng váng không có dư lực kháng cự, ngoan ngoãn đặt tay lên tay hắn ——

Cầm bàn tay hắn, một lực nhẹ kéo nàng, mời nàng tạm thời theo trong không gian gấp gáp giải phóng.

Dựa vào lan can quan sát, đứng trên cầu có vẻ nhỏ bé, gió biển xẹt qua khuôn mặt, tiêu diệt độ ẩm trên mặt hắn.

Nàng nhắm mắt lại, muốn thả lỏng cảm xúc, lại lần nữa mở mắt ra thì lại phát hiện Bạch Chấn Hạo liền đứng ở trước mặt nàng, ánh mắt sáng nhìn nàng chằm chằm.

Không nghĩ mặt ngu ngốc chỉ biết đỏ, Dư Xảo Xảo liều mạng cố gắng ngăn chặn cảm giác rung động lạ thường trong cơ thể, gắng đạt tới bình tĩnh mỉm cười nhìn hắn, “Cám ơn, nơi này phong cảnh rất tuyệt!” Giấy tiếp theo, nàng vẫn là theo ánh nhìn mãnh liệt liếc chằm của hắn chạy thoát.

“Khá hơn chút nào không?” Hắn thân thiết hỏi.

“Àn, không có việc gì.” Đáng chết, nàng vì sao lại khẩn trương như vậy? Dư Xảo Xảo hai tay nắm chặt lan can, không biết hóa giải xấu hổ như thế nào.

Gió biển thổi lên, làm tóc nàng rối loạn rối, đột nhiên, Bạch Chấn Hạo cởi áo khoác của mình ra, phủ lên bả vai của nàng.

Dư Xảo Xảo sửng sốt vài giây, “Cám ơn.....” Bốn mắt chạm nhau, nàng xấu hổ cúi đầu, bên tai còn nóng hơn so với lúc trước.

Nàng thích hắn, Dư Xảo Xảo phát hiện mình không thể không chế được bản thân khi đứng bên cạnh người đàn ông này, cùng các sư huynh đệ cùng chung chí hướng không giống nhau, không có cảm giác rung động của một cô gái trước người yêu.

“Vừa mới thật sự cảm ơn anh, bắt quá khẩn tay bị dơ, có thể chờ em giặt tẩy rồi trả lại anh?”

Mới vừa rồi buổi xem mặt đã xảy ra một khúc nhạc đệm nhỏ.

Dư Xảo Xảo ở trở lại hành lang, bị một cậu bé tay đầy chocolate chạm vào, trên tay cậu bé lấm lem chocolate, bôi lên làn váy hồng nhạt của nàng, cậu bé ngây ngốc đứng tại chỗ không biết làm sao.

Đối mặt sự việc xảy ra ngoài ý muốn này, Dư Xảo Xảo chính là sửng sốt, tiếp theo không suy nghĩ gì ngồi xổm người xuống, mặt lộ vẻ tươi cười thân thiết hỏi: “Nói cho dì biết, con có bị thương không?”

“Không có.....” cậu bé ngập ngừng giống như sắp khóc đáp.

“Ngaoan, không phải sợ, dì không có tức giận, lại đây dì lau sạch tay giúp con, được không?” Nàng ôn nhu hỏi.

“Vâng.” Tiểu nam hài sợ hãi gật đầu.

Dư Xảo Xảo lấy ra khăn tay, cẩn thận lau tay dính chocolate cho cậu bé, một lớn một nhỏ hai người đầu ghé một nơi, cũng không biết nói những gì, nguyên bản vành mắt của cậu bé đột nhiên vui vẻ, khuôn mặt trắng nõn đến gần Dư Xảo Xảo, vô cùng thân thiết dùng chóp mũi mình chạm vào chóp mũi cậu.

Một màn kia, được Bạch Chấn Hạo thu hết vào trong mắt, trong lòng hắn như có dòng nước ấm chảy qua.

Sau một lúc lâu, cậu bé thật vui vẻ tiêu sái, lại lúng túng nhìn váy của Dư Xảo Xảo.

“Nếu như bị mẹ già thấy, xác định vững chắc không thể thiếu một hồi nhắc đi nhắc lại.”

Thấy nàng tiến thoái lưỡng nan, Bạch Chấn Hạo đi lên phía trước, không nói lấy ra một chiếc khăn tay.

“Bạch tiên sinh.....” Xong rồi, bị thấy. Dư Xảo Xảo lập tức cảm thấy xấu hổ, hận không thể có cái địa động để chui xuống.

“Cầm. Em cần nó, không phải sao?”

Nàng không nghĩ ngay tại lúc này khiêu chiến thần kinh yếu ớt của mẹ già, sau một phen thiên nhân giao chiến, Dư Xảo Xảo nhận khăn tay của hắn, “Làm ơn, làm ơn giúp ta giữ bí mật!” Rồi ngượng ngùng trốn vào toilet.

Một bên rửa sạch vết ô trên váy, Dư Xảo Xảo không nhận được ai thán chồng chất khuyết điểm của mình.

Nhưng mà Dư Xảo Xảo không biết rằng, bởi vì hành động đó của nàng, đã làm cho Bạch Chấn Hạo khắc sâu hình ảnh của nàng vào tim.

Nghe trong lời nói của Dư Xảo Xảo, hắn không trả lời ngay, mà chăm chú nhìn nàng.

Nàng có khuôn mặt trắng nõn giống đóa hoa đường, trải qua toàn bộ cuộc xem mắt này, Bạch Chấn Hạo phát hiện nàng là cô gái văn tĩnh lại dịu dàng, hoàn toàn phù hợp hình tượng người vợ đảm đang của hắn.

Còn nữa, nàng không kiêu căng, dọc theo đường đi, nàng không bao giờ phản đối đề nghị của hắn đưa ra, hoàn toàn không có tật xấu vênh mặt hất hàm sai khiến. Lựa chọn cùng với phụ nữ như vậy kết giao, chắc chắn không phải là ý tồi.

Chính là cô gái này! Trong lòng Bạch Chấn Hạo đã quyết định.

“Chúng ta kết hôn đi?” Hắn đột nhiên nói.

“Gi?” Nàng trừng mắt nhìn hắn, giống như hắn vừa nói gì đó rất đáng sợ.

Chẳng lẽ..... Hắn cũng thích nàng?

Hắn muốn cùng nàng kết hôn?

Tin tức đó làm Dư Xảo Xảo vô cùng kích động, khiến nàng hoàn toàn đã quên mất vai diễn.

“Đương nhiên, em cũng có thể cự tuyệt.” Thấy nàng chậm chạp chưa trả lời, Bạch Chấn Hạo có chút tiếc nuối nói.

Cự tuyệt? Làm sao có thể! Nàng là muốn trong năm nay thuận lợi đem mình gả ra ngoài, thành công ở phía trước, nàng tuyệt đối không nói lời cự tuyệt.

Với lại nàng đối với hắn có tình cảm, sớm đã tràn ra không thể vãn hồi.

“Không! Em nguyện ý ——” nàng nóng vội trả lời, tay nhỏ bé xúc động bắt lấy cánh tay hắn, ý đồ ngăn cản hắn đổi ý.

Giây tiếp theo, nàng lập tức ý thức được chính mình phạm phải chuyện ngu xuẩn, bỗng nhiên đỏ mặt.

Nha, trời ạ! Nàng không phải cố ý biểu hiện như thế, nhất định là ngày thường cùng các sư huynh đệ ở cùng một chỗ, nên nàng đã quên con gái phải biết ý tứ.

Còn nữa, ngăn ngừa trong vòng một quý liên tiếp dọa chạy bảy người theo đuổi, tâm của nàng gặp phải đại thất bại chưa từng có, đối với lời đề nghị kết hôn của Bạch Chấn Hạo, không thể nghi ngờ trân quý đặc tượng là trời hạn gặp mưa, nàng sao lại cam tâm bỏ qua?

“Làm ơn, đừng cười em!” Nàng yếu ớt cầu xin tha thứ.

Nếu có thể, nàng thật hy vọng lau đi cảnh tượng vừa rồi trong trí nhớ của hân.

Chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ bừng, đối với sự đơn thuần chân thành của nàng, Bạch Chấn Hạo trong mắt lộ ra ý vừa lòng.

Với hân mà nói, một đoạn quan hệ không nên quá dài, chính là không nên lãng phí thời gian, giả thiết một tuần thân mật một lần, hân hy vọng ba tháng sau có thể đi vào lễ đường kết hôn.

Tuy rằng như vậy là nhanh, nhưng là đối Bạch Chấn Hạo mà nói, hoàn toàn phù hợp với cuộc sống lí tưởng của hân.

Hân là một thương nhân, am hiểu phí tổn cùng tiền lời, cùng với bó hoa lớn tâm thần nói chuyện luyến ái, Bạch Chấn Hạo cho rằng, không bằng tìm người môn đương hộ đối, sau đó đem tinh lực yêu đương dùng ở gia đình kinh doanh, còn thực tế chút.

Sinh mệnh khó đoán, nhân sinh lộ không nên thử, mà là muốn tinh chuẩn quy hoạch mỗi một giai đoạn, mới không còn hồng nhân sinh.

Hân tin tưởng, Dư Xảo Xảo là lựa chọn tốt nhất.

Đột nhiên, hân vòng tay ôm trọn thất lưng nàng, cúi đầu hôn lên môi nàng ——

Ai, ai, ai, có thể hay không quá nhanh? Dư Xảo Xảo trừng lớn ánh mắt.

Nàng có ý định đem mình gả ra ngoài, nhưng là, nàng cũng không chuẩn bị tâm lý ở ngày đầu tiên gặp mặt liền cùng đối phương hôn môi a! Loại này tốc độ, chưa tới ba tháng, nàng xác định có thể kiếm được xe tải đồ cưới lớn, nói không chừng còn có thể trước năm mới, sinh một tiểu tử!

Tiến độ quá nhanh.....

Nhưng mà cứ việc kinh hách, Dư Xảo Xảo lại nghĩ không ra lý do để cự tuyệt nộ hôn này, nhìn Bạch Chấn Hạo nghiêm túc hôn, vượt quá mong muốn gọi người không thể tự kèm chế.

Gần sát thân thể hân, nhiệt độ cơ thể nàng không ngừng tăng.

Dưới sự dẫn dắt của hân, tinh thần của nàng dần dần thả lỏng, nhắm lại ánh mắt kinh ngạc, đáp nộ hôn của hân, không biết làm sao, chậm rãi ở trên người hân dựa vào, gắt gao túm chặt áo sơ mi trước ngực hân, đáp lại hân.

Lần này xem mắt đến bây giờ, bất quá mới ngăn ngừa bốn giờ, bọn họ cũng đã bỏ qua các giai đoạn người xa lạ tiến đến kết hôn.

Hôn môi xong, hai người bọn họ hiển nhiên cùng hăm sâu trong hỗn loạn, hô hấp dồn dập, màu sắc nùng ảm, Bạch Chấn Hạo nhẹ ôm Dư Xảo Xảo đang run vào trong ngực, trong lòng thỏa mãn.

Xem ra, tình yêu muốn ở trong khoảng thời gian ngắn có kết quả, nên đầu tư vào quan hệ hôn nhân, cũng không phải không có khả năng.

Mỗi lần hồi tưởng lại lúc Bạch Chấn Hạo hôn nàng, mặt Dư Xảo Xảo đỏ lên như trái cà chua, xem ra người đàn ông này có chút nghiêm túc khi hôn môi, nhưng lại ngoài ý muốn ôn nhu, giống như rất sợ nàng bị thương.

Tay hân vừa lớn lại ấm áp, luôn nắm thật chặt tay nàng, nguyên bản mau lẹ cầm chặt để trấn an nàng, cũng thả chậm, rút lại.

Vừa nghĩ tới hân có mặt khắp nơi sủng ái nàng, nộ cười trên mặt liền ngọt khiến người không thể nhìn đi chỗ khác được.

Đáp ứng cùng Bạch Chấn Hạo kết hôn, Dư Xảo Xảo thể nghiệm qua một lần duyên ái ngọt ngào.

“Trời ạ, thật không nghĩ tỉnh lại.....” Nàng chôn mặt vào gối đầu, ngọt ngào thấp giọng.

Đột nhiên, điện thoại đầu giường vang lên, nàng như bị điện giật nói ——

“Alo?” Ngữ khí ngọt như mật nói.

“Rời giường chưa? Anh hiện tại đang trên đường, khoảng 20 phút nữa anh sẽ đến nhà em.” Là Bạch Chấn Hạo.

“Đã sớm rời giường rồi, em vừa cùng mẹ đi thị siêu thị mua thức ăn trở về.” 20 phút..... Nàng nhìn đồng hồ báo thức một cái, “Em chờ anh, lái xe cẩn thận nha!”

Tắt điện thoại, chốt dạ làm bộ hiền lành chỉ dừng lại một giây, giây tiếp theo, nàng dùng hết toàn bộ khả năng để chuẩn bị kịp lúc chờ Bạch Chấn Hạo.

20 phút! Phụ nữ khác thì nàng không biết, nhưng đối với nàng mà nói, như vậy là nhiều.

8 phút để tắm, 2 phút dưỡng da khẩn cấp, 4 phút trang điểm đơn giản, 2 phút thay trang phục.....

Một lần cuối cùng xem kỹ gương mặt, Dư Xảo Xảo lưu loát thay trang phục mới, nhanh chóng đi xuống lầu, bởi vì, từ lâu hai nàng đã thấy Bạch Chấn Hạo ở dưới cửa nhà rồi.

“Đợi chút, Xảo Xảo ——” đột nhiên mẹ gọi nàng lại.

“Mẹ à, ta không kịp mất, có chuyện gì chờ con trở lại nói sau.”

“Chờ một chút” đại tẩu duỗi thẳng cánh tay, kiên định bắt lấy nàng, “Sau áo còn chưa cắt mác.”

“Ồ!” Nhìn lại, quả nhiên viết mác áo còn mắc sau lưng.

Sau khi đáp ứng cùng Bạch Chấn Hạo bắt đầu kết giao, vì sắm vai thực nữ chân chính, nàng phải thêm rất nhiều trang phục và phụ kiện thực nữ, nàng vội vàng mua đồ, vội vàng đem mấy thứ này nhét vào tủ, lại đã quên gỡ xuống mác.

May mắn bị đại tẩu thấy, nếu không, lộ mác ra cửa hẹn hò, không chết người mới là lạ.

Trong lòng bàn tay hướng trên trán mạnh vỗ, “Mẹ à, mau! Nhanh chút giúp con ——”

Dư gia đại tẩu từ ngăn kéo phòng khách lấy kéo, cẩn thận cắt mác, “Tốt lắm, đi thôi!”

“Cám ơn đại tẩu.” Dư Xảo Xảo liên tục cảm ơn, ở trước cửa đi giày.

Bình tĩnh, hít sâu một hơi sau, đẩy nhẹ cửa chính ra, một chàng trai có khí chất tao nhã thông dong tiêu sái ở Dư gia, khí định thần nhàn ngồi bên ngoài xe màu đen cao cấp.

“Thực xin lỗi, để anh đợi lâu.” Nàng mang theo xin lỗi nói.

Nhìn cách nói năng luôn tao nhã lễ phép của Dư Xảo Xảo, Bạch Chấn Hạo yên lặng khẳng định lựa chọn của hắn.

“Không quan hệ, anh cũng vừa mới đến.”

Hắn không chế tay lái, xe chạy nhanh ra đường tắt, ra khỏi tiểu khu. Hai người chính thức hẹn hò mới hai tháng, xem như là đang trong thời kì tình yêu cuồng nhiệt, nhưng bởi vì Bạch Chấn Hạo đi công tác rất nhiều, bọn họ cũng không thể tùy tiện gặp mặt hẹn hò được, vì không để cho tình yêu sớm tắt lửa, Bạch Chấn Hạo trong lúc cấp bách an bài một tuần một lần hẹn hò.

Thời gian có lẽ không lâu, nhưng là trong khoảng thời gian này, hắn không tiếp điện thoại, không thèm nghĩ đến công việc, chỉ chăm chú vào chuyện tình, đem trái tim đặt ở trước mắt cô gái này, coi như là đáng quý.

May mắn Dư Xảo Xảo luôn có thể thông cảm, hoàn toàn phối hợp với hắn.

Làm Bạch Chấn Hạo cảm động hết sức, trong lòng lại lại một lần nữa khẳng định lựa chọn không có sai.

“Đừng khẩn trương, chính là cùng ba mẹ anh ăn bữa cơm mà thôi, bọn họ thực chờ mong nhìn thấy em.”

Hắn cầm lấy bàn tay lạnh lẽo của nàng, trấn an sự bất an trong nàng.

“Ừ.” Dư Xảo Xảo nhìn hắn lộ ra mỉm cười ngại ngùng.

Bạch Chấn Hạo nhất thời khí huyết bốc lên, hít sâu, nàng đối với hắn rất có ảnh hưởng.

Có chuyện này thật là hắn như thế nào cũng không thể phủ nhận, hắn đối Dư Xảo Xảo càng ngày càng thích. Mặc dù nàng không nói lời nào, chính là dùng một đôi mắt trong suốt vô tư nhìn hắn, làm cho hắn có cảm giác xao xuyến trong tim, muốn thân mật với nàng nhiều một chút, bảo vệ nàng nhiều một chút.

Mỗi khi nghĩ đến có người phụ nữ như vậy yêu hắn, sùng bái hắn, Bạch Chấn Hạo liền hận không thể đem hết thảy mọi thứ nàng thích trên đời này cho nàng, tất cả đều đưa đến trước mặt nàng, để đổi lấy nụ cười trên gương mặt của nàng.

Không, lý trí chút. Cuộc đời của hắn có kế hoạch rất hoàn mỹ, loại xúc động gì đó, không nên xuất hiện ở cuộc sống của hắn mới đúng!

Bạch Chấn Hạo hô hấp sâu, làm mình bình tĩnh lại, tiếp tục đeo bộ mặt bất ngôn cầu tiểu của hắn...

4. Chương 3

Xe chạy nhanh vào một tiểu khu yên tĩnh, ở nội thành Đài Bắc hiếm thấy một biệt thự như vậy, kiến trúc độc đáo, hoa viên cùng gara rộng rãi, nếu không phải có tiền, thế nào cũng không thể có được cuộc sống như thế.

Nhưng mà điều làm cho Dư Xảo Xảo kinh ngạc, không phải gara chính tề sắp xếp xe theo giá cả, mà là ở góc gara có một chiếc sofa hoang 125.

Tuy rằng không am hiểu về xe cộ nhiều lắm, nhưng là lau thân xe, thân xe toả sáng, còn có năm tháng ở trên đầu lưu lại ấn ký, trong lòng nàng nổi lên lòng hâm mộ yêu thích.

“Xe máy của ai vậy?” Ánh mắt nàng tỏa sáng.

Nàng có một ước mơ, đó là có thể cưỡi sofa hoang 125, trên đường ở Đài Bắc ở ngã tư đường, hưởng thụ khoái cảm đón gió.

Nhưng là, giấc mơ đó của nàng từ vài năm trước đã bóp vỡ từ trong trứng nước, lý do là ——con gái làm sao có thể chạy loại xe này?

Vài ngày sau, ước mơ vĩ đại của nàng đã bị một chiếc tiểu cừu năm mươi C.C. thay thế, à đã là nhượng bộ lớn nhất của mẹ già.

Làm ơn! Tiểu cừu làm sao có thể cùng vũ dũng đại sofa hoang so sánh?!

Đừng nói kiểu dáng xe xấu, mã lực cũng cách xa vạn dặm, nhưng là mẫu thân đại nhân quyền uy mới không cho rằng điều này có cái gì trọng yếu, nàng chính là không nghĩ để hàng xóm láng giềng bắt gặp nữ nhi dũng cảm cưỡi trên con xe dã man, chả khác gì nam nhân.

Nàng ước chừng khóc ròng ba ngày ba đêm, mới không thể không chấp nhận sự thật này.

Yên lặng nhiều năm lại thấy lý tưởng trước mắt, Dư Xảo Xảo quả thực hận không thể tiến lên ngay, nhiệt tình ôm hôn thân xe xinh đẹp.

“Của anh. Đó là chiếc xe máy anh thích nhất, tự mình làm công kiếm được, tính năng bảo dưỡng vô cùng tốt, chính là mấy năm nay không có cơ hội đi, cho nên vẫn đặt ở nơi này.”

“Thật khá.....” Nàng sinh lòng hâm mộ nói.

“Em thích loại xe máy này?” Bạch Chấn Hạo nhướng mi, không khỏi hoài nghi.

Chưa từng có một người phụ nữ nào nói với hắn xe sói hoang 125 kia rất được, hắn cũng chưa bao giờ thấy trong mắt một người phụ nữ, đối với loại xe máy này si mê như vậy, rất quý dị.

Dư Xảo Xảo thấy mình đã lỡ lời, chạy nhanh đứng dậy theo bên thân xe máy nhảy ra ——

“Làm sao có thể! Em là con gái, loại này xe đối với em mà nói là không thích hợp, em, em chỉ là đã tiết kiệm tiền nhiều năm, anh trai của em vẫn rất muốn mua một chiếc xe máy này, bắt quá bị mẹ em cản trở. Em không hiểu xe, thật sự cảm thấy bộ dáng của nó rất ngẫu mà thôi.” Nàng nói hai ba câu giải thích nguyên nhân.

Nha, chính là cảm thấy đẹp thôi a.

“Thì ra là thế. Nói thật, anh cũng không thể tưởng tượng được dáng người nhỏ nhắn của em khi đi loại xe này. Có cơ hội, anh có thể chở em ra ngoài hóng gió bằng loại xe này, nhưng khả năng sẽ làm em không thoải mái, dù sao chỗ ngồi xe máy cũng không thể bằng với ghế ô tô thoải mái”

“Chỉ cần cùng một chỗ với anh, đi xe máy cũng có thể rất thú vị.” Dư Xảo Xảo thốt ra.

Ý thức được trong lời nói có chút đường đột, nàng thẹn thùng cúi đầu, hoàn toàn không dám liếc nhiều Chấn Hạo một cái.

Ông trời phù hộ, trăm ngàn đừng lại phá công! Dư Xảo Xảo thành kính cầu nguyện.

Dư Xảo Xảo không biết, Bạch Chấn Hạo trong lòng vô cùng hỗn loạn, cố gắng lắm mới không xông lên ôm nàng.

Hắn cố gắng kiềm chế, vẫn duy trì hình tượng nghiêm cẩn, “Vào nhà đi đã! Đừng để cho ba mẹ anh đợi lâu.”

“Phải” nuốt tiếc rời xa sói hoang 125, Dư Xảo Xảo đi được vài bước, giống một tiểu tức phụ nhỏ đuổi kịp hắn, sắm vai một tiểu cừu văn tĩnh.

Bữa cơm này rất thành công, song thân Bạch Chấn Hạo phi thường thích khí chất uyển chuyển hàm xúc của Dư Xảo Xảo, Bạch cha Bạch mẹ vui vẻ cười toe toét, liên tiếp gật đầu khen ngợi ánh mắt của hắn tốt, lựa chọn cô gái môn đăng hộ đối như vậy, còn không quên dặn dò hắn, mang Dư Xảo Xảo về nhà sớm một chút, nhanh chóng đem nàng trở thành con dâu Bạch gia.

Sau khi ăn xong, hắn chuẩn bị đưa nàng về nhà.”Ba mẹ anh thực rất thích em.”

Ngồi ở cạnh ghế điều khiển, ánh mắt Dư Xảo Xảo nhìn không được liếc về phía sói hoang 125, vài giây sau, nàng mới lấy lại tinh thần che dấu nói: “Nha, bác trai cùng bác gái đều là trưởng bối tốt, em cũng thích bọn họ.”

Tốt lắm! Cả hai đều thích đối phương, ngày sau ở chung cũng không có quá nhiều vấn đề. Bạch Chấn Hạo cũng không lo lắng.

Ngón tay của hắn nhìn không được đụng chạm vào khuôn mặt không tì vết của nàng, xúc cảm khiêu chiến lý trí của hắn, Bạch Chấn Hạo biết nên đưa nàng về nhà, nhưng là, hắn thế nhưng không nghĩ.....

“Đợi còn có an bài cái khác sao?”

Dư Xảo Xảo không rõ cho nên, thành thực lắc đầu. Giống chỉ mèo con ôn thuận, thuận theo tay hắn.

“Muốn hay không đi nhà của anh nhìn 1 chút? Em chưa tới.”

“Anh bình thường không ở nơi này sao?” Dư Xảo Xảo có chút nghi hoặc.

“Phần lớn thời điểm là ở nơi này, nhưng nếu tăng ca quá muộn, anh sẽ ở tại nhà trọ gần công ty.”

“Nha, tốt, nếu không quấy rầy anh.”

Bạch Chấn Hạo hạ chân ga, rời biệt thự của ba mẹ, mang theo Dư Xảo Xảo đi tới nhà mình.

Ngoi nhà này xây dựng ước chừng đã ba mươi năm, không có đương thời hiện đại hoá khách sạn quản lý, nhưng có được cơ năng cuộc sống thật tốt, giao thông tiện lợi.

“Khu trước chỗ này cũng hai mươi năm, tuy rằng mấy năm trước mua tân ốc, nhưng hoàn cảnh nơi này rất tốt, cho nên vẫn là không nỡ bán đi, còn nữa, anh cùng hàng xóm cảm tình cũng tốt lắm, lâu lâu mẹ của anh còn có thể lại đây nói chuyện phiếm với mọi người.”

“Em cũng thích nhà cổ, mọi người cảm tình chặt chẽ chút, hiện đại hoá mặc dù có quản lý rất tốt, nhưng là lạnh như băng.”

Bạch Chấn Hạo thật cao hứng khi nàng đồng tình với ý kiến hắn, mở khóa, “Phòng ở hơi cũ, trừ bỏ các thứ quan trọng không thay đổi, cái khác đều muốn tân trang lại.”

Lão ốc sau cải tạo, một chút cũng không thua cái gọi là khu nhà cao cấp, thiết kế kỹ càng, làm cho ngôi nhà có phong cách hiện đại hoá cực giản.

Bạch Chấn Hạo dẫn nàng đi thăm, thuyết minh từng cái không gian lợi dụng, giống như việc nàng sẽ sống ở nơi này mà thật trọng.

“Em có muốn một ly cà phê?”

“Anh có trà không? Em không biết uống cà phê.”

“Có, nhưng cũng chỉ là trà thường thôi a.”

“Không sao, em tối trước nấu nước sôi.” Nàng đi vào phòng bếp cơ hồ đã bị quên đi, chủ động tẩy sạch một cái siêu thép, đổ đầy nước, mở bếp đun.

Động tác của nàng thành thạo như vậy, vẻ mặt chuyên chú, làm cho Bạch Chấn Hạo nghĩ lầm, nàng như chủ nhân ngôi nhà này, về phần hắn, mới là khách đến đây chơi.

“Nơi này không có lò vi sóng?” Dư Xảo Xảo quay đầu lại hỏi.

“Làm sao em biết?”

“Ăn ngoài quán không ngon đâu!” Nàng lộ ra thông minh tươi cười, “Lần khác em làm chút điểm tâm đưa lại đây, anh nếu tăng ca muộn, dùng lò vi sóng làm nóng lên là có thể ăn.”

Không phải Dư Xảo Xảo khoe khoang, nàng là thật vô cùng hiền thực, gia sự, trù nghệ cực đỉnh, nếu không phải là chưa kết hôn, nàng quả thực có thể đi tham gia cuộc thi vợ hiền mẹ đảm.

Chính là, mặc kệ nàng có bao nhiêu điểm tốt, mọi người biết nàng chỉ thích quyền đạo, nhu đạo, người đàn ông đó liền nghĩ lầm nàng là một người dã man thành tánh, bạo lực cuồng, căn bản là mặc kệ nàng có bao nhiêu hiền tuệ, trực tiếp phán nàng knockout.

Nàng thật sự là chịu đủ thành kiến!

Dư Xảo Xảo cảm thán rất nhiều, đột nhiên có một cánh tay kiên cường vòng qua ôm lấy eo nàng, lòng bàn tay nóng cháy liền để ở cách ngực nàng không đến một cm——

“Chấn Hạo.....” Nàng bị hành động của hắn làm cho sợ.

Bọn họ hôn môi, ôm nhau, nhưng là như vậy cũng chưa từng có lần nào thân mật như vậy, hắn vẫn là một nam nhân nghiêm cẩn, nàng không biết vì sao hắn lại làm thế.

Giây lát, lòng bàn tay của hắn chụp lên ngực trái mềm mại của nàng, làm tim nàng đập liên hồi.....

Nàng vội vàng chụp lên tay hắn, muốn ngăn cản hắn mang đến áy náy rung động, nhưng là hắn căn bản không cho phép nàng đẩy hắn ra.

Nhiệt độ ở lòng bàn tay xuyên thấu qua lớp vải mỏng manh, bao phủ toàn bộ ngực của nàng, tiếp theo, hắn bắt đầu xoa phần mềm mại này, châm ngòi cảm giác kích thích trong nàng.....

Dư Xảo Xảo bối rối trừng mắt, yết hầu lại không nói ra được một một chữ, nàng thậm chí có thể nghe thấy chính mình thở dốc nho nhỏ.

Tiếp theo giây, hần xoay thân thể nàng, khiến cho hai người mặt đối mặt nhìn nhau ——

“Em, chúng ta.....” Tay nhỏ bé nắm chặt để ở ngực hần, Dư Xảo Xảo muốn nói lại thôi.

“Gả cho anh, được không?” Bạch Chấn Hạo nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt hiện lên vẻ bất lực, giọng nói khàn khàn vừa lại thật thà hỏi.

Này, đây là cầu hôn? Bạch Chấn Hạo đang cầu hôn nàng? Bọn họ quen nhau tính đến hôm nay là tròn hai tháng!

“Chúng ta rất thích hợp với nhau, song phương cũng có cùng nhận thức, cùng với lãng phí thời gian yêu đương, còn không bằng dùng thời gian này tiến đến đến cuộc hôn nhân hoàn hảo của chúng ta.” Bạch Chấn Hạo ngẩng nhìn gương mặt nàng, giựt giây nói: “Gả cho anh, được không? Sau kết hôn, chúng ta sẽ sống ở nơi này, em có thể làm điều em muốn, bất quá cuộc sống của em, anh sẽ không can thiệp.”

Trời ạ! Nàng rốt cục cũng được cầu hôn. Thật sự là cảm ơn trời đất!

Dư Xảo Xảo cảm giác hốc mắt nóng lên, tim đập kịch liệt sẽ giãy lên thân thể của hần.....

Nàng thiếu chút nữa là sẽ đi lên ôm lấy người đàn ông thiện lương này, cảm kích hần cầu hôn, dấu điểm ở trong lòng kia ít nhiều nhắc nhở nàng, mặc dù là tại đây hần cầu hôn nàng, cũng đừng quên hàm súc thực nữ nên có.

Vì thế nàng kiềm chế mừng như điên, cúi đầu lo lắng.....

Thời gian lo lắng cũng không lâu, nhưng là Bạch Chấn Hạo lại đối với trầm mặc như vậy cảm thấy khó có thể chịu được.

“Xảo Xảo?” Hần thấp giọng thúc giục hỏi, tay đặt trên vai này không tự chủ tăng thêm lực, chỉ sợ nghe được lời cự tuyệt của nàng.

Tiếp theo, nàng nâng lên một đôi mắt đắm lệ, chậm rãi tràn ra một chút hạnh phúc mỉm cười, xấu hổ gật đầu, đáp ứng lời cầu hôn của hần.

Chợt một cái hôn mãnh liệt phủ lên môi của nàng, Bạch Chấn Hạo tạm thời vứt bỏ vẻ mặt nghiêm cẩn, nóng bỏng hôn người phụ nữ trong lòng.

Hôn nàng mất say lơ đãng sương mù, hơi thở hỗn loạn, mị thái lan tràn.

Nhất định trong ba tháng, hần sẽ làm cho người phụ nữ này này biến thành vợ của hần.

Hôn lễ lý tưởng là trong vòng ba tháng, nhưng là, vào cái thời điểm quan trọng, mấy cái truyền thống vụn vặt làm chậm toàn bộ tiến độ, làm cho thời điểm cử hành hôn lễ, đã là chuyện tình ba tháng sau.

Mặc bà bà đích thân may áo cưới truyền thống cho nàng, Dư Xảo Xảo xinh đẹp giống như là một pho tượng được trạm khắc tinh xảo, ánh sáng ngọc không thể khinh nhờn.

Hôn lễ là tổ hợp trai tài gái sắc, làm cho các tân khách không khỏi sinh lòng hâm mộ, đây là hôn nhân môn đăng hộ đối a!

Thú vị là, thân là anh trai Dư Xảo Xảo, thế nhưng ở hôn lễ của nàng khóc ròng nước mắt dàn dụa.

“Không có khả năng! Cướp Đài Loan đều chạy đi nơi nào? Bọn họ như thế nào cũng không đi ra phạm án? Đều do bọn họ bỏ rơi nhiệm vụ, Xảo Xảo mới có thể nhàn chán chạy tới kết hôn!”

Lời trêu tức em gái còn văng vẳng bên tai, không nghĩ tới mới hơn ba tháng, nàng đã muốn lấy chồng, nhất gả kinh người, thế nhưng trong thời gian ngắn ngủi liền lừa bịp tổng tiền hần một xe tải đồ cưới.

Một xe tải ai!

Cái này tốt lắm, muối muối xuất giá, hai vợ chồng bọn họ lại lưu lạc mỗi ngày ăn không khí, chỉ sợ những ngày tiếp theo nai lưng ra làm, cũng không hiểu có thể bù lại trận tổn thất thật lớn này hay không.

“Xảo Xảo, không cần gả! Anh trai xin em.....”

Mặc kệ Dư Tráng Tráng rên la như thế nào, hắn tỏ ra đáng yêu động lòng người mà em gái vẫn như cũ kéo tay Bạch Chấn Hạo rời đi, cũng không quay lại, ngồi lên xe đón dâu, mang theo đồ cưới hắn tặng, hạnh phúc đi làm Bạch phu nhân.

Về phần, vì sao gả?

“Vì anh ấy phù hợp với tiêu chuẩn đàn ông của em.” Dư Xảo Xảo trả lời.

Bạch Chấn Hạo cho nàng cảm giác động lòng.

Huống hồ vài lần ở chung, nàng cũng hiểu được một ít tính nết của hắn.

Nàng phát hiện, cuộc sống của Bạch Chấn Hạo quả thực là cái cuộc sống nghiêm cẩn, theo khuôn phép, đối với lịch trình mỗi ngày, đều có chuẩn bị trước.

Hơn nữa, thân là tổng giám đốc công ty, cuộc sống của hắn chỉ có thể là làm việc.

Đối với công việc vô cùng bận rộn. Cho nên hắn chưa bao giờ lãng phí thời gian muốn làm tác chiến vụ hời, mặc kệ là vấn đề tình cảm, hắn thích trực tiếp, nhanh chóng, chính xác, không cần chính là không cần, tuyển hạng vĩnh viễn chỉ có hai cái, tuyệt không sẽ có cái thứ ba.

Nàng chỉ cần ngoan ngoãn, Bạch Chấn Hạo liền đối với nàng thật tốt, cũng là vì như vậy, cho nàng không gian tự do rất lớn.

Ở thời điểm này, việc chính của hắn bây giờ là lấy Dư Xảo Xảo, cố gắng phối hợp hắn, tương đối, thời điểm hắn không ở bên, Bạch Chấn Hạo cũng cho nàng tự do tuyệt đối, cũng không can thiệp cuộc sống của nàng, đây là vì sao nàng sẽ ở thời điểm hai người kết giao mới hai tháng thì quyết định gả cho hắn.

Đương nhiên, ở thời điểm hắn cầu hôn, nàng vẫn là không quên giả bộ một chút, dám ở trước mặt hắn từ chối hắn, mới xấu hổ khiếp đảm đáp ứng hắn.

Sau đó, lần đầu tiên hắn không khống chế được hôn môi nàng, hôn đến nỗi nàng thiếu chút nữa không thở nổi.

Nàng thích Bạch Chấn Hạo gây cho nàng cảm giác động tâm.....

Ha, ha, ha, nguyên lai, kết hôn cũng không phải khó khăn như vậy! Làm sao giống như thực khó giải quyết?

Tại phòng bếp, nơi tân nữ chủ nhân đang nhảy nhót thu xếp bữa tối.

Bấy giờ tối, cửa chính đúng giờ vang lên tiếng mở khoá, Bạch Chấn Hạo đẩy cửa ra, thấy trên sàn sớm đặt đôi dép đi trong nhà, vừa lòng lộ ra mỉm cười.

Thay dép lê, buông công văn trong tay ra, hắn không chút do dự đi vào phòng bếp.

Quả nhiên, cô vợ đáng yêu của hắn đang mặc tạp dề chỉnh tề, liên tục không ngừng ở thu xếp bữa tối của bọn họ.

“Xảo Xảo, anh về rồi, có cần anh giúp gì hay không?” Bạch Chấn Hạo hỏi.

Hắn có nề nếp của người đàn ông, liên tục trong lúc nói chuyện, nếu không nhìn thấy tính cách của hắn, thì chắc chắn sẽ nghĩ hắn người máy bị ám ảnh.

Dư Xảo Xảo thản nhiên cười, buông đồ trên tay đi tới bên hắn, hai tay thực kiên định để ở trong ngực hắn, “Mau đi ra, em làm một mình cũng được, anh tắm rửa trước đi, quần áo em đã giúp anh đặt ở trên giườngm, nơi này để em là được rồi.”

Thấy nàng kiên trì như thế, Bạch Chấn Hạo ngoan ngoãn đầu hàng, lĩnh mệnh đi tắm rửa, thay quần áo.

Kết hôn nhanh chóng, nhưng là, mấy công việc ở công ty Bạch Chấn Hạo nói là gác lại là gác lại, sẵn sóc Dư Xảo Xảo không âm ỹ không náo loạn, không nói hai lời liền tự động buông tha tuần trăng mật, còn đem cơ hội này đưa cho cha mẹ chồng, đưa hai người già đi hưởng tuần trăng mật thứ hai.

Quả nhiên, nàng dịu dàng sẵn sóc, nàng nhất tịch trong lúc đó đại chịu khen ngợi, nhất thời trở thành hảo con dâu nhu thuận trong miệng thân thích.

“Ha ha, đã nói em thật sự rất không tồi mà!” Mỗi khi đêm dài nhân tĩnh, Dư Xảo Xảo lại hưng phấn, biểu hiện đặc ý lại khẳng định, nhận không được muốn tự khen mình một cái.

Đang cầm cái đĩa gạo lúc dinh dưỡng, Bạch Chấn Hạo từng ngậm từng ngậm ăn.

Hắn hướng vợ yêu ban thưởng, kết hôn được 1 tuần, hắn liền tăng ba cân, theo tốc độ này, không cần lâu ngày, hắn xác định biến thành heo mập.

“Anh ngày mai muốn tới Băng Cốc đi công tác, dự tính muốn nghỉ ngơi một thời gian.”

Dư Xảo Xảo sững sốt một chút, “Sao lại đi đột ngột như vậy?”

“Thực xin lỗi, bởi vì nhà xưởng công trình có chút vấn đề chưa quyết, anh lo lắng, cho nên muốn muốn đích thân đi qua một chuyến, vốn định an bài em quay về ở với ba mẹ, nhưng là bọn họ lại còn đang đi du lịch.....”

Thấy hắn vội vã giải thích với nàng, điều khó xử trong nàng tiêu tan, cười nói: “Không có quan hệ, đi một tuần mà thôi, em có thể ở nhà một mình chờ anh trở về, thật sự! Đợi sau khi ăn cơm xong, em giúp anh sửa sang lại hành lý.”

“Xảo Xảo, nếu cảm thấy cô đơn, trở về nhà em ở vài ngày đi.”

“Ừ. Đừng lo lắng cho em, chính anh ra bên ngoài, phải chú ý ăn đủ 3 bữa, đừng bởi vì công việc mà đã quên giờ ăn, biết không?”

Vợ hắn đặt mình vào hoàn cảnh của hắn, suy nghĩ vì hắn, làm cho Bạch Chấn Hạo cảm thấy đối với nàng có điều thua thiệt.

Mới tân hôn, chẳng những không có tuần trăng mật, lão công còn chạy đi công tác, nếu không phải vì công tác hắn đã bỏ lịch trình để ở với nàng, Bạch Chấn Hạo thật không nghĩ sẽ xa nàng lâu vậy.

Cho hắn một chút thời gian, chờ hải ngoại khai phá án hoàn toàn, hắn sẽ thừa ra rất nhiều thời gian, đến lúc đó, hắn sẽ luôn luôn bên cạnh nàng.

Bạch Chấn Hạo đi vào phòng ngủ, đi tới chỗ trước đài trang điểm, Dư Xảo Xảo vừa tắm xong ngồi đó, chuyên chú thổi tóc của nàng, hành lý một bên đã được chuẩn bị gọn gàng,

Thấy hắn tiến vào, nàng tắt máy sấy, sau đó đi đến bên giường lật chăn, “Thời gian không còn sớm, đi ngủ sớm một chút đi, ngày mai phi cơ của anh còn chờ.”

Bạch Chấn Hạo nằm vào vị trí của mình, Dư Xảo Xảo đi theo chui vào bên cạnh hắn, tắt đèn, phòng ngủ yên tĩnh không tiếng động.

Thật sự là cuộc sống tân hôn yên tĩnh, mỗi ngày ấn biểu mà làm, đảm nhận chức vụ, làm Dư Xảo Xảo trong lòng tràn ngập kiên định.

Hơn nữa, kết hôn sau, lão mẹ nói xoá bỏ lệnh cấm đến vũ quán, lão công bận rộn cũng không can thiệp vào chuyện riêng của nàng, hoàn toàn tín nhiệm nàng mỗi tuần hai ngày đều đi phòng học vũ đạo khiêu vũ, hồn nhiên không biết lão bà đi là “Vũ đạo quán”, mà không phải vũ đạo quán.

Chính là suy nghĩ chênh lệch như vậy, làm cho Dư Xảo Xảo kiếm được tự do thật lớn, quả thực so với tiền hôn nhân còn muốn khoái hoạt tự tại hơn.

Đúng rồi, đúng rồi, vì làm vợ tốt xứng chức, nàng sẽ không vô cơ sẽ đi nhúng chàm cỗ xe sói hoang 125 của Bạch Chấn Hạo đặt ở gara cha mẹ chồng, không bằng thừa dịp lần này hắn đi công tác, cha mẹ chồng còn đang đi du lịch, nàng nắm chắc cơ hội, thần không biết quỷ không hay đem xe đi ra chơi đùa.

Kế hoạch nhất định thành công, Dư Xảo Xảo khe khẽ ở trong lòng cười.

Hốt hoảng, ngực trầm xuống, nàng bỗng dưng bị cơ thể đàn ông đè lên ——

Thân mình hắn nóng lên như bàn ủi, làm cả người nàng người nóng lên, tiếp theo, khiêu khích hôn vào điểm mẫn cảm trên tai nàng.....

“Chấn Hạo, ” nàng hô nhỏ, “Làm sao vậy? Hôm nay không phải ngày an toàn!”

Đúng vậy, người có nề nếp như Bạch Chấn Hạo đối với mọi việc đều làm có kế hoạch, ngay cả chuyện vợ chồng thân mật, hắn cũng không quên lập bảng giờ giấc, cũng khó trách hắn thành lĩnh xảy ra hành động làm cho Dư Xảo Xảo cảm thấy ngoài ý muốn.

Bỏ ước định đi! Nghĩ đến có một tuần không thấy vợ yêu của hắn, Bạch Chấn Hạo đột nhiên ngực khó chịu lên, như thế nào cũng không thể ngủ được.

Không phải một giờ hoặc là một ngày, là suốt một tuần a, nghĩa là có bảy ngày, hắn không thể ăn nàng, không thể bị nàng ôn nhu vô tư chiều cổ, hơn nữa, cũng không thể đụng chạm thân thể mềm mại của nàng.

Hắn biết như thế này không phù hợp với nguyên tắc của hắn, nhưng là có đôi khi, quy tắc cũng có thể điều chỉnh, nếu không, kết quả là chính mình nhận hết giày vò.

Bạch Chấn Hạo nắm chặt tay bé nhỏ của nàng, khàn khàn nói: “Anh biết, nhưng là, anh lại càng không thể bỏ qua.”

Dư Xảo Xảo đã hiểu, trong lòng có chút ngọt ngào lướt qua, nguyên lai, Bạch Chấn Hạo đối với nàng cũng là có quyến luyến.

Cứ việc mỗi lần nàng lại thẹn thùng muốn ngắt, nhưng là, nàng thích bị hắn đụng chạm như vậy. Bởi vì nàng rõ ràng cảm nhận được, chỉ có thời khắc như vậy, hắn mới có thể quên chuẩn tắc nhân sinh cứng rắn, phóng dăng thuận theo bản tâm, chỉ tại trước mặt nàng đơn thuần làm chính hắn.

Trong bóng đêm, nàng sợ hãi đặt tay lên vai hắn, hôn môi của hắn trở nên sâu hơn.....

Hắn mãnh liệt vuốt ve da thịt nóng bỏng cả nàng, ở chỗ hắn đụng chạm, suy nghĩ của nàng trở nên xa xôi mà phiêu mặc, hô hấp càng thêm ngắn ngủi ——

Người đàn ông nghiêm cẩn nóng lên, chừng mực lớn đến cơ hồ gọi người không thể ngăn cản, đại chương làm cản hoạt tiến vấy ngủ của nàng, nhẹ nhàng vơn về mẫn cảm cùng yếu ớt của nàng. Dã thú giống như nhe răng trợn mắt cắn đi vạt áo của nàng, duyệt hôn non mềm da thịt.

Nàng nóng lên, nàng choáng váng hư huyền, nàng si mê..... Đồng thời cũng sa vào.

Thân mình cong lên, đáp lại mỗi một lần tiến công của hắn, trong bóng đêm, hô hấp nặng nề không dứt bên tai.

Tiết tấu nhiệt liệt như thế trào dâng, tại đây bọn họ mỗi một tác vuông tận tình dây dưa lấy lòng.

Lúc trước, Dư Xảo xảo nghĩ đến chính mình không thể thừa nhận, lại phát hiện nàng một lần một lần nghiện, tựa như hít thuốc phiện.

“Chấn Hạo! Chấn Hạo.....” Nàng cầu xin gọi tên của hắn.

Hắn hôn nàng, hôn nàng sâu, không cho nàng cơ hồ thoát đi linh hồn cùng thân thể.

Sau đó tiểu thê tử đáng yêu ở dưới công kích của hắn hoàn toàn đầu hàng, thần phục.

Buộc chặt song chướng, hắn ôm sát nàng kiều nhỏ, tại thời điểm này phóng thích, tâm rất cực kiên định.

“Ngoan, chờ anh trở lại, ngoan ngoan.....”

Bạch Chấn Hạo chưa từng luyến tiếc một người như vậy, đến tột cùng là hôn nhân làm cho hắn thay đổi, hay là vì người phụ nữ này?

Hiện tại bầu không khí rất tình cảm mãnh liệt, nàng dùng ôm làm như hứa hẹn.

5. Chương 4

Trong tích tắc tiếng động cơ xe máy vang lên, Dư Xảo Xảo hưng phấn quả thực muốn hét chói tai.

Không cần hoài nghi, nàng thật sự làm!

Buổi sáng Bạch Chấn Hạo chân trước mới ra khỏi cửa, nàng sau lưng lập tức đỡ xuống về ngoài văn tĩnh, thừa dịp trong nhà không có ai, cưỡi sói hoang 125 của lão công trong gara của cha mẹ chồng, thoát ra khỏi cái ngục giam, đi trên đường rộng lớn.

Nàng không thèm quan tâm lái xe đi làm, mười phần dừng cảm sấm vai vương của mấy tiểu bằng hữu trong nhà trẻ, lão công không ở nhà, nàng thậm chí có thể cùng mọi người ngoạn đầy người chật vật về nhà cũng không sao, dù sao cũng không có người thấy, tính cả Tiểu Bình đều cười nàng rất giống là một người mới lấy được tự do.

Tự do? Nàng vẫn là tự do a, chính là Bạch Chấn Hạo cấp tự do là có hạn chế, có thời gian tính, khi hấn không ở Đài Loan, tự do của nàng sẽ không cần áp lực nguy trang, có thoải mái a.

Nàng ở cùng các sư huynh luyện tập quay về, vui sướng rất nhiều, mọi người hét to rằng đã lâu không đến chợ đêm ăn một đồng ăn vặt, nghe thói sư huynh dè mở mồm không ngăn cản trên chọc nàng thê tử của người khác, khoái hoạt rất nhiều, nàng cũng không đã quên đến trước 10 giờ kia trở lại nhà trọ —— bởi vì lão công có kế hoạch, đến 10 giờ gọi điện thoại ước hẹn, sắp xếp vào kế hoạch đi công tác của hấn.

Quả nhiên rửa mặt chải đầu xong, điện thoại của lão công liền đúng giờ từ khách sạn Băng Cốc đánh tới.

“Muốn ngủ sao?”

“Còn không có, đang đợi điện thoại của anh.” Nàng một bên dùng khăn mặt chà lau tóc, một bên dùng tiếng nói ôn nhu mê hoặc lão công nàng.

“Bữa tối ăn cái gì?”

“Một chút đồ ăn nhẹ, còn làm món kho.” Nàng nói dối, món kho cùng đồ ăn nhẹ có sẵn ăn ở chợ đêm.

“Nha..... Món kho, thật muốn ăn.” Đầu bên kia điện thoại, quả nhiên là Bạch Chấn Hạo, giống như đứa nhỏ lộ ra vẻ hâm mộ.

“Anh đang ở đâu? Hôm nay làm gì? Đồ ăn Băng Cốc không quen sao?”

“Hừ, vài thứ kia căn bản không ngon bằng tay nghề của em.” Bạch Chấn Hạo khẳng định nói.

Đây không phải lần đầu tiên hấn đi công tác, nhưng lần này hấn lại muốn không rời Đài Loan một lần.

Rõ ràng mới ngày đầu tiên, hấn cũng đã quy tâm như tên, nguyên nhân làm hấn muốn ở lại, là vì ngôi nhà của hấn ở Đài Loan, có một loại thuốc mê là vợ yêu của hấn.

Hấn hỏi nàng hôm nay làm cái gì, nàng nghe hấn nói nhà xưởng tăng kiến trạng huống, tài trí mở một ngày, bọn họ đều vội vàng chia sẻ chuyện tình trải qua trong một ngày.

Trong lúc tân hôn đi công tác, thật sự là một loại vô nhân đạo.

“Vậy anh hôm nay nhất định mệt chết đi, chạy nhiều nơi như vậy, giải quyết nhiều vấn đề, anh nên nghỉ ngơi sớm một chút, bằng không ngày mai sẽ không có sức lực để làm việc a?” Nàng đau lòng nói.

Nàng không đồng tình với Bạch Chấn Hạo, bởi vì, hấn dành cho chính mình thời gian nghỉ ngơi quá ít, thật sự là ít đến thương cảm.

Ngẫm lại, thật đúng là luyến tiếc nha.....

“Không có muốn ngủ, anh còn đang làm việc, trong tay có chút công việc phải xử lý, công nhân Đài Loan đang chờ anh chuyển bản vẽ cuối cùng về, tính sáng mai bản vẽ sẽ về văn phòng cho bọn hấn.”

“Nhưng là anh đã làm việc một ngày, không có thực sự nghỉ ngơi, thân thể lại ăn không tiêu.”

Hắn biết, hắn đương nhiên biết, hắn chưa bao giờ đem công tác kéo dài trễ như vậy, huống hồ lần này có nhiều vấn đề, ngày mai trực tiếp ở trong điện thoại cùng thư ký hạ chỉ lệnh, cũng không phải không thể, chính là.....

“Xảo Xảo.”

“Àn, làm sao vậy?” Nàng cảm thấy hôm nay Bạch Chấn Hạo đặc biệt không giống với sự nghiêm cẩn ngày thường, nghiêm nghị, lại như là cái xấu lấm đũa nhỏ, khát vọng bị an ủi.

“Anh giống như có chút mất ngủ.....”

Hắn mệt, nhưng lại không thể nào ngủ được, mấy ngày nay thói quen có vợ bé nhỏ bên cạnh làm bạn, hắn cảm thấy cuộc sống nhất thời phong phú lên, ngay cả nhìn nàng ở phòng bếp bận rộn, hắn đều cảm giác rất hạnh phúc.

Hiện tại, ở khách sạn Thái Lan chỉ có một mình hắn, mặc kệ phòng có bao nhiêu tinh xảo, giường có bao nhiêu mềm mại, lại thiếu Dư Xảo Xảo của hắn.

Nghe vậy, hốc mắt của Dư Xảo Xảo không chịu nổi chế độ lên.

Trời ạ, thân thể nàng rất hắn, nhớ tới lúc hắn ôm nàng, tưởng niệm đến lúc hắn hôn hít khi ngủ.....”Chấn Hạo, trên giường nằm nói chuyện được không, coi như giúp em.” Nàng thỉnh cầu.

“Ừ.” Bạch Chấn Hạo đáp ứng yêu cầu của nàng.

Hai thân ảnh cô đơn trên giường, Đài Bắc cùng Băng Cốc hai nơi cách nhau dài đằng đẳng, là cái điện thoại kia, làm bọn họ trào lên nỗi nhớ nhung.

Bọn họ đều tự nằm ở trên giường, tưởng tượng thấy đối phương ngay tại bên cạnh, họ bình thường chưa nói lời ngon tiếng ngọt, thế nhưng ở trong điện thoại vượt qua biên giới, những lời ngon ngọt ấy lại rơi vào trong tai, cho đến khi bọn họ ngủ.

Suốt một tuần, cuộc sống cô đơn của Dư Xảo Xảo có vẻ phong phú, nhưng cũng như một người ban đêm, thường bị sự nhớ nhung dày vò.

Nàng đến vũ quán đánh quyền, nàng cười sới hoang 125 hoành hành Đài Bắc, nàng không cần làm bộ văn tinh đến che dấu chính mình hoạt bát trong khung, nàng còn lôi kéo các học sinh nhỏ của mình cùng nàng tìm hiểu cái gọi là xe máy, tới xem nơi gọi là bầu không khí đô thị quán ăn đêm nam nữ trầm mê.

Một người cũng không đáng sợ, đáng sợ là không cùng một chỗ để nhớ nhung dày vò.

Nàng nhớ Bạch Chấn Hạo như vậy, bởi vì, nàng dành rất nhiều tình cảm cho hắn, chỉ có hắn có thể cho nàng một phần yên ổn, từng giấc ngủ ban đêm, nàng xuyên qua điện thoại mới có thể nghe thấy thanh âm của hắn, mới có thể thuyết phục chính mình bình tĩnh nằm ở trên giường.

Đừng nói Bạch Chấn Hạo mất ngủ, mà ngay cả nàng cũng không thể ngủ ngon.....

Dày vò một tuần, rốt cục tối hôm nay, Bạch Chấn Hạo sẽ chấm dứt đi công tác, sẽ về nhà đây. Đây vốn nên là chuyện vui, nhưng là Dư Xảo Xảo từ sáng sớm rời giường đã cảm thấy không tốt.

Bởi vì nhưng nhớ quá nhiều, cho nên ngủ quá trễ, thời gian rời giường cũng chậm lại.

Dư Xảo Xảo luống cuống tay chân chuẩn bị hết thấy mọi chuyện thật tốt, sải bước tới sới hoang 125 của nàng, mới vừa nổ máy, xe liền nổ một tiếng.

“Cái gì thế? Máy mất sao?” Nàng trừng mắt nhìn lớp xe, trong lòng muốn chửi 1 câu.

Cũng không thể làm ra vẻ không có chuyện gì xảy ra, nàng hôm nay sau khi tan tầm, cần đem xe còn nguyên mang về nhà chồng, như vậy hết thấy kế hoạch mới có thể thần không biết quỷ không hay kết thúc.

Nàng không biết xe bị hỏng ở đâu, liền lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cầu cứu, “Sư huynh —— rời giường chưa?”

“Xảo Xảo? Chuyện gì mà sáng sớm liền gọi điện thoại đến?” trong lời nói còn có chút buồn ngủ

“Lốp xe của em bị nổ.”

“Vậy đưa xe đi sửa xe đi, sau đó đi xe taxi tới chỗ làm.” Hấn nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức, miệng lạnh lạnh nói.

“Em hiện tại không phải là đang gọi điện thoại hỏi cách sửa xe sao?” Dư Xảo Xảo tức giận nói.

Trong nhà Ông Kiện Dân mở cửa hàng sửa xe, buổi tối thì tại vô quán kiêm chức, dạy một đồng đầu cải đồ luyện quyền. Hiển nhiên hấn còn chưa tỉnh ngủ, mới có thể gây ra loại đối thoại này.

“Vậy tan tầm đem xe đưa lại đây a!”

“Không được, sẽ không kịp! Xe này là em nhập cư trái phép, hôm nay sau khi tan tầm phải mang về gara nhà chồng trả lại, nếu chậm trễ, em sẽ bị lão công phát hiện.”

“Vậy em muốn anh làm sao bây giờ?”

“Sư huynh, em đem xe đặt ở trước cửa nhà, anh giúp em mang về thay lốp được không?”

“Người ta đi làm sẽ không kịp!” Nàng đáng thương chạy thật nhanh.

Ông Kiện Dân bắt đắc dĩ thở dài.”Nói đi, xe nào.”

“NY9-503. Đúng rồi sư huynh, thân thiện hữu hảo sau, cũng phiền toái anh cưới đến vườn trẻ cho em? Làm ơn! Ngày sau em sẽ cảm ơn đại ân đại đức của anh, sớm muộn gì tam chú hương.....”

“Tiết kiệm lời, ta còn sống được tốt, đừng rửa ta.”

Dư Xảo Xảo buột miệng cười, “Em đi làm đây, sư huynh, hết thấy liền mọi sự nhờ huynh.” Ngụy đã được giải trừ.

Nếu vận rủi dừng ở đây, hiển nhiên lão thiên gia cũng không tính để nàng rất thoải mái.

Buổi sáng gặp chuyện ngoài ý muốn, thế nhưng ở thời gian giữa trưa, gặp gỡ chuyện trăm năm có một ở nhà trẻ ——

Chết tiệt kẻ trộm lên vào nhà trẻ, đánh cắp kinh phí đi du lịch của bọn họ, cũng kèm một đứa bé làm như uy hiếp, tuy rằng ở nhà trẻ, hiệu trưởng đã báo cảnh sát, nhưng hấn lại làm thế trước mặt Dư Xảo Xảo ta, hoàn toàn chọc giận bản năng chính nghĩa trong nàng.

Nàng là ai? Nàng nhưng là công tích trác tuyệt Dư Xảo Xảo a, tên trộm mắt bị mù nên mới dám đến nhà trẻ này ăn trộm, căn bản là chán sống!

Vì thế, Dư Xảo Xảo đan thương thất mã tiến lên cùng kẻ bắt cóc chu toàn, dựa vào thân thủ mạnh mẽ cùng với sự phán đoán nhanh nhạy, nhanh chóng cứu đứa bé, nào biết một màn này sẽ bị phóng viên từ trên cao chụp được, nàng nhất thời trong lúc đó thành đại anh hùng nổi tiếng.

Hôm nay giữa trưa, ở nội thành Đài Bắc đã xảy ra chuyện kẻ bắt cóc lên vào nhà trẻ gây án. Một gã thất nghiệp chừng ba mươi lăm tuổi, cầm trong tay đao nhọn, đoạt đi kinh phí du lịch của nhà trẻ.

Bởi vì sự tích bại lộ, kẻ bắt cóc bí quá hoá liều dùng một đứa bé uy hiếp, đang lúc cảnh sát nhận được thông báo, hoảng tốc chạy tới nhà trẻ thì biết được Dư Xảo Xảo lão sư, dựa vào thân thủ cơ trí cùng mạnh mẽ, thuận lợi cứu đứa bé ra, hơn nữa chế phục kẻ bắt cóc..... Ở trên tivi đã muốn không biết là lần thứ mấy truyền ra tin tức này, sau đó mẹ già gọi điện tới tới răn dạy, liền cùng tin tức truyền ra tần suất giống nhau cao đến làm cho đầu người đau. Làm ơn, nàng cũng không phải cố ý muốn làm như vậy, hết thấy chỉ có thể nói tình huống thật khẩn cấp, kẻ bắt cóc rất đáng giận.

Vì không cho tin tức đó cùng điện thoại phá hư tâm tình của nàng, không có dư thừa, Dư Xảo Xảo bỏ dây cấm tivi cùng điện thoại, đơn giản kiểm bình an.

Trông nom mọi việc cho hấn, dù sao lão công của nàng đang ở Thái Lan, chờ hấn ban đêm trở lại Đài Loan, tin tưởng chuyện này đã sớm kết thúc.

Tóm lại, ai cũng dừng nghĩ tới quấy rầy cuộc sống hôn nhân của nàng.

Rạng sáng hai giờ, Dư Xảo Xảo đã muốn cùng chu công hạ vài bàn cờ, đột nhiên, bên giường trùng xuống——

Nàng mở mắt mơ màng nhìn.....

“Xảo Xảo, anh đã trở về.” Một cái hôn nồng nhiệt lập tức che lại môi của nàng.

Trời ạ, nụ hôn mà nàng nhớ một tuần nay, “Chấn Hạo.....” Nâng cao kinh ngạc, nóng bỏng đáp lại, nàng vươn hai tay, gắt gao ôm Bạch Chấn Hạo.

Rất nhanh, sau nụ hôn ân cần thăm hỏi lau sùng hỏa diễn biến thành một hồi nhiệt liệt yêu, hai người giống như đều nhớ thân thể đối phương tha thiết, đến kể ra tưởng niệm lẫn nhau.

Bọn họ cho tới bây giờ sẽ không là một đôi quá mức phóng túng, nhưng là, chia lìa lại làm cho bọn họ đối với cảm tình lẫn nhau như đâm cấn, khó hoà giải.

Hắn đứng lúc này phát ra tiếng gầm nhẹ, mồ hôi thấm ướt lẫn nhau.

Rốt cục, hết thấy quay về bình tĩnh.

“Em rất nhớ anh.” Nàng thành thực nói ra nỗi nhớ nhung trong lòng.

Bạch Chấn Hạo ôm nàng, một lòng, đều bị nàng chiếm lấy. Một đêm này, sẽ là ngày duy nhất từ đầu tuần tới nay, hắn được ngủ ngon.

Bởi vì đêm khuya mới về, Bạch Chấn Hạo có một buổi sáng nghỉ ngơi, khi hắn tỉnh lại thì Dư Xảo Xảo đã ra cửa đi làm như mọi khi.

Trên bàn cơm phòng bếp lưu có một phần điểm tâm ngon miệng. Tắm rửa xong, hắn thay áo sơmi, thuận thực thắt caravat, gương mặt nghiêm túc nhìn bữa sáng tình yêu vợ hắn để lại, lộ ra chút tươi cười.

Hắn há miệng ăn chân giò hun khói cùng với sandwich. Tuy rằng lạnh, nhưng là ở trong miệng, vẫn làm ấm tim của hắn.

Ăn sạch bữa sáng tình yêu của lão bà, hắn đem bàn ăn thu thập đến sạch sẽ, sau đó xuất môn đi làm.

Nói cũng kỳ quái, bình thường hắn cho dù chạy toàn bộ cầu thang ba trăm hiệp, cũng chẳng bao giờ gặp hàng xóm, như thế nào hôm nay mới ngăn ngắn vài bước cầu thang, hắn đã gặp qua hơn phân nửa hàng xóm?

Quý dị là, những người này đầu tiên là không hẹn mà cùng nhau nhìn hắn nở nụ cười, xoay người sau, liền bắt đầu đối hắn chỉ trỏ.

Kỳ quái, chẳng lẽ trang phục hay dung nhan của hắn có vấn đề gì sao? Là nút thắt không đẹp, hay là chưa đóng “ cửa sổ “?

Bạch Chấn Hạo vụng trộm cúi đầu xem kỹ chính mình.

Không có a! Hết thấy đều thực bình thường. Nên thắt thắt hảo, nên trát cũng đều trát tốt lắm, hoàn mỹ vô cùng!

“Bạch tiên sinh, xin chào. Đi làm sao?”

“Các vị buổi sáng tốt lành, mọi người buổi sáng tốt lành.....” Hắn liên tục không ngừng hướng mọi người thăm hỏi.

Đầy bụng hồ nghi tiêu sái đi ra khỏi chung cư, đầu của hắn như trước nhồi vào khó hiểu, còn không để ý ra suy nghĩ, đột nhiên, một đám phóng viên truyền thông nhưng lại kiêng mấy chụp ảnh, cầm Microphone, khí thế kinh người hướng hắn chen chúc mà đến ——”Bạch tiên sinh, đối với hành động anh dừng của phu nhân ngày hôm qua, xin hỏi ngài có muốn nói gì không?”

Gì, hành động anh dừng?

“Bạch tiên sinh, cũng không thể được theo chúng ta nói nói người ngày thường cùng Dư Xảo Xảo tiểu thư ở chung tình huống?”

“Xin hỏi, tiên sinh cùng với phu nhân, thích làm việc nghĩa sao?”

“Bạch tiên sinh.....”

Cùng một vấn đề kị giả không ngừng hướng Bạch Chấn Hạo hỏi, hắn giống như động vật quý hiếm bị vây quanh không có đường lui, lại trượng nhị kim cương sờ không rõ ràng lắm tình huống.

“Chờ, chờ một chút, không cần tới gần tôi như vậy.....” Mắt thấy chính mình cũng sắp cũng bị máy móc đó bao phủ, Bạch Chấn Hạo nhanh lên tiếng chống cự.

Đang lúc tình huống hỗn loạn hết sức, đột nhiên lão phụ nhân đột phá vòng vây về phía hắn, dám đem hắn đung vào đại môn nhà trọ ——

“Cám ơn, thật là thật cảm ơn ngài, trừ bỏ cảm kích, ta thật không biết ta nên làm những gì!” Phụ nhân cơ hồ là mở hôi chảy ròng ròng nói.

Cảm kích? Cảm ơn? Kỳ quái, hắn vốn không quen biết vị phụ nhân này, làm sao lại hướng hắn nói lời cảm tạ? Nhưng lại dùng phương pháp kì quái như vậy để cảm tạ.

“Vị phụ nhân này, xin hỏi, vì sao muốn nói với tôi lời cảm ơn?” Bị nhốt ở góc Bạch Chấn Hạo buồn bực nói.

Gần nhất hắn trừ bỏ đến Bằng Cốc đi công tác một chuyến, tận lực bồi tiếp đem nhân sự trong công ti điều chỉnh lại, chẳng lẽ là người nhà công nhân vì thế mà cảm kích hắn?

“Ta đương nhiên muốn nói cảm ơn, Dư lão sư ngày hôm qua đã liều mạng cứu cháu của ta Vĩ Vĩ. Ta hôm nay sáng sớm đi nhà trẻ, muốn gặp mặt cùng nàng nói lời cảm tạ, nhưng là nàng rất bẽn lẽn, không muốn xuất hiện, cũng không thu lễ vật của ta, cho nên ta ngàn lần hỏi han, vạn lần hỏi han hướng những người khác hỏi địa chỉ của Dư lão sư, mới đến nơi này chờ, hy vọng có cơ hội có thể tự mình cùng nàng nói cảm ơn.”

Tiếp theo nàng vội vàng lấy ra hộp hoa quả, mười phần nhiệt tình nhét vào trong lòng Bạch Chấn Hạo, “Đây là một chút thành ý, hy vọng Bạch tiên sinh có thể nhận lấy.”

Bạch Chấn Hạo giơ hai tay lên cao, “Đợi chút, vị phụ nhân này, bà nói..... Xảo Xảo cứu cháu của bà?”

“Đúng vậy, ngày hôm qua nhà trẻ có kẻ trộm xâm nhập, kẻ trộm lấy đao kèm cháu của ta, tình huống nói có bao nhiêu nguy cấp, Dư lão sư cơ linh, làm bộ nguyện ý làm con tin, thế này mới để cho cháu trai ta thuận lợi trốn thoát, tiếp theo, tuy nàng là con gái nhưng rất khỏe vật tên trộm xuống đất, rất lợi hại đi! Ta nói, nàng quả thực là nữ hiệp của hiện đại.....”

Bạch Chấn Hạo cười nhạt: “Không có khả năng!” Phủ định hoàn toàn lời nói của vị phụ nhân kia.

Nếu là người khác còn chưa tính, nói là Xảo Xảo a, là vợ yêu ôn nhu của hắn a. Lấy nhận thức của hắn đối với Xảo Xảo, nàng ôn nhu bị bảo hộ đều không còn kịp rồi, làm sao có thể như thế dũng mãnh phi thường chế phục kẻ trộm?

“Bạch tiên sinh, là thật, đêm qua, toàn bộ người Đài Loan đều xem tin tức trong tivi nhìn thấy một màn như vậy, Bạch phu nhân thật sự thực dũng mãnh phi thường, nàng quả thực là cứu tinh a!” Cửa nhà hàng xóm đối diện, thật vất vả chen vào cái vòng nhỏ hẹp truyền thông vây quanh, hưng phấn gia nhập đối thoại.

Truyền thông vây vòng luẩn quẩn, không ngại có người lời nói lạnh nhạt toát ra một câu, “Công phu này sẽ không phải đều là bình thường ở nhà đánh lão công luyện tập đi?”

“Khó trách có đôi khi trong phòng đều truyền ra tiếng va chạm.”

“Thật vậy chẳng? Bạch tiên sinh bình thường cũng cùng lão bà ở nhà như vậy đánh nhau luyện tập?” Phóng viên truyền thông chạy nhanh hỏi.

Bạch Chấn Hạo đằng đằng sát khí thưởng một cái nhìn chăm chăm, ngăn chặn bọn người kia chứng thực ngôn luận, “Mời các vị không nên nói bậy nói bạ.”

“Bạch tiên sinh, chẳng lẽ ngài cũng chưa thấy tin tức sao?” Một gã nữ phóng viên buồn bực hỏi.

“Tất cả mọi người trước an tĩnh lại.” Bạch Chấn Hạo bình tĩnh nói: “Ta ngày hôm qua ban đêm mới trở về, quả thật còn không có thời gian xem tin tức. Bất quá, các người có thể hay không là lắm? Vợ ta, là người rất thiện lương, cũng rất tình cảm, nhưng là, nàng là cần người khác bảo vệ mình, làm sao có thể tay không đi chế phục kẻ bắt cóc, còn vô công phi phạm? Chuyện này quá hoang đường.”

“Không tin, ngài có thể hỏi các phóng viên của đài truyền thông, bọn họ có tất cả hình ảnh chuyện ngày hôm qua.”

Bị ồn ào như vậy, truyền thông phóng viên lại giống như phát điên vây quanh hắn, mỗi người đều chờ phản ứng của hắn, một chiếc lại một chiếc Microphone đều lên đến trước mặt hắn, Bạch Chấn Hạo mất một phen công phu, mới có thể bỏ xa đám phóng viên, chạy nhanh trở lại văn phòng.

Suy nghĩ như nước, Bạch Chấn Hạo ngồi yên ở trên ghế da trong văn phòng hồi lâu.

Bất luận hắn nghĩ như thế nào, chính là không thể đem vợ yêu ôn nhu động lòng người của hắn cùng với người con gái mà mọi người nói anh dùng chế phục kẻ bắt cóc cường hãn ở cùng một chỗ.

Huống chi, lúc ấy kẻ trộm trong tay còn có dao nhỏ!

“Xảo Xảo không có khả năng làm loại chuyện này, không có khả năng...” Hắn đề xuống điện thoại nội tuyến, “Trần thư ký, vào đây một chút.”

Bạch Chấn Hạo đưa cho hắn danh thiếp của vị phóng viên, “Lập tức liên hệ người này, tôi muốn tin tức về nhà trẻ ngày hôm qua, bất kể chuyện gì, bảo hắn chuyển một phần cho tôi. Mau!”

Trần thư ký không rõ, nhưng là nhìn thấy trên mặt hắn biểu tình nghiêm túc, không dám hỏi nhiều, chỉ có thể nghe lệnh làm việc.

“Dạ, tổng giám đốc.” Cầm danh thiếp nhanh chóng rời đi.

Văn phòng không có một bóng người, Bạch Chấn Hạo lâm vào trầm tư...

Nhất định đã xảy ra hiểu lầm gì đó, nếu không, vì sao hắn quen thuộc vợ mình như thế, cùng Xảo Xảo trong mắt mọi người, chênh lệch to lớn như thế?

Trong phòng hội nghị, Bạch Chấn Hạo phá lệ buông công tác, một mình ở bên trong. Rèm cửa sổ đều bị buông, chỉ còn lại màn hình máy tính đang hiện hình ảnh, phát ra quang mang lóe sáng.

“Ta chỉ là không thể chịu đựng được có người đe dọa học sinh của ta!” Hình ảnh người con gái này hiện lên màn ảnh, mười phần bình tĩnh nói.

Tiếp theo, nàng nghiêm túc đối với phỏng vấn truyền thông hạ lệnh trực khách, “Thỉnh các vị rời đi đi, chúng ta còn đi học, thỉnh không cần lại quấy rầy chúng ta, được không?”

Nữ tử xoay người, giống như anh hùng đi vào phòng học.

Bạch Chấn Hạo đề xuống tạm dừng, hoang mang, càng đem tin tức này trong đầu nhìn một hồi.

Động tác như vậy lặp lại, thẳng đến hắn rút cuộc nghĩ không ra lí do gì thoái thác lại thậm chí nói không phải sự thật.

Hắn buông tha cho, hạ điều khiển từ xa, chịu khiếp sợ tựa lưng vào ghế ngồi.

Khuôn mặt giống nhau, âm điệu giống nhau, bất đồng duy nhất, là hình ảnh người con gái rất dũng cảm kiên cường, mà trong trí nhớ của hắn lão bà rất mảnh mai yếu đuối.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vì sao trong tivi chiếu tin tức Dư Xảo Xảo, cùng nhận thức của hắn về Dư Xảo Xảo một chút cũng không giống nhau?

Tin tức hình ảnh, nàng mạo hiểm như vậy lại không chỗ nào sợ hãi đoạt được đao trong tay kẻ trộm, thủ đoạn lưu loát chế phục một người đàn ông, nhưng là, trong nhận thức của hắn Dư Xảo Xảo là người ôn nhu triu mến, đơn thuần thiên chân như là thiên sứ, mỗi đêm đều mềm mại ngủ ở bên cạnh hắn, coi hắn là người nàng sùng bái duy nhất.

Hắn thật là rất chấn kinh rồi!

Bạch Chấn Hạo thật lâu không thể hoàn hồn, đột nhiên, điện thoại trong túi tiền vang lên.....”Alo?”

“Chấn Hạo, anh còn ở công ty sao? Hôm nay không trở về ăn bữa tối sao?”

Gọi điện thoại tới là vợ của hắn..... Không, Bạch Chấn Hạo có điểm thác loạn, muốn làm rõ ràng người gọi điện thoại đến là người ở trong tivi kia cường hãn Dư Xảo Xảo, hay là Dư Xảo Xảo ôn nhu đáng yêu mỗi đêm ngủ ở bên cạnh hắn.

Đợi chút, hắn có chút hoang mang, có quá nhiều vấn đề cần hắn làm rõ! Hắn muốn chân tướng, một cái chân chính đích thực.

“Anh lập tức trở lại.” Hắn đối với điện thoại nói.

“Vâng, hôm nay bữa tối có canh mà anh thích nhất a!” Nàng cười nói ra mỹ vị, sau đó vui vẻ treo điện thoại.

Đưa tay vuốt tóc, Bạch Chấn Hạo đóng nguồn điện, thất hồn lạc phách..... Không, hắn chính là bởi vì vừa mới đi công tác trở về, còn nữa tâm tình rất chấn kinh rồi, đến nỗi tinh thần có chút không ổn định.

Ngồi trên ghế điều khiển, hắn không như dĩ vãng tự tin, chính là công thức hoá khổng chế tay lái, mười phút lộ trình, hắn cố gắng thu thập suy nghĩ lung tung của chính mình.

Xe đi về nhà trọ, cứ việc này đi qua hàng xóm còn đối hắn chỉ trỏ, nhưng mà sau khi mở cửa khóa, Bạch Chấn Hạo phát hiện, hết thảy đều không có thay đổi —— dép lê vẫn như cũ sắp đặt ở trước cửa, chờ hắn sau khi trở về có thể trực tiếp đi vào. Tại phòng bếp, vợ của hắn mặc tạp dề, bận rộn thuần thực sắp xếp bữa tối.

Hắn tiến lên, cũng giống như ngày trước mở miệng, “Xảo Xảo, anh đã trở về, có cần hỗ trợ hay không?”

Nàng trả lời, lại không có thay đổi, thúc giục hắn rời đi phòng bếp tràn ngập khói dầu, thúc giục hắn đi tắm rửa nghỉ ngơi, về phần quần áo hắn tắm rửa, cũng là không có sai biệt chỉnh tề bày đặt ở trên giường.

Trên bàn cơm, Dư Xảo Xảo phát hiện đến hắn đang hoảng hốt, làm như có chuyện trọng yếu làm cho hắn thực buồn rầu.

“Làm sao vậy?”

“Không có việc gì.” Hắn rất nhanh trả lời, giả bộ bình thường.

Nhưng là, hắn trả lời quá nhanh, trong mắt Dư Xảo Xảo, có cảm giác giấu đầu hở đuôi.

Có lẽ là công tác có chuyện tình đi!

Nam nhân luôn không dễ dàng tỏ khổ, mặc dù thân là vợ, Dư Xảo Xảo cũng không hỏi quá nhiều, chỉ có thể sắm vai tri kỷ, để cho hắn sau giờ làm việc cảm nhận được thoải mái.

Bọn họ cơm nước xong, cùng nhau ngồi ở trong phòng khách ăn quả, ngẫu nhiên nói xong vài câu không quan hệ.

Kiểm chế không được tò mò trong lòng, Bạch Chấn Hạo đột nhiên hỏi: “Xảo Xảo, mấy ngày nay không phát sinh chuyện gì chứ?”

Dư Xảo Xảo dịu dàng nở nụ cười, “Làm sao phát sinh chuyện gì.”

“Vậy là tốt rồi.” Hắn yên lặng ăn táo. Tiếp theo còn nói: “Hôm nay ở nhà ăn công nhân, nghe được có người đang đàm luận cùng nhau về tin tức nhà trẻ tao thường, nghe nói thực mạo hiểm, có tiểu băng hữu cùng lão sư bị kèm hai bên. Bất quá sau lại giống như viên mãn kết thúc.”

Dư Xảo Xảo tìm đập nhanh, giả bộ tự nhiên, “Có tin tức này a, em như thế nào không chú ý tới.....”

“Bất quá, kẻ trộm kia cũng thật sự là đáng giận, xông vào nhà trẻ phạm án. Xảo Xảo ——” hần nhìn về phía thê tử.

“Ừ, chuyện gì?”

“Nếu, anh là nói nếu, vạn nhất trong thời gian công tác em gặp lại chuyện này.....”

“Em nhất định sẽ đầu hàng, để cho kẻ trộm đem tiền lấy đi, tuyệt đối sẽ không theo kẻ trộm phát sinh xung đột.” Dư Xảo Xảo nói rất nhanh, tựa hồ là muốn lau chùi cái gì, “Em biết em thực nhất gan, em dù sao chính là một thiếu nữ nhỏ, căn bản không có biện pháp cùng kẻ trộm đối kháng, nhưng là em sẽ làm cho chính mình rời xa nguy hiểm.”

“Vậy là tốt rồi. Nghe, anh chỉ muốn em an toàn là tốt rồi, cho dù em không đi công tác, cuộc sống của chúng ta cũng không khó khăn, anh không hy vọng công tác của em mang đến cho em nguy hiểm.”

“Vâng, em biết, em nhất định sẽ chiếu cố tốt chính mình.” Nàng giống cái tiểu cô nương, tựa vào lồng ngực rộng lớn của hần làm nũng, mê luyện nhìn hần, khóe mắt thản nhiên lộ ra ý cười.

Cuộc sống hoàn mỹ như vậy không có một tia tỳ vết nào. Nhưng mà hoàn mỹ như vậy, làm cho sự khó hiểu trong lòng Bạch Chấn Hạo không cách nào tiêu tan.

Dư Xảo Xảo lừa gạt hần! Nàng vừa mới nói lời, lộ ra dấu vết, cứ việc nàng cực lực lau chùi, nhưng lại giấu đầu lòi đuôi.

Bạch Chấn Hạo nhắm chặt đôi môi, cái gì đều không có nói, rõ ràng quả táo thực rất ngọt, ở trong miệng lại có chút chất.

6. Chương 5

Trong văn phòng Tổng giám đốc, Trần thư ký đứng đã một thời gian, đúng là vì chờ chủ tử trong trầm tư mở miệng.

Bạch Chấn Hạo không phải không chú ý tới Trần thư ký đã xuất hiện, hần chính là đang châm chước làm thế nào ra tay, xóc lên cái khăn che mặt thần bí che lấp ở trên người vợ hần.

Tuy rằng bất thành linh đích thực ép tới hần có điểm kinh ngạc, nhưng là, Bạch Chấn Hạo không có lỗ mãng đã thảo kinh xà, hần trước muốn làm rõ chân tướng, lại ra bước tiếp theo kế hoạch.

“Tổng giám đốc?” Trần thư ký thử gọi.

Bạch Chấn Hạo dựa vào ghế, khuôn mặt ác liệt, hai tay ở nắm chặt, sau một lúc lâu mới mở miệng, “Hiện tại tôi muốn giao cho anh đi xử lý công tác, là việc tư.”

“Tổng giám đốc mời nói.” Thân là thư ký bên người, chỉ cần lời lão bản nói, hần chính là làm theo, không tính việc tư, công sự.

“Tìm người tin cậy, điều tra phu nhân tôi Dư Xảo Xảo.”

Trần thư ký ngẩng đầu, nhìn nam nhân phía trước một cái, hần kinh ngạc, nhưng là lý trí rất nhanh thu hồi ánh mắt, chờ lão bản tiếp tục nói.

“Tôi muốn biết cô ấy bình thường nghỉ ngơi ra sao, còn có vòng xã giao của cô ấy. Mặt khác, nghĩ biện pháp dùng danh nghĩa bên thứ ba lấy hình ảnh giám thị trong bảy ngày tôi đi công tác vừa rồi.”

“Vâng”

Trần thư ký đi rồi, Bạch Chấn Hạo còn suy tư một lát.

Hắn không thích cảm giác bị lường gạt, nhất là bị người bên gối lừa gạt, hắn phải biết chân tướng sự thật, hắn phải biết rằng, rốt cuộc Dư Xảo Xảo nào, mới là chân chính nàng!

Là dũng mãnh vô địch, hay là ôn nhu ỷ lại?

Bất đồng với Bạch Chấn Hạo giấy dựa khổ tư, Dư Xảo Xảo một chút phiền não cũng không có. Lão công đã trở lại, nàng liền khôi phục của nhân vật nàng sắm vai, đem âu phục vắng vẻ một tuần mặc, đi ra hít thở không khí.

“Lại giới nghiêm?” Trương Tiểu Bình nhìn nàng giả dạng thực nữ, nhin không được chế nhạo nói.

“Cái gì giới với không giới nghiêm, khó nghe như vậy, mình chỉ là muốn lấy lòng lão công mình thôi.”

Cá tính là thứ Dư Xảo Xảo chưa bao giờ kiêng kị để cho mọi người biết, trong quan hệ hôn nhân, nàng là phụ trách lấy lòng, lấy lòng lão công a.

Có quan hệ gì, nàng thích Bạch Chấn Hạo, lấy lòng hắn tự nhiên cũng là nên nha! Ai không muốn nhìn người mình thích mỗi ngày vui vẻ tươi cười đâu?

“Chắc chắn, lấy lòng? Vì sao những lời này từ trong miệng Dư Xảo Xảo cậu nói ra, liền đặc biệt quý dị?”

“Làm sao quý dị?” Vì sao nàng không thể lấy lòng lão công nàng? Dư Xảo Xảo không hiểu.

“Xảo Xảo, hình tượng hiệp nữ của cậu rất rõ ràng, mình thật sự không thể đem bộ dáng cô gái anh dũng bắt giặc, cùng cô gái nhu nhược ôn thuận, hèn mọn cố gắng lấy lòng lão công liền tưởng cùng một chỗ.”

Có ai có thể một giây trước đưa kẻ bắt cóc vật ngã, giây tiếp theo lại cười đến ôn thuận, giống con mèo nhỏ dễ thương dựa vào bên người lão công? Không bị tinh thần phân liệt mới là lạ.

“Mới không hèn mọn đâu!” Dư Xảo Xảo đối với nàng dùng từ rất ý kiến.

“Xảo Xảo, cậu thực yêu lão công có phải hay không?”

“Đương nhiên.” Nàng trả lời không chút nào do dự.

“Khó trách cậu nguyện ý hao hết tâm tư đi sắm vai một người khác như vậy, là mình, xác định điên mất.”

“Mình không có hao hết tâm tư đi sắm vai, chính là ẩn tàng một phần mình mà thôi.”

Mặc dù lúc trước Dư Xảo Xảo nhận định “yêu hắn là thắng thắn, không hề giữ lại”, ở trước mặt hắn che dấu chính mình, nàng không phải chưa từng giả dựa.

Nhưng mà đối cái góc độ khác, nếu một cô gái nhiệt tình yêu thương sói hoang 125, am hiểu Tiết quyền đạo, Không Thủ đạo không phải dễ dàng bị quan niệm thể tục ảnh hưởng như vậy, nàng liền điệu thấp đem bộ phận này ẩn đi, không cần cố ý đi khiêu chiến mọi người chấp nhận.

Nếu là trước kia, nàng sẽ cảm thấy không công bằng, nhưng là, bởi vì chân chính yêu Bạch Chấn Hạo, nàng tuyệt không ủy khuất.

Nàng yêu Bạch Chấn Hạo, trong nháy mắt tâm động kia bắt đầu, nàng từng giọt từng giọt yêu nam nhân này, có lẽ này đoạn hôn nhân này, nhìn như nàng tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục chiếm đa số, nhưng là, nàng lại tuyệt không cảm thấy như vậy, bởi vì, đây là nàng vì người mình yêu trả giá một chút tâm lực, ai không muốn vì hôn nhân của chính mình cống hiến một chút tâm lực đâu?

Nàng không cầu người khác biết, chỉ cần Bạch Chấn Hạo có thể lý giải yêu của nàng thì tốt rồi.

“Tin tức kia hẳn hẳn là không phát hiện đi?”

Nghĩ đến chuyện phát không đến nửa giờ, mẹ già lập tức gọi điện thoại kêu gào nàng, Dư Xảo Xảo đột nhiên thấy may mắn bởi lão công nàng là một người rất ôn hòa. Đương nhiên, đây là bởi vì hắn không nhìn đến tin tức báo viết, bằng không, nàng xác định vững chắc chịu không nổi.

“Không có. Bất quá ngày hôm qua anh ấy đột nhiên nói đến, mình bị hù gần chết.”

“Hắn thấy được tin tức báo viết?”

“Không phải, hình như là ở nhà ăn công nhân nghe được người khác thảo luận.”

“Hắn nói thế nào?”

“Anh ấy nói, vạn nhất mình gặp được loại tình huống này, anh ấy hy vọng mình đừng mạo hiểm, chỉ cần tự bảo hộ mình an toàn. Mà mình cũng nói, nói trong tay không tác sát, lạo không biết chống đỡ, không có khả năng dũng mãnh phi thường như vậy, muốn anh ấy đừng lo lắng.”

“Sẽ không phải là thử cậu đi?”

“Không phải, anh ấy là người có nề nếp, nói chuyện làm việc đều trực lai trực vãng, không muốn ra kế vu hời thử thách.” Nàng đối với tính nết lão công rất nắm chắc.

Dù sao, nàng cũng sớm đem người liên can đều trấn an tốt, cảnh cáo bọn họ không được ở trước mặt lão công nàng nói hết, tin tưởng chuyện này rất nhanh sẽ kết thúc.

“Sự tình không có lộ là tốt rồi, bằng không, mình thật không dám tưởng tượng lão công cậu biết ở hiệp nữ trên tivi là lão bà chính mình, sẽ khiếp sợ cùng kinh hách thế nào.”

“Yên tâm đi, anh ấy bề bộn nhiều việc, cũng chưa bao giờ can thiệp hoạt động của mình, về phần sắm vai một người vợ tốt như thế nào, mình càng ngày càng thuận, cho nên sẽ không có một ngày như vậy.”

Dư Xảo Xảo trời sinh lạc quan.

“Được rồi, cậu nói OK liền OK!” Trương Tiểu Bình cười cười.

Nói là có chút công tác vẫn chưa xong, dùng qua bữa tối, Bạch Chấn Hạo liền trốn vào thư phòng.

Sắm vai bà chủ gia đình hoàn mỹ Dư Xảo Xảo mới tẩy sạch bàn ăn, bát đĩa, điện thoại liền vang lên.

“Con không ở nhà à?” Thanh âm Dư mẫu nghi hoặc truyền đến.

“Ở nhà a, vừa ăn xong bữa tối.”

” Điện thoại trong nhà lại không có người tiếp.”

Trên mặt Dư Xảo Xảo xẹt qua một chút giảo cười làm lạnh, “Nha, khả năng có điểm trục trặc đi!” Quen dùng lí do qua loa tắc trách thoái thác, “Tìm con có việc?”

“Chấn Hạo đi công tác đã trở lại?”

“Đúng vậy, như thế nào, mẹ muốn tìm con rể sao? Anh ấy ở thư phòng, con đi gọi ——”

“Chờ một chút, mẹ không phải muốn tìm nó, mẹ là muốn tìm con.” Dư mẫu khẩn cấp ngăn cản.

Nàng dừng cước bộ, không hiểu ra sao.”Tìm con? Chuyện gì?”

“Chồng con hẳn là còn không biết con lại ở bên ngoài quất tháo đầu ngoan, chuyện tình trên báo đi?”

“Mẹ, con không phải đã nói rồi, con mới không phải quất tháo đầu ngoan, con là thấy việc nghĩa hăng hái lắm, bảo hộ kẻ yếu!” Dư Xảo Xảo dùng thập phần kiên định, khẳng khái trần từ nói.

“Con nói nhỏ thôi! Sẽ không sợ bị phát hiện.” Dư mẫu lo lắng.

Nàng thật không biết chính mình là tạo cái nghiệt gì, vì sao cả ngày nên vì đứa con gái này lo lắng, lo lắng đến cho dù nó đã kết hôn, nàng cũng vẫn không thể hoàn toàn thanh tâm.

Xảo Xảo khác người, trời sinh lạc quan thân kinh thô, nhưng là thân là mẹ nàng, cũng không biện pháp nhẹ nhàng đối đãi như vậy.

Nàng sợ, thật sự sợ, sợ Bạch Chấn Hạo con rể này vạn nhất biết sự tích Xảo Xảo anh dũng, lại sẽ giống đám con rể hồ vô duyên, không nói hai lời sợ tới mức chạy trốn chết, đến lúc đó, nữ nhi đáng thương của nàng sẽ biến thành “hạ đường thê” a!

“Mẹ, mẹ rốt cuộc muốn cùng con nói cái gì?”

“Mẹ thật sự lo lắng cho con, cho nên mới luôn mãi nhắc nhở con, đừng chê mẹ lải nhải. Nghe, con tuyệt đối không cần bởi vì truyền thông ba ngày hai đầu thổi phồng, liền nghĩ đến chính mình thực dũng mãnh phi thường, thực oai hùng, biết không?”

“Mẹ thả một trăm hai mươi tâm can, con tuyệt đối không có nghĩ đến như vậy.”

Vỗ ngực há mồm cam đoan, Dư Xảo Xảo nàng thật đúng là thích thấy việc nghĩa hăng hái làm, nhưng là, kia thuần túy là vì phải bảo vệ người nhỏ yếu, tuyệt đối không phải vì làm cho chính mình nổi danh.

“Mấy ngày nay, truyền thông chưa từ bỏ ý định đều nghĩ tất cả biện pháp muốn mời con làm mấy tiết mục, muốn phỏng vấn con, vừa mới chị dâu con đã tiếp nhận vài điện báo loại này, con trăm ngàn không cần nhất thời nổi điên, đáp ứng tiết mục nhận phỏng vấn, hơn nữa cũng muốn cẩn thận, trăm ngàn đừng để cho Chấn Hạo nhận được cái loại điện thoại này, có nghe hay không?” Dư mẫu thận trọng dặn dò.

“Mẹ, con là tiểu hài tử ngốc vậy sao? Đầu con cũng không phải cái phễu. Chính là lo lắng đám phóng viên chưa từ bỏ ý định đánh tới trong nhà, cho nên con về nhà sẽ đem dây điện thoại rút.” Nàng tự tin tràn đầy thuyết. “Còn nữa, công công bà bà con đang ở Âu châu lữ hành, nhất thời nửa khắc còn không trở về, chờ bọn họ trở về, tin tức này sớm bị ném vào kho hàng đi, cho nên, không cần lo lắng được không? Con còn là thê tử Bạch gia ôn nhu nhu thuận, con dâu hiếu thuận lễ phép, cùng lão sư chế phục cướp nhà trẻ một chút quan hệ đều không có.”

“Vậy là tốt rồi, tính con cơ linh.” Dư mẫu thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thật vất vả trấn an mẫu thân, mới chấm dứt trò chuyện, Bạch Chấn Hạo liền xuất hiện ở phòng bếp —— “Là ai gọi điện thoại đến? Thế nào không gọi điện thoại trong nhà?”

Dư Xảo Xảo chợt dạ cười cười, che dấu nói: “Nha, là mẹ em. Bởi vì trong nhà chị dâu dùng điện thoại, hơn nữa hiện tại đang có khuyến mãi, mẹ liền trực tiếp gọi điện thoại em.”

“Mẹ gọi tới có chuyện gì không?”

“Cũng không có chuyện gì trọng yếu, không phải hỏi một chút cuộc sống hai người chúng ta thế nào a! Em có hảo hảo làm vợ người nào đó linh tinh.” Nàng nhẹ bước tiến ra đón, “Anh việc xong rồi?” Lấy lòng hỏi.

“Ừ.”

Căn bản là không có chuyện gì bận, Bạch Chấn Hạo tuy rằng đối với công tác của mình phi thường chú trọng, nhưng là, công tác là công tác, cuộc sống gia đình là cuộc sống gia đình, hắn cũng không đem hai thứ này lẫn lộn, đem công tác mang về nhà lại càng không là tác phong của hắn.

Hắn chính là..... Suy nghĩ có điểm hỗn loạn, muốn bình tĩnh một chút.

“Chúng ta đi ra ngoài đi một chút được không? Trong nhà một ít đồ dùng không có, em nghĩ đi ra ngoài chọn mua, nhưng là quá nặng, một mình em cũng chịu.” Nàng kéo tay hắn, làm nũng thỉnh cầu vương tử của nàng hỗ trợ.

Bạch Chấn Hạo nhìn nàng, trước mắt là vợ yêu hèn mọn thỉnh cầu như vậy, nhu nhược giống như là một đóa hoa trong nhà ấm, hắn không hiểu, tiểu nữ nhân cần người khác bảo hộ như thế, làm sao có thể tay không liền chế phục một kẻ bất cắc cao to cầm dao?

Thấy hắn chần chờ, Dư Xảo Xảo không dám cưỡng cầu, vội vàng nói: “Cũng phải, anh hân mệt chết đi, muốn nghỉ ngơi? Không sao, em đây ngày mai tan tâm lại tự đi cũng được.”

Đáng chết, đừng dùng loại khẩu khí này nói chuyện với hắn, chẳng lẽ Bạch Chấn Hạo hân thực sẽ mặc kệ vợ yêu một mình đi mua đồ?

Hắn cầm tay nàng mềm mại nhỏ bé, “Đi, anh lái xe cùng em đi.” Nắm chìa khóa ra cửa.

Dư Xảo Xảo ôm cánh tay mạnh khỏe của hắn, lộ ra một chút tươi cười ngọt không thể lại ngọt hơn.

Đến siêu thị, vợ chồng bọn họ đẩy xe, bên tai Bạch Chấn Hạo không ngừng tràn ngập vợ hân thỉnh cầu.

“Chấn Hạo, giúp em kên mặt trên sản phẩm kia, thật cao nha, em lấy không được.”

Thay hắn dài tìm tòi, dễ dàng lấy được sản phẩm, quăng vào xe đẩy.

Về mặt Dư Xảo Xảo sùng bái nhìn hắn.

Không bao lâu, chỗ rẽ trưng bày tủ, vợ yêu của hắn lại cầu viện.

“Nặng nề nha, như vậy, mỗi lần muốn nấu đồ ăn, muốn khiêng nó, em cũng có thể luyện ra một thân cơ bắp.”

Hắn cầm lấy một bình nhỏ đựng nước, “Mua này đi! Dung lượng tuy rằng nhỏ, nhưng là bình thường xuống bếp sử dụng có vẻ tiện.”

“Nhưng là thứ này có vẻ quý a!”

“Không quan hệ, sử dụng tiện lợi là tốt rồi. Anh không muốn em xuống bếp quá vất vả.”

Lại là một chút cười ngọt ngào, “Anh đối với em thật tốt.”

Tươi cười của nàng va chạm tâm Bạch Chấn Hạo, làm cho hắn bị tràn ngập sùng bái tự tin, mà tiếp theo giây thanh tỉnh lại, nhưng cũng làm cho hắn ngã vào vực sâu vạn trượng.

Hắn là đối với nàng tốt, nhưng là, thực hiển nhiên, hắn tốt cũng không đủ để cho vợ hắn thăng thần với hắn.

Hắn vẫn cho rằng chính mình là một nam nhân coi như có trách nhiệm, dùng cảm gánh vác hết thảy, nhưng là, vợ hắn cũng không tín nhiệm hắn, nếu không, nàng sẽ không dùng hết mọi phương pháp lừa gạt hắn, sau đó còn ở trước mặt hắn sắm vai một bộ dáng khác.

Nghĩ đến đây, muốn nói không thất vọng, là gạt người.

Hắn đối với thê tử cảm thấy thất vọng, đồng dạng, cũng với chính mình biểu hiện thêm thất vọng.

Rời đi siêu thị, hắn một đại nam nhân trong tay mang theo túi này túi nọ, mỗi một túi đều nặng trĩu, tay phải, vẫn không quên nắm cô vợ nhỏ mảnh mai.

Một màn này, xem ở trong mắt rất nhiều người, có lẽ là hâm mộ, nhưng là, trong lòng Bạch Chấn Hạo rất rõ ràng, đây không chân thật.

Nếu Xảo Xảo thật sự có thể tay không chế phục một kẻ bất cộc cường tráng, mấy túi đồ dùng đối với nàng mà nói, căn bản không phải vấn đề.

Biểu hiện của nàng chính là đang diễn trò, thê tử của hắn, bất quá là thiên sứ giả trang.

Dư Xảo Xảo đã phát hiện chồng mình đêm nay trầm mặc dị thường, nhưng là nàng không có cách nào biết được là vì cái gì.

Hai người trên giường, nàng hỏi: “Chấn Hạo, có phải hay không nhà xưởng Băng Cốc có vấn đề gì? Anh tâm sự rất nặng nề.”

“Không có, đừng đa tâm, nhà xưởng xây dựng thêm công trình đều theo kế hoạch, hết thảy đều thực thuận lợi.”

“Vậy vì sao anh.....”

Hắn đột nhiên hôn lên nàng, “Ngoan, đừng nói, anh muốn em.”

Kiều nhan nàng nóng lên, không có kháng cự, dịu ngoan tùy ý chồng yêu đối với nàng muốn làm gì thì làm.

Bạch Chấn Hạo bức thiết muốn tìm một lối thoát, liều lĩnh giữ lấy của hắn thê tử, là phương thức duy nhất hắn có thể phát tiết bức mình trước mắt.

Nhưng là, càng sa vào thân thể mềm mại trong lòng, cảm giác không nở lại càng là rõ ràng.....

Thấy bản báo cáo trên bàn công tác, Bạch Chấn Hạo không nói hai lời liền động thủ cầm lên.

Nửa giờ qua đi, chân tướng trắng trợn đặt trên bàn công tác, nhưng là, đầu của hắn lại toàn bộ bạo liệt đau đớn, đau đến hắn sắp phát điên.

Hắn dùng sức đè lại thái dương, mới có thể ngăn cản thống khổ lan tràn.....

Chân tướng rõ ràng, hắn, thực rõ ràng là bị cô vợ nhỏ của hắn nhu nhược lừa gạt!

Cái gì một vòng hai lần học võ đạo? Lão bà hắn là đi võ đạo quán, mà không phải võ đạo quán, phát âm giống nhau, nhưng là hai người trong lúc đó lại cách xa vạn dặm.

Tiếp theo, chính là văn bản tư liệu càng huy hoàng —— này nhìn tay không thể nâng, vô dụng Dư Xảo Xảo, nhưng là liên tục trong trường đại học giết quán quân Tiệt quyền đạo, Không Thủ đạo đấy! Đánh khắp thiên hạ vô địch thủ không nói, kẻ bắt cóc gặp được nàng, căn bản đều chạy không kịp.

Người khác ở cảnh cục lấy tư liệu là tiền thưởng nha, cổ tình lão bà hắn cũng là công tích trác tuyệt, trưởng cục cảnh sát tặng của nàng huy chương, biển,|bằng, ngạch, cũng có thể treo đầy một cái phòng.

Còn có, còn có.....

Thật không biết hắn là hiểu biết chính xác, hay là ông trời có ý định dọa ngốc hắn.

Bạch Chấn Hạo chẳng qua là nhất thời quật khởi, muốn biết một chút trong bảy ngày hắn đi công tác, lão bà hắn có cái dị trạng gì, kết quả, ngay tại trong ngõ nhỏ giám thị lục được hình ảnh, thấy nàng kiều nhỏ, một mình cười một chiếc sô hoang 125, nhanh chóng phóng ra ngã tư đường.

Xem tư thái nàng hăng hái quen thuộc, nội tâm Bạch Chấn Hạo quả thực bị đả kích lớn!

Còn nhớ rõ trước khi kết hôn, nàng lần đầu tiên ở gara ba mẹ thấy sô hoang 125 hắn để đó lâu ngày không dùng thì còn xấu hổ mang khiếp nói ——

Làm sao có thể, em là cô gái nha, loại xe này với em mà nói một chút cũng không thích hợp..... Em không hiểu xe, chính là cảm thấy bộ dáng nó rất tuần tú mà thôi.

Nay ngẫm lại, thật sự là mở miệng nói bậy!

Trên màn ảnh, thân ảnh nàng lái xe nghênh ngang lưu loát rời đi, cho dù nói nàng là dân đua xe chuyên nghiệp, Bạch Chấn Hạo tuyệt không hoài nghi.

Chết tiệt là, biển số xe NY9-503, đối với Bạch Chấn Hạo mà nói, không thể nghi ngờ lại là một lần đả kích vô tiền khoáng hậu.

Đó là xe hắn, hắn!

Lão bà đáng yêu lại thiên chân của hắn thừa dịp hắn đi công tác, thừa dịp ba mẹ xuất ngoại lữ hành, thể nhưng vụng trộm sờ vào gara biệt thự, cưỡi sô hoang của hắn

Bạch Chấn Hạo nhin không được phun ra hô hấp nặng nề, vẫn không thể giải sầu như cũ, hắn đầy ngập buồn bực.

Đột nhiên, trong đầu hiện lên một chuyện tình đáng sợ, thì phải là thân ảnh lão bà hắn xâm nhập gia đình, chỉ sợ cũng bị camera trong nhà chụp được!

Vừa nghĩ tới quần gia phát hiện chuyện này, vô cùng có khả năng lập tức báo lại cha mẹ, hắn không dám tưởng tượng phản ứng ba mẹ.

Không nói hai lời, hắn đem này đó tư liệu toàn bộ cất vào trong túi, cầm chìa khóa, tiêu sái bước nhanh ra văn phòng.

“Trần thư ký, ta hôm nay tan ca sớm. Có chuyện gì ngày mai nói sau!” Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại.

Người nghiêm cẩn điên cuồng vì công việc, một hồi không khống chế được về sớm, đầu sỏ gây nên là tiểu lão bà của hắn.

Bạch Chấn Hạo ngồi trên xe, thẳng đến biệt thự ba mẹ ở, trước khi sự việc bại lộ, cần tiêu hủy hết chứng cứ chết tiệt này.

Khi hấn đến, quản gia vẻ mặt kinh ngạc nhìn hấn, “Thiếu gia, lão gia cùng phu nhân sau tuần mới quay về Đài Loan, không phải hôm nay.”

“Ta biết.” Bạch Chấn Hạo mặt cứng ngắc, không cho quản gia nhìn thấy hấn khác thường.

“VẬY..... Thiếu gia đêm nay muốn ở tại chỗ này?” Sau khi kết hôn, Bạch Chấn Hạo đã chính thức chuyển đến nhà ở nội thành, tân hôn là thế giới vợ chồng hai người. Trừ bỏ ngày nghỉ, hấn ít khi quay về biệt thự, hơn nữa lại là một người.

“Không có, ta chỉ là trở về lấy vài thứ.” Bạch Chấn Hạo đi vào trong phòng.

Bởi vì ba mẹ đi du lịch, giúp việc trong nhà đều nghỉ, chỉ có quản gia Vương bá mỗi ngày sẽ đến kiểm tra hai lần.

“Vương bá, trong nhà đặt bang camera ở nơi nào?”

” Phòng trống bên cạnh phòng bếp.”

Bạch Chấn Hạo bước nhanh tiêu sái đi qua. Vì tìm chứng cứ, hấn ở phòng nhỏ tìm không ít thời gian, rốt cục ở trong đó một tìm được, đã phát hiện thân ảnh Dư Xảo Xảo đảo đảo. Hấn bắt động thanh sắc đem chứng cứ bỏ vào túi công văn bao, lên ô tô rời đi.

Tuy rằng trong lòng Vương bá tràn đầy buồn bực, nhìn thiếu gia bộ dáng nghiêm túc, hấn cũng không còn dám nói thêm cái gì.

Cầm đi chứng cứ, Bạch Chấn Hạo nhìn lịch, trùng hợp hôm nay là ngày Dư Xảo Xảo có “Vũ đạo khóa”, hấn tâm niệm vừa chuyển, tìm địa điểm đã điều tra, thẳng đến đó.

Lén lút tránh ở trong xe, vì sợ Xảo Xảo phát hiện, hấn còn đem xe đậu ở góc chết.

Chờ đợi, hấn nhịn không được ở trong lòng hỏi chính mình ——

“Bạch Chấn Hạo, mày đang làm cái gì? Mày giống như thằng trộm thủ tại chỗ này làm cái gì?”

Ngay sau đó có một thanh âm khác ở trong lòng thay hấn trả lời: “Mắt thấy mới là thật! Mặc kệ thế nào, lấy việc tổng yếu mắt thấy mới là thật.”

Phải, mắt thấy mới là thật. Hấn muốn tận mắt thấy Dư Xảo Xảo từ nơi này đi ra mới cam tâm.

Hấn chờ, kiên nhẫn chờ. Một đám lại một đám người đều đi vào võ đạo quán, rốt cục, 6 giờ rưỡi vừa đến, có người đi ra.

Một đoàn nam hài tử, tuổi không đồng nhất, mà vợ yêu của hấn liền hỗn loạn ở trong đó, như sao vây quanh trăng ngàn xanh một điểm hồng.

Mọi người cũng không biết đang nói những thứ gì, nói hai ba câu liền chọc cho lão bà hấn thoải mái cười to. Cuối cùng, nàng lên xe một tên tuổi còn trẻ, sáng khoái tinh thần khoái hoạt rời đi.

Vợ yêu buổi sáng còn mặc âu phục thanh tú, buổi chiều lại một thân vận động phục nhẹ nhàng, nụ cười kia sáng lạn hấn đều khó nhìn thấy được vài lần, nhưng là nàng lại không thèm quan tâm lại biểu hiện cho xú gia hỏa này xem.

Nắm chặt volant, gân xanh hiện ra dữ dội, trong lòng Bạch Chấn Hạo rất nhiều tư vị.

Mấy mao đầu tiểu tử này dựa vào cái gì có thể thấy Xảo Xảo sáng sủa tươi cười? Bọn họ dựa vào cái gì không biết chừng mực như vậy quay chung quanh Xảo Xảo?

Một cổ đắng chát từ cổ họng hấn trào lên, ghen tị kích thích hấn tức giận.

Hấn nhịn không được đánh mạnh vào tay lái, hồi lâu, hấn bình tĩnh nghĩ.....

“Ta vì sao phải tức giận? Ta vì sao phải phẫn nộ?”

Đây là một trò chơi thú vị, nếu lão bà hân thích, hẳn không có đạo lý không phụng bồi a! Có lẽ, trong quá trình, nói không chừng sẽ kích phát càng nhiều lạc thú.

Suy nghĩ xong, Bạch Chấn Hạo ngẩng đầu, phần nộ đã không thấy, cùng lắm là một chút tươi cười bù ngùi chua xót.

Trò chơi giả trang này, hẳn quyết định tham dự!

Rút điện thoại ra, hẳn đoán chắc Dư Xảo Xảo về nhà cần thời gian, sau đó hẳn gọi.

“Xin chào, tôi là Xảo Xảo.”

Thanh âm đầy ngọt ngào, trước kia, hẳn có lẽ sẽ tin tưởng đây là thật, nhưng mà từ hôm nay về sau, hẳn sẽ không hề ngây ngốc tin.

“Xảo Xảo, là anh. Anh hôm nay không thể về ăn cơm được, có người bạn gần nhất vừa vặn quay về Đài Loan, bọn anh sẽ đi ra ngoài tụ họp.”

Trong điện thoại quả nhiên Dư Xảo Xảo chần chờ hai giây. Bạn? Nàng còn tưởng rằng lão công nàng cơ hồ không có bạn đâu! Nguyên lai vẫn là có một, hai người a!

Chính là, không hiểu được hẳn nói bạn là nam hay là nữ? Trước kia cũng chưa từng nghe hẳn nhắc qua.

Từ chối giây lát, Dư Xảo Xảo vẫn là thực vô dụng đầu hàng, biểu hiện ra hình tượng cô vợ nhỏ thức đại thể hoàn mỹ, nàng dùng thanh âm ngọt ngào nói: “Vâng, em biết, hai người cứ vui vẻ!” Trước khi treo điện thoại, nàng lại nhắc nhở, “Chấn Hạo, nếu có uống rượu, trăm ngàn đừng tự mình lái xe nha!”

“Ừ.” Bạch Chấn Hạo treo điện thoại.

Ánh mắt giữ kín như bưng, chính thức tuyên bố —— trò chơi bắt đầu.

Lúc này đây, vạch trần chân tướng, đồng thời, hẳn cũng muốn làm cho Dư Xảo Xảo ném thử cái loại tư vị bị người yêu mền lừa gạt này.

7. Chương 6

Trước cửa, dép lê vẫn đặt tại vị trí kia.

Chính là, trước kia cảm thấy hành động ầm áp, hiện tại lại làm cho hẳn cảm giác giả dối, hơn nữa ở trong tay hẳn còn cầm chứng cứ Trầm trọng a.

Đem mọi tư liệu giấu trong thư phòng, Bạch Chấn Hạo đi vào phòng ngủ.....

Trong phòng tắm, dưới vòi hoa sen màu bạc, Dư Xảo Xảo đem bọt biển xoa lên thân thể của mình, cẩn thận chà xát mỗi một tắc da thịt.

Mỗi lần ở vũ quán hoạt động xong, nàng luôn đặc biệt vui vẻ, tuy rằng hôm nay không thể cùng lão công cùng nhau dùng chung bữa tối làm nàng có điểm thất vọng, bất quá, nàng rất nhanh liền bình phục.

Dù sao, mỗi người hẳn là đều phải có vài người bạn tốt, cũng không thể kết hôn xong, liền cùng bạn bè đoạn tuyệt lui tới đi.

Nếu Bạch Chấn Hạo cũng có thể khoan dung không can thiệp cuộc sống xã giao của nàng, nàng tại sao không thể cho phép hẳn ngẫu nhiên cũng cùng bạn bè đi ra ngoài họp mặt đâu?

Nghĩ như vậy, tâm tình cũng chẳng buồn bực.

Xoay chốt mở hoa sen, dòng nước ầm áp đẩy đi bọt biển trên người nàng, tiếng ca của nàng hỗn loạn ở trong dòng nước, lộ ra một bộ dáng hồn nhiên ngây thơ, thấy thế nào đều cảm thấy cười khê được ngay.

Bạch Chấn Hạo đẩy cửa phòng tắm, liền thấy vòi sen ngoi lên trên màn che, bộ dáng Dư Xảo Xảo một bên tắm vòi sen, một bên rung đùi đắc ý ca hát.

Nghe không rõ ràng lắm nàng ngâm nga những thứ gì, nhưng mà dáng người kia mông lung, ở sau thủy tinh mờ như ẩn như hiện, hần nhìn xem mà màu sắc song đồng sâu nặng, bụng dưới lại co rút nhanh một trận.

Rút ra caravat trối buộc, cởi bỏ quần áo rườm rà, lộ ra thân thể to lớn cường tráng, hần vô thanh vô tức đi đến chỗ vòi hoa sen, đẩy ra cửa kính mờ,

Phía sau vòng đến đại chương, một phát bắt được Dư Xảo Xảo ——

“A!” Nàng kinh hách hét lên, tiếng ca đột nhiên ngưng hần, kinh hô thốt ra, thẳng đến quay đầu lại thấy khuôn mặt quen thuộc, “Anh dọa em! Như thế nào không ra tiếng?” Nàng thầm oán đấm vào ngực hần.

“Em thế nào dễ dàng đã bị kinh hách như vậy?” Bạch Chấn Hạo ngăn khoe miệng, lộ ra tươi cười mỉa hoặc ngoài ý muốn .

Dư Xảo Xảo xem thẳng mắt.

Hần đang cười? Hần thế nhưng sẽ lộ ra tươi cười mê chết người không đèn mạng?

Đợi chút, đây là Bạch Chấn Hạo nàng biết sao? Là lão công có nề nếp, còn thật sự lại nghiêm túc sao?

“Làm sao vậy?”

Nói không nên lời quỷ dị ra sao, nàng lắc đầu.”Em nghĩ đến anh phải khuya mới trở về.”

“Anh là đàn ông đã kết hôn, không thích hợp ở bên ngoài du đàng.” Hần lại sát vào nàng một chút.

Ngô, bọn họ cơ hồ cũng sắp muốn dán cùng một nơi!

Nguyên bản một chỗ tắm vòi sen còn dư dả, đột nhiên chen vào hình thể to lớn của hần, không gian nhất thời chật chội.

Còn nữa, ánh sáng sáng ngời như thế, Dư Xảo Xảo thật sự không có cách nào ở dưới tình huống cả người trần truồng, còn biểu hiện ra tự nhiên hào phóng bình chân như vại, cứ việc người này là lão công quan hệ thân mật nhất.

Hai gò má nàng nóng rực, “Em, em đang tắm, trước đi ra ngoài ——”

Vòng hai cánh tay, Bạch Chấn Hạo chặn ở cửa, chặn đường đi của nàng. Tay kia thì lại một lần nữa xoay nở hoa sen, không cho nàng đi.

Dư Xảo Xảo ngượng ngùng lui về góc ban đầu, chân tay luống cuống giống như tiểu tử đáng thương.

Chỉ thấy hần tự tại lại rất nhanh đem bọt biển lau hết toàn thân, khuôn mặt anh tuấn ngẩng cao, tùy ý để nước hoàn toàn đem hần từ đầu đến chân đều tẩy qua.

Trời ạ! Nam nhân này ngay cả tư thái tắm rửa đều tràn ngập lực lượng cùng đắc ý.... Nàng vụng trộm dò xét phong cảnh bên cạnh, tán thưởng dưới tây trang trắng thẩn, bí ẩn, đường cong cơ bắp đúng là tràn ngập mỹ cảm, Dư Xảo Xảo khó nén ngượng ngùng tránh ở góc, vẻ mặt hồng quẩn.

Một tiếng nói chế nhạo từ trên đỉnh đầu nàng buông xuống ——

“Em còn muốn nhìn lên anh bao lâu?”

Không đợi nàng trả lời, đột nhiên, hần dùng hai tay dính đầy bọt biển ôm nàng, không an phận chạy trên bộ ngực xinh đẹp.

“Không cần.....” Âm thanh cự tuyệt một chút lực thuyết phục cũng không có.

Hần mở rộng song chương, ôm thân thể của nàng, bờ bãi cắn nuốt nàng ngọt ngào, đồng thời, lại là tràn ngập nhu tình.

Dư Xảo Xảo nhin không được ôm lấy cổ hần, tựa vào trong ngực hần tinh tráng rắn chắc .

Không gian đầy hơi nước, triền miên ngược lại kịch liệt, hần ghen tị bọt nước lây dính ở ngực nàng, điên cuồng cắn nuốt chúng nó..... Đột nhiên, Dư Xảo Xảo cảm giác thân mình cứng đờ, cơ hồ bị đâm vào làm nàng giật mình hoảng sợ, dục vọng nhất thời chen vào cơ thể nàng.

Hai người bọn họ thế nào lại không khống chế được? Như là có được không đủ, nhu cầu bức thiết như vậy. Từ tấm vải sen đến trên giường, khoảng cách ngắn ngủi, bọn họ tốn rất nhiều thời gian mới đi đến.

Nàng muốn tắt đi quang mang chói mắt đầu giường, Bạch Chấn Hạo lại bá đạo ngăn cản.

Ánh mắt của hắn giữ kín như bưng, giống như có cái gì giấu ở sau lưng, nàng muốn vung mở cái khăn che mặt thần bí, lại bị hắn kịch liệt cách trở, sau đó lâm vào Trầm luân vạn kiếp bất phục.... Dưới tay đệm chân bị nàng kéo hỗn loạn, lại không thể ngừng hần hần mang đến tình cảm mãnh liệt.

Nàng cũng sắp muốn thừa nhận không được..... Thẳng đến một cái giật mạnh, bọn họ đồng thời tan rã, nàng như là con cá khát nước, trong nỗi hơi nóng cháy xoay người, cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch suy yếu thở dốc.

” Buổi tối ngày kia, trong nhà trưởng bối thế giao có một hội yến hội, em theo anh cùng nhau đại biểu ba mẹ tham dự.” Hắn nghiêng người, một tay chống đỡ để ở trên giường, “Đến lúc đó, chúng ta có thể nhân cơ hội này, cùng nhảy một khúc.”

“Gi? Khiêu vũ ——”

Nhiệt tình đột nhiên lui, lạnh như băng quán thân.

Liên tục hai ngày gặp ác mộng.

Dư Xảo Xảo hận chết chính mình lúc trước vì sao muốn nói dối! Cái gì khiêu vũ a, nàng căn bản là không biết gì cả a!

Nàng không có lúc nào là không cầu nguyện yến hội trong miệng hắn chính là một hồi hư ảo, cố tình, ông trời không nghe cầu nguyện, trận yến hội này so với mọi thứ đều muốn chân thật hơn.

Cởi áo ngủ, Bạch Chấn Hạo nhanh chóng mặc áo sơ mi, “Hôm nay sau khi tan tầm, em tới trước công ty, chờ thời gian không sai biệt lắm, chúng ta cùng đi.”

“Chấn Hạo, em.....” Nàng muốn nói lại thôi.

Hắn dừng lại động tác, liếc mắt nhìn Dư Xảo Xảo sắc mặt tái nhợt một cái, “Làm sao vậy?”

“Em, em nhất định phải đi sao?” Nàng thử tính hỏi: “Cái yến hội kia rất trọng yếu sao? Anh có biết, em cho tới bây giờ chưa từng tham gia loại trường hợp này, cho nên.....”

“Đương nhiên.” Hắn từ trước đến nay keo kiệt tươi cười thế nhưng lại lộ ra mỉm cười, “Em đang lo lắng cái gì? Em đã là phu nhân của anh, chối từ loại trường hợp xã giao này không được, về sau chỉ sợ sẽ càng ngày càng nhiều. Xảo Xảo, em nhanh chút thích ứng cuộc sống như vậy.”

Quái, như thế nào lại cười, Bạch Chấn Hạo gần nhất rất thích mỉm cười nha?

Tuy rằng hắn cười lộ lên bộ dáng thực mê người, đáng tiếc, nàng hiện tại khẩn trương đến dạ dày thắt lại, căn bản không rảnh đi thưởng thức mê người như vậy.

“Nhưng là em cảm thấy có điểm không thoải mái.”

Muốn cáo ốm thoái thác? Khó mà làm được ——

“Không thoải mái? Làm sao vậy?” Buông cặp tài liệu, Bạch Chấn Hạo đi lên, hai tay nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, ôn nhu coi sắc mặt của nàng.

Không thoải mái? Y hắn xem, nào có bệnh gì đâu? Nhiều lắm chính là mấy ngày nay giấc ngủ không đủ mà thôi.

Nằm ở cùng cái giường, hăn đương nhiên không có trệ độ đến không biết người bên cạnh, đã liên tục vài cái đêm lẫn lộn khó ngủ.

Dư Xảo Xảo ngủ không ngon, liên quan, hăn cũng bị một ít quấy nhiễu.

“Liên đầu óc choáng váng, rất muốn nôn.....” Nàng nhăn mày nhíu hai hàng lông mày, cũng không biết là nhân tố tâm lý hay là nhân tố sinh lý, tóm lại là có chuyện lạ không thoải mái.

“Nhất định là ngày hôm qua đã chặn, bị cảm!” Bạch Chấn Hạo như thế nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, em cũng nghĩ như vậy.” Dư Xảo Xảo lập tức gạt đầu như đảo tỏi.

Quý a, tốt nhất đêm qua nàng có đã chặn!

Tiểu gia hỏa này lo âu chẳng qua là ở đêm qua hoàn toàn phát tác, sau đó nàng không biết ăn nhầm thuốc gì, một người liều mạng đem chăn cuốn ở trên người mình, làm hại hăn muốn kéo một ít đắp lên bụng cũng không có cửa.

Thật muốn nói cảm mạo, cũng nên là hăn cảm mạo đi, kẻ lừa đảo này nhiều lắm chính là giả bị cảm nắng mà thôi. Bạch Chấn Hạo ở trong lòng lạnh lùng xua đuổi.

“Đi, anh hiện tại lập tức đưa em đến bệnh viện khám gấp, công tác vườn trẻ hôm nay, trước hết gọi điện thoại đi xin phép đi! Đến bệnh viện, để cho bác sĩ khám, sau đó mới hảo hảo ngủ một lúc, yện hội buổi tối mới sẽ không sai lầm.”

“Gi, hay là thôi đi.....” Dư Xảo Xảo vẽ mặt đau khổ.

“Không có biện pháp, đối phương không phải đồng bọn sinh ý, mà là trưởng bối cùng ba mẹ cực kỳ thân thiết, vì trận yện hội này, mấy ngày trước, ba ba còn từ Thụy Sĩ gọi đến công ty, dặn dò vợ chồng chúng ta cần phải tham dự. Xảo Xảo, thực xin lỗi, anh biết thân thể em rất không thoải mái, nhưng là.....” Hăn hai mắt thành khẩn nhìn nàng, vẽ mặt xin lỗi.

Trăm ngàn đừng như vậy nhìn nàng! Nàng sẽ mềm lòng.

Nhìn hăn đau lòng lại thật có lỗi, nàng đương trường buông khí giới đầu hàng.

Đây là nam nhân của nàng, lão công của nàng a, nàng làm sao có thể ngay cả một điểm hy sinh cũng không nguyện ý?

Nàng yêu hăn còn yêu hơn hết thầy, Dư Xảo Xảo đương trường không nói hai lời, “Không quan hệ, em cùng anh đi.”

“Xảo Xảo, thực xin lỗi.” Bạch Chấn Hạo ôm chặt nàng, cảm kích lại trù mên hôn môi nàng.

Ai bảo nàng chính là không thể không yêu nam nhân này!

Được rồi, dù sao dù sao đều phải đi, chuyện trọng yếu nhất hiện tại là nàng phải nghĩ biện pháp học khiêu vũ a.

Hoàn toàn buông tha cho giả bộ bệnh lúc này, Dư Xảo Xảo lôi đình vạn quân giết tới vườn trẻ, thừa dịp trước khi đi học, một phát bắt được Trương Tiểu Bình ngồi ăn bữa sáng——”Cảnh giới đỏ a! Hiện tại có cái trạng huống khẩn cấp, Tiểu Bình, cầu xin cậu hảo tâm chút, cứu cứu mình đi!” Dư Xảo Xảo hai tay tạo thành chữ thập, thành kính nhờ làm hộ.

“Xảo Xảo, cậu là làm sao vậy?” Vẽ mặt tiêu tụy không quan trọng, cặp mắt đen sì kia cơ hồ làm cho người ta tưởng lầm là gặp được gấu mèo.

“Tiểu Bình, mình nhớ rõ trước cậu có học qua khiêu vũ, đúng hay không? Dạy mình, nhanh chút dạy mình, tùy tiện chút gì đó đều tốt. Tối hôm nay mình phải dùng.” Dư Xảo Xảo nắm chặt tay nàng, cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng.

“Cậu không phải là thật sự muốn cùng mình học múa bụng đi?”

“Gi, múa bụng?” Vậy là cái quý ý gì? Vẽ mặt Dư Xảo Xảo hoang mang.

Chỉ biết lúc này Xảo Xảo cái gì đều không có rõ ràng! Trương Tiểu Bình uống một ngụm nước trái cây, miệng thông dong nói: “Minh là học múa bụng, không phải khiêu vũ đạt tiêu chuẩn quốc tế chuyên dùng để đi xã giao. Hiểu sao?”

“Vậy làm sao bây giờ.....” Nàng mau khóc.

“Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Dư Xảo Xảo lã chã chực khóc, đơn giản một năm một mười đem buồn rầu lo âu mấy ngày nay nói toàn bộ.

“Hít, cậu cái này hay rồi.” Trương Tiểu Bình nói lời thâm thía.

“Làm sao bây giờ? Vạn nhất lộ, mình.....”

“Đợi chút, mình nghĩ biện pháp. Lớp học mình có đệ tử trong nhà mở phòng học vũ đạo, mẹ hần là từng đến Anh tham gia khiêu vũ quốc tế, là danh sư nha!” Trương Tiểu Bình cầm điện thoại, “Mình giúp cậu liên lạc một chút, nhìn xem có thể hay không lập tức thỉnh bà ấy lại đây một chuyến, giúp cậu bù lại vài vũ bước đơn giản, tạm dùng trước.”

“Tiểu Bình, mình yêu cậu! Mình nguyện ý mỗi ngày tiếp đón đưa cậu cùng đi làm, bất chấp mưa gió.” Nàng cảm kích cơ hồ muốn khóc rống đầy nước mắt.

“Bất quá, mặc dù có cơ hội bù lại, nhưng là, vũ đạo trời cho của cậu thật sự rất có hạn, vẫn là tự cầu nhiều phúc.”

Rống! Vị tiểu thư Tiểu Bình này thế nào cũng phải muốn thành thực như vậy sao?

Thẳng thắn, độ lượng, hiểu nhiều biết rộng, Trương Tiểu Bình đồng học, cậu toàn bộ đều có a!

Dư Xảo Xảo chưa từng có khổ trương như vậy, cả một ngày, nàng cơ hồ là thực không ít lần nuốt nước bọt, bộ dáng khác thường, ngay cả tiểu bằng hữu trong vườn trẻ đều phát hiện, đều chạy tới thân thiết nàng có phải hay không sinh bệnh.

Nhóm tiểu tử đáng yêu kia, không có, Xảo Xảo lão sư không có “mắc bệnh”, lão sư Xảo Xảo chính là mắc chứng sợ hãi khiêu vũ, hiện tại chính sợ tới mức nổi da gà.

Đương nhiên, đứa nhỏ Dư Xảo Xảo là không có khả năng thành thực nói ra khẩu như vậy, bằng không, xác định vững chắc sẽ bị nhóm tiểu bằng hữu cười nhạo đến chết.

“Thân thể không khỏe?” Trên xe, Bạch Chấn Hạo ân cần hỏi.

Nàng miễn cưỡng xả ra tươi cười, gắng bình tĩnh nói: “Tốt hơn nhiều, tốt hơn nhiều.....” Không biết, hai chân nàng đều bần chồn, trong lòng không ngừng lưu vào trí nhớ vũ bước ban ngày bù lại.

“Tóm lại, chúng ta hãy đi trước nhìn xem, nếu tình huống hiện trường cho phép, chúng ta có thể gặp qua trưởng bối xong, nghĩ biện pháp rời trước đi, em có thể sớm một chút về nhà nghỉ ngơi.” Bạch Chấn Hạo thực lòng dạ hiềm độc về một cái may mắn bánh lớn cho nàng.

“Vâng.” Dư Xảo Xảo giống như tìm được một đường sinh cơ, liên tục không ngừng liềm mạng gặt đầu.

Đã nói hần là lão công tốt, không đến mức vì một hồi yến hội, liền không chú ý sức khỏe của vợ.

Thấy trên mặt nàng xuất hiện biểu tình như trút được gánh nặng, Bạch Chấn Hạo muốn làm càn cười to.

Làm sao có thể khinh địch như vậy mà bỏ qua nàng, trước khi nàng nói thật với hần, hần nhất định phải làm cho Dư Xảo Xảo nếm thử tư vị. Trong mắt Bạch Chấn Hạo hiện lên một tia lạnh lùng. (TP: Phải không? Xem ai chết trước?)

Yến hội long trọng thần kỳ, nếu không phải giờ phút này tâm tình buộc chặt giống như là một viên khí cầu tới cực hạn, Dư Xảo Xảo có lẽ sẽ cảm thấy, ngẫu nhiên tham gia loại thịnh yến này cũng thật thú vị!

Hết thấy đều do chính nàng tiết tấu vụng về, còn có hai chân kia không nghe sai sử.

Rõ ràng thời điểm công kích kẻ bắt cóc, tùy tiện một cái ngoắc chân, cũng có thể nhanh chóng, có lực, có tình khiêu vũ, nàng lập tức biến thành chi chi.

Chỉ có thể nói, ông trời thật đúng là công bằng, người a, thật là có một tốt không có hai tốt.

Vợ chồng tay trong tay hướng chủ nhân yến hội Trầm thế bá thỉnh an, Dư Xảo Xảo nguyên tưởng rằng bọn họ có thể vô môn, thuận lợi chạy lấy người, chỉ là

“Chấn Hạo!” Một tiếng nói ngọt dị thường, theo thang lầu yến hội xa hoa xoay tròn vang lên.

Dư Xảo Xảo ngửa đầu nhìn lên ——

Thật là một thiên sát đại mỹ nữ!

Lễ phục đính kim, lóng lánh động lòng người không quan trọng, làn váy xẻ cao cơ hồ chạy đến gốc đùi, làm cho đùi đẹp như ẩn như hiện, còn có khe rãnh khắc sâu trước ngực no đủ..... Chắc chắn, ngay cả nàng thấy cũng nhìn không được muốn nóng máu lên, càng bất luận là ở trong mắt đám đàn ông.

Tiếng chuông nguy cơ được khảm ở trong lòng của nữ nhân đột nhiên vang, Dư Xảo Xảo nhanh phiêu đến bên cạnh lão công liếc mắt một cái.

Chỉ thấy hắc thủy chung không thấy Trầm mê, gần là thưởng thức bình thường hưởng mỹ nữ vuốt cằm thăm hỏi, vẫn chưa toát ra biểu tình si mê .

Vạn hạnh! Lão công nàng ít nhất chưa quên thân phận đã kết hôn, Dư Xảo Xảo cơ hồ phải lạy xuống khấu tạ thiên địa.

Giây tiếp theo, nàng lập tức phục hồi lại tinh thần.

Không đúng..... Lão công nàng vốn chính là người hỉ giận không hiện ra sắc mặt, phần lớn thời điểm, căn bản không thể từ biểu tình trên mặt hắc phán đoán tâm tình của hắc, tuy rằng hắc hiện tại vẫn chưa biểu hiện si mê, có thể nói không chừng hắc đã bí mật sớm đối với cảnh đẹp trước mắt tâm ý viên mãn đâu!

Dư Xảo Xảo không tự giác nắm chặt bàn tay, lo lắng nổi lên.

Mỹ nữ thướt tha bước nhanh tới, tươi cười trong suốt.

“Tiểu Thiển, em hôm nay thật là xinh đẹp.”

A! Lão công nàng nhưng lại hào phóng ca ngợi thiên sát đại mỹ nữ trước mắt này.

“Anh thích không?” Mỹ nữ xoay quanh một vòng, trừ bỏ ngực cùng đùi đẹp vừa mới đắc ý, nàng hào phóng vén mái tóc dài, đem lưng không tỳ vết đắc ý nhất tịnh dâng tặng, hiện trường tiếng than thở lập tức nổi lên bốn phía.

“Phi thường xinh đẹp.” Bạch Chấn Hạo có lẽ tán thưởng.

Mỹ nữ cười duyên một trận, “Anh tới đã muộn, em còn theo mẹ nói thăm, anh như thế nào còn chưa tới đâu! Đúng rồi, anh gặp ba em chưa?”

“Trên đường có chút tắc, giao thông Đài Bắc em cũng không phải không biết. Em yên tâm, anh vừa đến nơi này, phải đi cùng bá phụ chào hỏi.” Nhìn thấy mỹ nữ, Bạch Chấn Hạo bình thường ít lời cũng nói nhiều lên.

“Vây là tốt rồi. Đúng rồi, vị này là?” Đại mỹ nữ rốt cục nhìn đến Dư Xảo Xảo thấp bé.

Cùng người ta một trăm hơn bảy mươi phân so với, Dư Xảo Xảo được xưng thân cao một trăm sáu mươi phân, nhất thời không dám chớp mắt.

“Dư Xảo Xảo, vợ anh.” Ánh mắt Chấn Hạo hoàn toàn tập trung ở trên người Trầm Tiểu Thiển, đối với việc giới thiệu vợ mình, hắc hiển nhiên muốn qua loa cho xong.

Hay cho một cái lực tự châm ngôn a! Dư Xảo Xảo nghe xong thật sự là vừa chua xót vừa tức.

“Hi, em là Trầm Tiểu Thiển, cùng Chấn Hạo là bằng hữu cùng lớn lên từ nhỏ.”

“Trầm tiểu thư, xin chào.”

“Thật sự thật xin lỗi, thời điểm hai người kết hôn, em trùng hợp không ở Đài Loan, cho nên không có cách nào tham gia hôn lễ. Bất quá, em thật cao hứng vợ chồng hai người hôm nay có thể cùng bỏ ra thời gian đến đây. Hy vọng chị đêm nay có thể khoái trá.”

Dư Xảo Xảo tin tưởng đã bị đả kích.

Trời ạ, trên thế giới này như thế nào có nữ hài tử tán tỉnh như vậy a!

Cách nói năng cử chỉ không một chỗ không hiển lộ tự nhiên hào phóng tao nhã, chỉ là vài câu chữ, khiến cho Dư Xảo Xảo nghĩ đem nàng cất đi tư tàng, một Bạch Chấn Hạo vẫn là cùng người ta từ nhỏ lớn lên, muốn nói chưa bao giờ từng yêu đại mỹ nữ này, vậy cũng thật mù.

“Chị dâu, có chuyện tình em trước đã tự nghĩ, ngày đó đột nhiên đem Chấn Hạo gọi ra ăn cơm, thật sự là xin lỗi. Bất quá, bọn em thực khắc chế nha, chỉ share một ly Whisky liền tan, cho nên, chị đại nhân đại lượng, trăm ngàn lần đừng nóng giận nha!” Trầm Tiểu Thiển cười khê rất trúng tâm Dư Xảo.

Nguyên lai ngày đó tụ hội bằng hữu, là cô gái này a? Hơn nữa kia ly Whisky là Share!

Share, Share, Share, Share, Share, Share.....

Cái chữ này, giống như là một tiếng chuông đáng sợ, không ngừng ở bên tai Dư Xảo Xảo làm càn rung động.

Tuy rằng trong lòng rất nhiều tư vị, nhưng là, thấy thái độ đối phương bằng phẳng, nàng lại không thể phát tác, chỉ có thể cười mà qua, sau đó đem cảm xúc đáng sợ này sống chết buồn ở trong lòng.

“Nha, sẽ không, tôi sẽ không tức giận.”

Khẩu thị tâm phi.

“Đúng rồi Chấn Hạo, anh cũng thật là.” Mỹ nữ sóng mắt lưu chuyển, hờn dỗi oán hằn, ngón tay dính hoa văn vẫn không quên trạc trạc trong ngực Bạch Chấn Hạo, rất có ý vị.

“Anh? Anh làm sao?” Cúi đầu xem xét ngón tay trên lòng ngực hằn, hằn hứng thú hởi.

Này xem như tán tỉnh sao? Một bên Dư Xảo Xảo khó hiểu ở trong lòng đối với chính mình đặt câu hỏi. Nàng có chút buồn nôn, là vị giấm quá nhiều sao?

“Còn sững sờ ở nơi này làm cái gì? Âm nhạc đều vang lên, còn không nhanh cùng chị dâu khiêu vũ, còn ở đây làm gì.” Trầm Tiểu Thiển vô cùng thân thiết trêu chọc hằn một phen, ngược lại đối với Dư Xảo Xảo nói: “Chị dâu, em đã nói với chị, đừng nhìn Chấn Hạo bình thường không lăng nhăng, người này sở trường là khiêu vũ nha, trước kia em đều cười anh ấy là vũ sư đấy!”

“Vũ sư?” Nàng không có nói sai đi? Bạch Chấn Hạo thế nhưng biết khiêu vũ, hơn nữa còn là cấp vũ sư?

Chắc chắn, quả nhiên là chân nhân bất lộ tướng nha.

“Phải nha, vũ sư hàng thật giá thật, thừa dịp hôm nay cơ hội khó được, chị nhất định phải nắm chắc cơ hội cùng anh ấy nhảy nha, bằng không, em cần phải nhanh chân đến trước.” Rất có ý vị tuyên chiến.

Dư Xảo Xảo nhìn nhìn Bạch Chấn Hạo, lại nhìn nhìn Trầm Tiểu Thiển, nhin không được hâm mộ cô gái này.

Lão bằng hữu từ nhỏ cùng lớn lên Thời gian nàng cùng Chấn Hạo ở chung, cũng không tính là thiếu, mà ngay cả chuyện tình hằn biết khiêu vũ, nàng vẫn là hiện tại mới từ miệng nàng ta biết đến.

Hâm mộ nha.....

“Nhanh đi, nhanh đi, đừng quên cùng theo giúp học hỏi mấy chiêu nha! Chị dâu, có thể chứ?”

Trầm Tiểu Thiển cố ý hướng Dư Xảo Xảo hỏi.

“A, đương nhiên có thể.” Dư Xảo Xảo như thế đáp lại. Nàng cũng không phải nữ nhân hẹp hòi, cứ việc hiện tại nàng rất muốn keo kiệt.

Sau khi ở trong lòng nàng nhắc lên một trận gọn sóng, Trầm Tiểu Thiển dễ dàng tiêu sái rời đi, sau đó nàng phát hiện ánh mắt Bạch Chấn Hạo cũng đi theo Trầm Tiểu Thiển rồi..... Hồi lâu, hần phục hồi lại tinh thần, “Đi, chúng ta cũng đi nhảy một điệu, bằng không anh lại bị Tiểu Thiển cười.”

“Anh thực để ý cái nhìn của cô ấy?”

Bạch Chấn Hạo nở nụ cười, từ chối cho ý kiến.

8. Chương 7

Từ khi quen biết đến hiện tại, hần tươi cười với nàng, ngón tay đều có thể tính ra, nhưng là từ sau khi Trầm Tiểu Thiển xuất hiện, Bạch Chấn Hạo trở nên thực thích cười, giống như có chuyện tình khoái hoạt ảnh hưởng hần.

Nàng không muốn đi đoán, nhưng là, nhìn Trầm Tiểu Thiển bộ dáng mê người, lại nhìn nhìn Bạch Chấn Hạo tươi cười khác thường, Dư Xảo Xảo thật sự rất khó không liên tưởng.

Bạch Chấn Hạo dẫn Dư Xảo Xảo đi vào sân nhảy, theo âm nhạc, dẫn theo bộ pháp của nàng.

Giờ phút này Dư Xảo Xảo bởi vì cảm nhận được chuyện quan hệ nguy cơ hôn nhân tan vỡ, tâm thần không yên. Còn nữa, nàng vốn không biết khiêu vũ, vô luận Bạch Chấn Hạo vũ kĩ hơn người thế nào, mang kỹ xảo cao bao nhiêu thuần thực, vũ bước bọn họ trong lúc đó thủy chung là thất tha thất thểu.

Chỉ là một tiểu tiết ngăn ngủi, nàng không biết giẫm lên chân hần ao hiều lần, nếu không phải hần khí lực hơn người ổn định lẫn nhau, chỉ sợ hiện tại hai vợ chồng bọn họ đã muốn song song ngã sấp xuống ở sân nhảy.

“Xảo Xảo, em đi học đều ở xem cá sao?” Hần tựa hồ sắp bị vũ bước vụng về của nàng chọc giận.

“Cái gì?” Nàng đỏ mặt, luống cuống tay chân hỏi.

“Anh đang nói vũ đạo khóa của em. Em không phải mỗi tuần đều đi hai buổi vũ đạo khóa, thế nào ngay cả vũ bước cơ bản nhất này đều thất linh bát lạc?” Bạch Chấn Hạo nhin không được nhịu mày nói.

“A, đó là bởi vì..... Em hôm nay không thoải mái.” Tìm được cớ qua loa tắc trách, nàng không hề nhảy nữa, “Em vẫn nên ở bên cạnh nghỉ ngơi tốt, em thật sự không thoải mái.”

Không đợi hần đáp ứng, nàng đã giẫy tay hần, chạy trốn chết.

Dư Xảo Xảo nghĩ đến sự tình diễn biến đến tận đây, bọn họ là có thể danh chính ngôn thuận rời đi yến hội, cố tình Trầm Tiểu Thiển đã trở lại, sau đó còn thuận lý thành chương chiếm lấy lão công của nàng, cùng nhảy một khúc lại một khúc, giống như trời sinh một đôi, vốn nên là hai người bọn họ.

Vũ bước phù hợp tao nhã cỡ nào, một đôi nam nữ ăn ý cỡ nào, nắm eo Trầm Tiểu Thiển Bạch Chấn Hạo không hề nhịu mày, mà là tận tình hưởng thụ lạc thú khiêu vũ.

Ngoài sân nhảy Dư Xảo Xảo cảm giác lòng mình xuất hiện một cái khe, nhưng là, nàng lại chân tay luống cuống không biết như thế nào đi bổ khuyết.”

Tay Bạch Chấn Hạo khoát lên trên lưng Trầm Tiểu Thiển không tỳ vết, thân thể nàng mềm mại dựa vào Bạch Chấn Hạo cao lớn, bọn họ phối hợp lẫn nhau thiên y vô phòng, kỹ thuật nhảy hoàn mỹ làm cho mỗi người ở đây đều mê muội không thể dời mắt.

Dư Xảo Xảo không có biện pháp nhìn như không thấy! Nàng mở to hai mắt, lại đầy bụng chua xót, nghĩ đến chính mình bị vứt bỏ, chua xót nhồi vào miệng, kích thích hai tròng mắt của nàng.

Nàng không phải cố ý muốn nhỏ mọn như vậy, nhưng là giác quan thứ sáu của nữ nhân cũng không ngừng nhắc nhở nàng —— rất không tầm thường, hai người bọn họ thật sự rất không tầm thường.

Này thật sự là một hồi yến hội làm người không khoái hoạt, Dư Xảo Xảo bị bắt vết rách thành linh dọa đến, hồi trình, nàng không nói một câu.

“Xảo Xảo, vũ đạo của em xem ra phải tăng mạnh, học phí căn bản đều là vứt đi.” Bạch Chấn Hạo thề nhưng cho tàn nhẫn chế nhạo.

“Em ——” em vốn cũng không khiêu vũ! Dư Xảo Xảo muốn rống trở về như vậy, nhưng là, nàng nhịn xuống. Lòng chua xót rất nhiều, chỉ có thể nhắm mắt lại, quay mặt qua chỗ khác, làm bộ ngủ say.

Cửa kính xe chiếu ra khuôn mặt, không phải hạnh phúc, mà là sầu tư đầy bụng.

Bạch Chấn Hạo không chỉ một lần liếc về phía mi tâm rối rắm kia, cố gắng cảnh cáo chính mình, trăm ngàn lần kiềm chế xúc động muốn vượt lên nó.

Bọn họ trong lúc đó có khoảng cách.

Rõ ràng không có phát sinh tranh chấp, nhưng là Dư Xảo Xảo lại có thể rõ ràng cảm giác được, nàng cùng Bạch Chấn Hạo trong lúc đó, đã có khoảng cách rõ ràng.

Nàng nghĩ đến Trầm Tiểu Thiển xuất hiện, giới hạn trong một hồi yến hội gia đình ngắn ngủi, nhưng là, theo số lần hân cự tuyệt về nhà ăn cơm chiều càng ngày càng nhiều, nàng đã không thể lại tiếp tục lừa gạt chính mình.

“Tiểu Thiển gần nhất muốn mua phòng ở, tìm anh đi giúp cô ấy ra chủ ý.”

” Bằng hữu Tiểu Thiển đến Đài Loan, anh làm chủ thỉnh bọn họ ăn cơm.”

“Tiểu Thiển.....”

Mỗi ngày gọi điện thoại về không phải Tiểu Thiển thỉnh hân làm cái gì, chính là Tiểu Thiển lại cần hân hỗ trợ, sau đó Dư Xảo Xảo bà vợ cưới hồi đăng hoàng này liền như vậy bị cô đơn vắng vẻ ở nhà, một mình đối mặt một phòng lạnh lùng.

Không đếm được là lần thứ mấy cô đơn treo điện thoại, Dư Xảo Xảo trời sanh lạc quan, cũng vô pháp áp lại mất mát mãnh liệt trong lòng, phút chốc, nàng nhưng lại nhịn không được thương tâm rơi lệ.

Hơn một lần khóc, đã là chuyện tình đã nhiều năm trước, vì một người bạn rơi vào tình trạng gia đình đổ vỡ.

Dư Xảo Xảo nghĩ đến nàng đời này, tuyệt đối không có cơ hội giống người vô dụng bị chồng ruồng bỏ, tránh ở trong nhà khóc, lại không nghĩ rằng tân hôn không được mấy tháng, nàng liền đánh miệng chính mình.

Thu xếp bữa tối vô cùng phong phú, kết quả là lại chỉ có một mình nàng ăn, hàm chứa lệ, ăn vài ngụm, lại khẩu vị mất hết, đơn giản đem món ngon đồ đi, trốn vào trong phòng khóc rống.

Làm sao có thể nhanh như vậy? Bọn họ mới kết hôn bao lâu, hôn nhân bắt đầu xuất hiện cái khe..... Trong phòng đồng hồ báo thức tí tách, tí tách, không ngừng bức nàng chú ý đến nó đang thông thả tiến lên, nhiều dày vò a! Lòng của nàng.

Rốt cục, 11 giờ rưỡi, phòng khách truyền đến thanh âm khóa cửa mở ra, Dư Xảo Xảo nhắm mắt lại, làm bộ chính mình đã muốn ngủ say.

Thật giận là, nam nhân này căn bản không biết thu liễm, vừa vào cửa liền cao điệu để mọi người đều biết hân trở về. Dư Xảo Xảo không thể bỏ qua, chỉ đành khoác thêm áo ngủ, bước nhanh ra ngoài.

Nhưng nàng ngây ngẩn cả người, nàng thấy người cùng Bạch Chấn Hạo đi vào cùng lúc——

“Trầm tiểu thư!” Là Trầm Tiểu Thiển, cặp tay chết tiệt kia, còn gắt gao khoác trên cánh tay lão công nàng.

“Chị dâu, thật không biết xấu hổ, đột nhiên chạy đến đây.” Miệng nói thật có lỗi, trên mặt Trầm Tiểu Thiển lại hồn nhiên không thấy chút xin lỗi.

“Tiểu Thiển nói muốn đến xem nhà mới chúng ta trang hoàng ra sao, cho nên, anh liền mang cô ấy về.” Bạch Chấn Hạo nói đơn giản.

Trên tường đồng hồ rành mạch chỉ vào 11 giờ rưỡi, loại thời gian này còn tới trong nhà người khác tới bái phỏng, rốt cuộc là nàng là người thái cổ, hay là đây là cái mà người hải ngoại vẫn nói, đều có vẻ không câu nệ tiểu tiết, tùy thời có thể bữa bãi đến nhà bằng hữu đăng môn bái phỏng, mặc kệ người nhà đối phương hay muốn đi vào giấc ngủ không?

Nhìn thoáng qua Dư Xảo Xảo mặc áo ngủ bảo thủ, Trầm Tiểu Thiển nhú mày nói: “Đại tẩu không phải là đã muốn ngủ đi?”

“Ừ, tôi có thói quen ngủ sớm.” Mặc áo ngủ không ngủ được, chẳng lẽ là muốn đi chơi? Dư Xảo Xảo trong lòng tức giận nghĩ.

“Thật không biết xấu hổ, đem chi đầu đánh thức, đều là Chấn Hạo, vẫn bảo em đến xem.

Như vậy tốt lắm, không bằng em lần khác lại đến bái phỏng. Chấn Hạo, chúng ta lại hẹn thời gian khác đi!”

“Tiểu Thiển, không có vấn đề gì, đều là người một nhà, làm sao câu thúc như vậy.” Bạch Chấn Hạo ngăn trở nàng rời đi.

“Không được, em xem anh cũng có chút say, sớm nghỉ ngơi một chút đi!” Trầm Tiểu Thiển mặc âu phục in hoa mê người mị thái mọc lan tràn vẫy vẫy tay, xoay người sẽ nhanh nhẹn rời đi.

“Tiểu Thiển, đợi chút ——” Bạch Chấn Hạo đột nhiên từ trong túi lấy ra một chuỗi chìa khóa, “Em mở xe của anh trở về đi, buổi tối một người đáp tắc xi quá nguy hiểm.”

“Chấn Hạo, anh đối với em vẫn săn sóc như vậy.” Mỹ nữ thần nhiên cười, không quên lay động cái chìa khóa trên tay với Dư Xảo Xảo, tuyên dương một chút thắng lợi.”Chị dâu, em về đây!”

Dư Xảo Xảo nắm chặt tay mình, mới có thể khắc chế cảm xúc bốc lên kia.

Nửa đêm, nàng không muốn cãi nhau. Cố gắng bình tĩnh tâm tình của mình, nàng bình tĩnh nói: “Lần sau uống rượu cũng đừng lái xe, như vậy thật là nguy hiểm.” Đưa tay hỗ trợ hấn cởi bỏ caravat trên cổ.

Bạch Chấn Hạo một phát bắt được tay nàng, rất không vui vẻ trừng nàng.

“Xảo Xảo, Tiểu Thiển thật vất vả mới quay về Đài Loan một chuyến, anh khó được đưa cô ấy về nhà chơi, em cũng không nên ra sắc mặt? Em hôm nay thật sự để cho anh thất vọng.” Phẫn nộ mà bỏ tay nàng ra.

Nàng ra sắc mặt? Nam nhân này thế nhưng nói nàng ra sắc mặt? Còn nói nàng làm cho hấn thất vọng!

Dư Xảo Xảo nhin xuống phần nộ, “Cô ấy là bạn tốt của anh, em hoan nghênh đều không kịp, nhưng là, nhìn xem thời gian trên tường, hiện tại đã 11 giờ rưỡi, đó cũng không phải một thời cơ tốt cho bạn bè đến chơi!” Nàng cố gắng duy trì lý tính nói.

“Thời gian có thích hợp hay không không nói, anh thấy là em quá mức chuyện bé xé ra to.” Bạch Chấn Hạo lên án.

Nàng chuyện bé xé ra to?!

Đủ, thật sự đủ!

Dư Xảo Xảo tức đỏ mặt, hai mắt tràn ngập một cỗ khó chịu làm người chua xót, nhiều lần, nàng nghĩ đến chính mình sẽ không khống chế được quay về nhà.

Nhưng mà nàng không có.

Nhẹ nhàng lui lại mấy bước, nàng đỡ đầu nhìn nam nhân trước mặt, “Xem ra, anh còn không uống quá say, tự mình lo liệu, đối với anh mà nói, hấn không phải là vấn đề.”

Dứt lời, nàng xoay người trở về phòng, không hề liếc mắt nhìn ông chồng làm nàng khó chịu nhiều thêm một cái.

Bạch Chấn Hạo biết chính mình thành công làm thương lòng của nàng.

Nhưng mà, hắn không có đuổi theo, không có mở ra hai tay ôm nàng, hắn chính là yên lặng nhìn Dư Xảo Xảo biến mất ở phía sau cửa, sau đó, hắn dùng lực kéo caravat trên cổ, hung hăng đá trên mặt đất.

Hắn đối với chính mình tức giận.

Mặc dù hắn thành công làm thương lòng của nàng, nhưng kết quả là, hắn cũng khó chịu.

Buổi tối này, hai người trên giường xa cách, nàng đưa lưng về phía hắn, bả vai gầy nhẹ nhàng run run. Hắn nghe thấy thanh âm nàng khóc, khát vọng ôm nàng, nhiều lần đều thu trở về. Thẳng đến khổ chờ nàng ngủ, Bạch Chấn Hạo mới dám liều lĩnh ôm lấy nàng, ở mi tâm nàng rối rắm, hôn xuống, thở dài trong lòng.

Vì sao muốn ở trước mặt anh làm bộ một người khác? Chẳng lẽ, anh không đáng để em tín nhiệm cùng ý lại sao?

Vì sao sẽ đối với anh che giấu bản thân mình? Chẳng lẽ, em đối với anh ôn nhu sẵn sóc, cũng đều là giả sao?

Trời ạ, anh rốt cuộc nên bắt em làm sao bây giờ mới tốt?

Trong quán bar, không đếm được là đêm thứ mấy không về, Bạch Chấn Hạo ngồi ở trước quầy bar mảnh liệt uống rượu giải sầu, một bên cách đó không xa là Trầm Tiểu Thiển xinh đẹp.

Lại là một cây vào động, khó trách toàn bộ buổi tối cũng không còn gặp vài núi lửa hiệu tử dám đến cùng nàng vui đùa, Trầm Tiểu Thiển đột nhiên chán ghét chính mình dung kỹ thuật siêu phạm địa cầu, đơn giản trở về quầy bar, muốn một ly Brandy.

Trầm Tiểu Thiển hào sảng quét quét rượu trên môi, “Anh sẽ không phải là hù em đi? Lão bà anh khéo léo đáng yêu làm người đau đều không kịp, nhu nhược đáng thương như bông cúc trong gió, làm sao có thể tay không vật đổ kẻ bắt cóc tay cầm dao? Chẳng lẽ là ăn rau chân vịt của PaPai?”

Bạch Chấn Hạo lộ ra một chút cười khổ, “Đừng nói cậu không tin, chính mình cũng không tin tưởng, nhưng là, cơ hồ toàn bộ người Đài Loan, đều đã thấy bộ dáng cô ấy anh dũng thần võ.”

“Nhìn ảnh quỷ bộ dáng, em rốt cuộc hiểu được, người thật sự không nên đem quá vẹn toàn nói ra.”

“Có ý tứ gì?” Bạch Chấn Hạo bất mãn liếc mắt nhìn nàng một cái.

“Nếu em nhớ không lầm, có kẻ từng đồng dạng nói, tương lai vợ của hắn tuyệt đối là thực nữ ôn nhu văn tĩnh, không nghĩ tới, thực nữ kỳ thật cũng là đại lực sĩ dũng mãnh phi thường, hơn nữa am hiểu nhất là vật ngã người khác, ha ha ha, nhân sinh thật sự là tràn ngập kỳ ngộ.”

“Cút ngay.” Hắn phiền chán trừng mắt liếc mắt nhìn Trầm Tiểu Thiển một cái, làm bộ không có nghe thấy tên này đáng giận trên choker.

Bạch Chấn Hạo thực may mắn ba mẹ ra nước ngoài lữ hành, mà thân thích liên can đối với cô vợ hắn còn không quá rõ, nếu không, qua tin tức truyền thông bốn phía nhuộm đậm, tuyệt đối không có một ngày bình tĩnh.

“Uy, nói thật, em đây mọi cách khiêu khích cô ấy như vậy, lần khác cô ấy sẽ không khó chịu, sẽ đem em bắt lại vạn ngã đi?” Trầm Tiểu Thiển thay an nguy chính mình cảm thấy lo lắng.

Bạch Chấn Hạo miệt thị tà liếc một cái, “Cậu một đại nam nhân sợ cái gì?”

Giây tiếp theo, móng tay đỏ tươi một phen chế trụ Bạch Chấn Hạo, hung tợn cảnh cáo, “Bạch Chấn Hạo, anh mở lớn ánh mắt thấy rõ ràng cho tôi, lão tử hiện tại đã là một nữ nhân hàng thật giá thật!”

Bạch Chấn Hạo cười lạnh, “Thật sự là nữ nhân cũng không nói mình là lão tử.” Lấy ra lỗi trong lời nói, vì chính mình yếu thế hòa nhau.

“Bạch Chấn Hạo, siêu cấp muốn đánh anh a.” Trầm Tiểu Thiển tức đỏ mặt, “Nói, tiết mục này, anh còn muốn ta diễn bao lâu? Em qua vài ngày sẽ quay về Mỹ.”

“Thẳng đến anh cảm thấy đủ nói sau.”

Hắn không hiểu, đối với Dư Xảo Xảo mà nói, ông chồng hắn đây rốt cuộc là cái gì? Có thể bị vui đùa đùa xuẩn ngốc? Tên khốn không đáng tin nhiệm dựa vào? Nếu không, vì sao lão bà của hắn ở trước mặt hắn ra sức làm bộ như vậy? Bạch Chấn Hạo thật sự không hiểu.

Không nghĩ tới hắn lần đầu tiên trong đời đối với một nữ nhân lấy tâm đào phế kết cục cũng là đối lấy một hời lừa gạt.

Hắn không phải không thấy nàng thời gian này thương tâm tiêu tụy, vắng vẻ nàng hắn cũng không chịu nổi, nhưng là hắn lại càng không cam tâm, hắn cũng nghĩ muốn cho Dư Xảo Xảo ném thử loại tư vị bị lừa gạt này, cũng thuận tiện thể hội tâm tình hắn vì nàng mà khó chịu.

“Đại nam nhân mấy người tự tôn thật sự đòi mạng a, bất quá là bị lão bà lừa một chút, tất yếu tức thành như vậy sao? Thực tức giận như vậy, không thể tha thứ, anh rõ ràng cùng nàng ly hôn còn bớt việc chút.”

“Anh chính là chán ghét người ta gạt anh!” Hắn càng chán ghét cái loại cảm giác không được tin nhiệm, ý lại này.

“Cho nên, ly hôn đi? Không lo lắng?”

“Chết cái tâm kia, anh sẽ không ly hôn, cậu tỉnh cái vọng tưởng tôi sẽ ly hôn đi.”

Hắn yêu Dư Xảo Xảo, mặc kệ là nàng ôn nhu động lòng người, vẫn là nàng tràn ngập chính nghĩa, sức sống mười phần, Bạch Chấn Hạo không lừa được chính mình, hắn hết thấy đều thích.

Muốn ly hôn, trừ phi bước qua thi thể của hắn, bằng không, mơ tưởng!

Hai tay Trầm Tiểu Thiển giơ lên cao, “Được, được, được, em không muốn cười nhạo anh, đương nhiên cũng không dám, lần này tính em lầm giao bạn xấu, chúng ta chậm rãi diễn, chậm rãi chờ, như vậy có thể đi?”

Nhìn xem thời gian trên đồng hồ, “Uy, đã đến giờ, chúng ta đôi câu nam nữ này có thể về nhà.”

Không cho Bạch Chấn Hạo có cơ hội kháng nghị, Trầm Tiểu Thiển thô lỗ nắm tay hắn, chết sống kéo đi, đưa hắn ra quán bar.

Cùng thời gian, tâm tình Dư Xảo Xảo quả thực là rơi xuống đến đáy cốc.

Cái gì cùng cái gì thôi! Bạch Chấn Hạo ngược lại, còn có thể mỗi ngày kéo Trầm Tiểu Thiển đại mỹ nữ đi ra ngoài uống rượu mua vui, nhưng là, nàng lại ngay cả đối tượng tổ khổ tìm khắp cũng không thấy.

Bởi vì nàng thế nào cũng vô pháp sau tuyên ngôn ngọt ngào, khóc với người khác nói, lão công ta không thương ta!

Không nghĩ đợi tại phòng ở tràn ngập thân ảnh Bạch Chấn Hạo, nhưng là cũng không thể tiêu sái về nhà đi, Dư Xảo Xảo đành phải buồn bực ra ban công, đối với màn đêm bên ngoài đầy sao một mình rơi lệ, chỉ có một ánh đèn mỏng manh cùng nàng.

Dư Xảo Xảo tự nhận cho tới bây giờ sẽ không là một nữ nhi tốt nghe lời, trước khi kết hôn, nàng ý vào thân thủ chính mình mạnh mẽ, cả ngày ở phố lớn ngõ nhỏ anh dừng bắt giặc, làm cho ba mẹ suốt ngày hoảng sợ, suốt ngày quan tâm, thật vất vả kết hôn, nghĩ đến ba mẹ rốt cục có thể yên tâm, vạn nhất nàng khóc khóc chạy về nhà đi, chẳng phải là càng làm cho ba mẹ khổ sở?

Lau đi nước mắt ủy khuất, nàng không biết mình nên làm cái gì bây giờ, chỉ có thể tựa vào ban công khóc nức nở.

Bỗng dưng, trên đường cái lâu một nhà trọ, một cái xe hơi quen thuộc chậm rãi xuất hiện, trên ban công lầu 3 Dư Xảo Xảo nhất thời mở to hai mắt, sống chết nhìn.

Quả nhiên, thân ảnh Trầm Tiểu Thiển bên ghế điều khiển nhẹ nhàng xuống dưới.

Thật là phiêu xuống dưới, nữ nhân này cứ chỉ tao nhả quả thực tới nhân thần công phần, nữ nhân phạm phu tục tử là âm ỉ tranh cãi trên đường, nàng lại luôn bước lên tục nhẹ nhàng bay tới đời đi, đặc ý cơ hồ làm người học máu.

Chỉ thấy Trầm Tiểu Thiển nhẹ nhàng thả động đầu tóc dài như bịch kia, lướt qua xe, từ ghế phụ nâng lão công nàng đi lại không xong kia ra, hai người lại ôm lại đi tới cửa nhà trọ.

Trong phút chốc, Dư Xảo Xảo nắm chặt hai đấm, hận không thể đương trường lao xuống lầu đi chặt hai bàn tay kia, kêu nàng đem cặp ngọc thủ chết tiệt kia từ trên người lão công nàng rời đi.

Nhưng là, cho dù nàng đánh Trầm Tiểu Thiển, lại như thế nào đây?

Cam tâm bị ôm, còn không phải Bạch Chấn Hạo.

Cõi lòng nàng tan nát từng mảnh, nhưng đôi uyên ương giao gáy còn khó chia lìa, đột nhiên, Trầm Tiểu Thiển ôm mặt Bạch Chấn Hạo, nâng miệng lên ——

Dư Xảo Xảo bị một màn này sợ tới mức rối loạn, nhất thời lệ nóng doanh tròng, nước nở ra tiếng.

Nàng hôn hấn, hôn lão công của nàng! Mà Bạch Chấn Hạo ngay cả một chút kháng cự cũng không có! Tâm chợt lạnh, Dư Xảo Xảo ngã ngồi trên sàn nhà lạnh lẽo.

Đều đã bình bại như núi đổ, nàng còn tử thủ cái kho hàng tứ hạnh gì?

Cho dù lúc này đây nàng liều mạng coi chừng, trưởng cục cảnh sát cũng sẽ không ban phát huân chương thấy việc nghĩa hăng hái làm cho nàng.

Vô dụng, tâm nam nhân không ở đây, kéo thế nào cũng kéo không được. Cho dù Dư Xảo Xảo nàng lại thần thông quảng đại, quần được thân thể Bạch Chấn Hạo, cũng trông nom không được tâm hấn làm phản .

Dư Xảo Xảo không biết chính mình thế nào trở về phòng.

Hàn ý đến xương, làm nàng một giây cũng không dám lưu lại, hốt ha hốt hoảng lên giường, tham lam nắm chặt ẩm áp còn sót lại.

Đáng tiếc, còn kém hai giây, nàng không thấy được Trầm Tiểu Thiển tự tiện lỗ mãng thiếu chút nữa bị Bạch Chấn Hạo đương trường bóp chết ở ven đường.

“X! Trầm Tiểu Thiển, cậu đang làm cái gì?” Bạch Chấn Hạo đè thấp âm lượng mắng.

“Đương nhiên là diễn trò a!” Hồn nhiên không thấy vẻ xấu hổ.

“Cậu lần sau sẽ đem miệng thiếp trên mặt tôi, tôi sẽ giết cậu.”

“Bằng không, trực tiếp thiếp lên miệng tốt lắm.” Khiêu khích nói.

“X! Cậu cút cho tôi ——”

Hai tay nhất quán, “Vây bye!” Xoay người, khoe miệng giơ lên một chút tươi cười thần bí. Ánh mắt Dư Xảo Xảo thũng như hạch đào, môi luôn mỉm cười giờ phút này im lặng mẫn.

Nàng vẫn chuẩn bị bữa sáng như mọi ngày, chính là cả người thất hồn lạc phách, tiêu tụy làm người sợ hãi.

Bạch Chấn Hạo biết nàng khóc một đêm.

Buổi sáng đứng lên, gối đầu của nàng ẩm ướt, thân thủ mơn trớn gối đầu của nàng, sau đó, hấn phát hiện lòng mình đau.

Bạch Chấn Hạo đột nhiên ảo não chính mình, vì sao muốn tra tấn nàng như vậy, cũng tra tấn chính mình?

Chẳng lẽ không nên ép nàng đối với hôn nhân tuyệt vọng, hấn sẽ tốt hơn sao?

Phải, ngay từ đầu hấn thật là giận điên lên, nghĩ đến vợ yêu của hấn một tay che trời lừa bịp hấn, nghĩ đến hấn cơ trí bình tĩnh, thế nhưng cũng có thời điểm trông nhăm, lập tức, hấn cực không thoải mái, bởi vì hấn cảm giác được bị lường gạt nhục nhã thật sâu.

Hấn muốn còn ra sắc mặt, muốn nhìn nàng cũng bị lường gạt, cho nên mới đạo diễn tiết mục vợ vẫn này.

Hắn thống hận cảm giác bị lường gạt, nhưng là, hắn càng thống hận hắn trong lúc đó thể nhưng rạch một cái khe tình cảm không thể vượt qua.

Chỉ là nghĩ đến nàng không hề dùng cặp con người nóng bỏng kia truy đuổi thân ảnh của hắn, mà là cước bộ tuyệt vọng lùi về, từ bên cạnh hắn thối lui, bảo trì khoảng cách, này quả thực so với lừa gạt còn muốn làm hắn khó chịu hơn.

Hắn yêu nàng, đúng là bởi vì yêu nàng, cho nên không thể chịu đựng được nàng lừa gạt, nhưng mà chân chính quay cùng nàng giằng co, hắn tuyệt không khoải hoạt, ngược lại cảm thấy vô hạn phiền muộn.

Nhìn nàng tiêu tụy, Bạch Chấn Hạo nhìn không được hỏi: “Em..... Ngủ không ngon?”

Kỳ thật, hắn càng muốn nhanh ôm nàng muốn nàng đừng thương tâm.

Đối mặt hắn thành linh tốt bụng, Dư Xảo Xảo đầu tiên là ngần ra, sau đó nâng mặt dờ dẫm, nở một nụ cười cứng ngắc, “Em ngủ vô cùng tốt.”

Nhưng mà dứt lời, nàng đồng thời cúi đầu, tươi cười thành linh xảy ra lập tức tiêu thất.

Cơn sóng nhỏ mấy ngày này làm cho Dư Xảo Xảo thêm ăn hoàn toàn biến mất, nàng suy nghĩ bữa sáng trước mắt, dạ dày mạnh mẽ bốc lên một trận, làm cho nàng thống khổ muốn ói, thật vất vả áp lại cảm giác không khỏe, nàng rốt cuộc không có làm bộ bình tĩnh hưng trí, đứng dậy chuẩn bị đi làm.

Bạch Chấn Hạo đứng dậy đuổi theo nàng, “Xảo Xảo, anh.....”

Nàng đột nhiên từ bên cạnh hắn thối lui, mang theo phòng bị, “Em, em đi làm.”

“Anh đưa em đi.” Hắn muốn tranh thủ nhiều thời gian cùng nàng ở chung một chút.

“Không cần.” Nàng quả quyết cự tuyệt hảo ý của Bạch Chấn Hạo.

Nàng không muốn phải nhìn... hắn, một giây cũng không, thấy hắn, nàng sẽ nghĩ đến một màn đêm qua, nam nhân nguyên bản chỉ thuộc về nàng, thể nhưng bị một nữ nhân khác xâm phạm.

Mà trong cảm tình có tính khiết phích, nàng không thể chịu đựng được!

Đi giày vào, nàng cơ hồ là chạy ra khỏi nhà.

Cửa lớn phanh đóng lại, Bạch Chấn Hạo nản lòng ngồi xuống.

Hơn nửa tháng nay, hắn rốt cuộc là đang làm cái gì? Hắn lung tung xoa mặt chặt vật, lần đầu tiên phát hiện chính mình đối với cộc hôn nhân này đúng là thúc thủ vô sách.

Hắn nghĩ nhiều về khởi đầu của bọn họ, cuộc sống khi đó cỡ nào bình tĩnh, bọn theo thời gian làm việc, tuy rằng cuộc sống hôn nhân đậm như một ly nước lọc. Nhưng là, tùy tiện quăng vài thứ vào, nước lọc bình thần vô kì nhất thời liền phong phú lên.

Hắn tưởng niệm khi đó hắn cùng Xảo Xảo.

Hai người hiện tại, cũng chỉ kém một tờ giấy ly hôn giấy chứng nhận để kết thúc quan hệ của bọn họ, hắn không hề có thể không kiêng nể gì ôm nàng, cũng không lại có thể hưởng thụ nàng ôn nhu quan tâm, thậm chí, sự tồn tại của hắn, thể nhưng chỉ biết gây khóc cho nàng.....

Không được, hắn rốt cuộc không thể tiếp tục như vậy làm cho quan hệ của bọn họ chuyển biến xấu xuống, hắn nhất định phải ngưng hắn loại tuần hoàn ác tính này.

Đây căn bản không phải tình huống hắn dự đoán ban đầu, hắn là muốn trừng phạt nàng, hắn là muốn làm nàng cũng nếm thử cái loại tư vị khó chịu này, nhưng là, hắn một chút cũng không nghĩ tàn nhẫn xé rách cảm tình bọn họ như vậy.

Cố tình, hắn làm cho tình huống không khống chế được, làm cho bọn họ trong lúc đó mắc thêm lỗi lầm.....

Mặc vào tây trang, cầm cặp tài liệu, Bạch Chấn Hạo rời nhà trọ.

Tin tức kia phát sinh một thời gian, hàng xóm đều đối với hấn chỉ trỏ, đồng thời ca ngợi vợ hấn thấy việc nghĩa hăng hái làm, một đám khác sẽ sau lưng chế nhạo, cuộc sống gia đình bọn họ có phải hay không cũng đã tràn ngập quyền cước hướng vào.

Khi đó hấn xác thực kinh ngạc, khó chấp nhận, nhưng là trải qua một hồi sôi động, cuộc sống khôi phục bình tĩnh, không ai lại chạy đến nhà trọ đến quấy nhiễu cuộc sống bình tĩnh bọn họ, người ca ngợi đi rồi, chuyện tốt cũng đã biến mất, sau đó, cuộc sống vẫn là chỉ còn lại có hấn cùng Xảo Xảo.

Vậy hấn phần nộ cái gì?

Phần nộ bị lừa gạt, phần nộ tất cả mọi người đã biết vợ hấn anh dũng, chỉ mình hấn không biết, hấn thành cái ngoại nhân mặc danh kỳ diệu Thực con mẹ nó, Bạch Chấn Hạo hấn cũng quá hẹp hòi! Hấn thật sự là xứng đáng.

Đúng lúc phiền chán thì điện thoại trong túi tiền vang lên, “Tôi đây.” Trong thanh âm hỗn loạn cảm xúc không hề giận.

“Chấn Hạo?” Người trong điện thoại kia hiển nhiên là bị miệng hấn dọa.

Hấn thu liễm tâm thần, “Mẹ, hai người đã trở lại?”

“Đúng vậy, đêm qua đã về. Làm sao vậy, thanh âm của con nghe qua giống như là lạ.” Bạch mẫu xuyên thấu qua điện thoại ân cần hỏi.

“Không có, trên đường có chút tắc xe, cảm thấy phiền mà thôi.” Thuận miệng qua loa tắc trách.

Đây là chuyện tình của hấn cùng Xảo Xảo trong lúc đó, hấn không nghĩ khiến cho phức tạp thêm, đơn giản vài câu cho qua.

Phiền? Đứa con trai này của nàng mặc kệ khoái hoạt hay tức giận, cho tới bây giờ chính là biểu tình không đổi, muốn biết tâm tình của hấn pháp phòng, đều còn phải cân nhắc nửa ngày, hôm nay nhưng lại vì tắc xe mà cảm thấy phiền, thực kỳ diệu!

“Có chuyện gì không?” Bạch Chấn Hạo hỏi.

“Mẹ lần này xuất ngoại trở về mua một ít đồ muốn đưa cho Xảo Xảo, hai đứa tối hôm nay về nhà dùng cơm đi, mẹ đã lâu không thấy được con dâu đáng yêu ngoan ngoãn.” Trong miệng Bạch mẫu không che giấu yêu thương đối với Dư Xảo Xảo.

Bạch Chấn Hạo còn thật sự nghĩ. Bỏ qua giấu diếm, giả trang một bên, Xảo Xảo xác thực tại đoạn hôn nhân này, trả giá không ít tâm lực.

Nàng cố gắng làm một cô vợ tốt trong miệng mọi người, cẩn thận chiếu cố hấn lão công này khuyết thiếu tình thú, xoay người sang chỗ khác không phải nghỉ ngơi, mà là cha mẹ hấn, trước mặt thân thích sắm vai một nhân vật con dâu hiền, nếu chỉ là một mặt chỉ trích của nàng lừa gạt, lau đi nàng cố gắng, cũng không công bằng.

Huống hồ, nàng đã đi vào tim của hấn, lấy một cái vị trí quan trọng nhất, vạn nhất nàng rời đi, tim của hấn sẽ chết.

Bạch Chấn Hạo suy nghĩ nhất thời, “Tốt.”

Hấn quyết định, rùng mình vì thời gian vừa qua, cãi nhau chính là làm cho cuộc sống trở nên càng khó khăn, từ trước đến nay cuộc sống luôn theo quỹ đạo, hấn không thích loại cảm giác không nắm bắt được này, hấn muốn cho cuộc sống hôn nhân của hấn trở về lối cũ, thừa dịp tối hôm nay gia đình tụ hội, Bạch Chấn Hạo quyết định muốn hóa giải khúc mắc giữa hấn cùng Xảo Xảo.

Hấn mơ trở lại cuộc sống ngọt ngào ấm áp lúc trước, hấn muốn gặt gao ôm Xảo Xảo của hấn.

Mi tâm rối rắm nhiều ngày, rốt cục thả lỏng.

9. Chương 8

Cơm trưa qua đi, Dư Xảo Xảo ở trước bồn rửa tay trong toilet thống khổ ỏi ra, Trương Tiểu Bình lo lắng bồi ở một bên, giúp nàng chụp lưng thuận khí.

“Xảo Xảo, cậu có khỏe không? Sẽ không phải là cơm trưa có vấn đề?”

“Mình không, không có việc gì.....” Đột nhiên, lại là một trận bốc lên, Dư Xảo Xảo phun ngay cả nước mắt đều đi ra, “Hắn không phải là vấn đề cơm, là mình có chút cảm mạo, mấy ngày nay đều cảm thấy dạ dày không thoải mái.”

“Cậu cũng chưa đi bác sĩ sao? Mình xem cậu vẫn là lập tức xin phép về nhà nghỉ ngơi đi!”

“Không cần, mình uống ít thuốc dạ dày, ngồi một chút sẽ không sao.”

“Nhưng là sắc mặt cậu rất khó coi a.”

Nhận thức Dư Xảo Xảo nhiều năm như vậy, nàng thân thể cường tráng không phản nói, vườn trẻ vĩnh viễn là nàng cười đến lớn nhất, chơi đùa điên cuồng nhất, ăn được miệng lớn nhất, không nghĩ tới nàng cũng có thời điểm ốm yếu, nhưng lại trạng huống không nhẹ, thật sự là làm cho người ta lo lắng.

“Vừa sinh bệnh hơn nữa mất ngủ, sắc mặt đương nhiên khó coi, có ai bị bệnh còn khí sắc hồng nhuận sao?” Dư Xảo Xảo suy yếu cười nói.

“Bằng không, gọi điện thoại cho lão công cậu đi, bảo hắn mang cậu đi bác sĩ, được không?” Trương Tiểu Bình khuyên bảo.

“Không cần!” Dư Xảo Xảo đột nhiên bén nhọn phủ quyết.

Trương Tiểu Bình sửng sốt, “Xảo Xảo. Cậu làm sao vậy, cùng lão công cãi nhau?”

Không nghĩ bị người khác nhìn trộm đến miệng vết thương chính mình, Dư Xảo Xảo thu thập cảm xúc, giả bộ tự nhiên, “Không phải, cậu nghĩ đến đâu vậy? Chính là anh ấy công tác bận rộn nhiều việc, dưới lại có nhiều công nhân cần nhờ hắn ăn mặc, thân là lão bản làm sao có thể tùy tiện liên lạc đi, chỉ vì đưa mình đi khám. Nói sau, mình là người trưởng thành rồi, không thoải mái sẽ tự lo được, thật sự không cần lao sư động chúng như vậy.

“Có quan hệ gì? Cậu bị bệnh, hắn bớt chút thời gian chiếu cố cậu hắn là nên a! Cậu nha, chính là sủng lão công như vậy. Quên đi, chính cậu quyết định đi, đợi thật sự lại không thoải mái, mình tự kéo cậu đi gặp bác sĩ.” Trương Tiểu Bình đe dọa.

“Vâng, lão sư Tiểu Bình đáng yêu.” Dư Xảo Xảo lấy lòng lôi kéo cánh tay Trương Tiểu Bình.

Dưới tươi cười, chỉ có chính nàng biết, tư vị dẫu ở trong lòng có bao nhiêu khổ.

Thật vất vả ở vườn trẻ chịu đựng qua một ngày này, Dư Xảo Xảo không nghĩ quay về nhà nàng cùng Bạch Chấn Hạo, cũng không thể quay về nhà mình, nghĩ trước nghĩ sau, cũng chỉ có võ đạo quán có thể cho nàng tạm thời dung thân.

Cùng với về nhà đối với chính mình tiêu tụy nghĩ lại xót cho thân, còn không bằng đi võ quán, xem mọi người đánh quyền nói giỡn vẫn vui vẻ chút.

Dư Xảo Xảo một mình ngồi ở một bên, nhìn mỗi người uy vũ sinh phong luyện tập, nàng thật sự là hâm mộ.

“Sư tỷ, tỷ hôm nay như thế nào không đến luyện tập?” Một đại nam hài tiến nhanh tới hỏi.

Dư Xảo Xảo giả bộ đáng thương, “Ta bị bệnh a, hữu khí vô lực, kết cục hiện tại, chẳng phải vừa vận cho người nhân cơ hội lên mặt?”

Nguyên bản đại nam hài xoa tay không phải không có tiếc nuối, “Thật đáng tiếc, một ta chờ đã lâu, sẽ chờ một ngày này nói, sư tỷ thực gian trá.”

“Xú tiểu tử, nghĩ thiết kế ta, không có cửa đâu, chờ ta hết bệnh rồi, cam đoan đá cho ngươi không chỗ trốn.” Dư Xảo Xảo ngay thẳng đe dọa.

Đại nam hài vội vàng lui một bước dài, lộ ra biểu tình run run, trêu chọc nói: “Đúng là, thật không biết lão công tử làm sao có thể thiện lương như vậy, nguyện ý hy sinh cái tôi, giải cứu chúng sinh, hần sẽ không phải là hội viên công đức đi?”

Thối nam sinh, mồm không ngăn cản, mới mở miệng liền nhắm đúng chỗ đau Dư Xảo Xảo, hại nàng thiếu chút nữa lòng chua xót lệ bôn.

“Xú tiểu tử, luyện quyền của cậu đi, mỗi lần lên sân khấu đều thua, còn như vậy đi xuống, đi ra ngoài không cần nói cậu là người võ quán chúng ta a!”

Quả nhiên đại nam hài mặt suy sụp đương trường, “Ồ ô, sư tỷ cười nhạo ta, từ giờ trở đi, ta cũng muốn cố gắng luyện tập, sang năm ta cũng phải đi tham gia trận đấu trường đại học, lấy hai giải quán quân đến rửa nhục.” Đáng thương trốn được đồng bạn bên người đi khóc nức nở.

Nghe vậy, Dư Xảo Xảo rốt cục nở nụ cười.

Đây là một chút tươi cười đã lâu của nàng trong mấy ngày sóng gió, cười đến hai mắt nàng ươn ướt.

Ở võ quán nhiều thời gian một chút, đã đủ lâu để cho người tâm khả nghi, Dư Xảo Xảo biết không thể lại trốn tránh xuống, đành phải sờ sờ cái mũi, nhận mệnh đứng dậy về nhà.

Mới vừa ra võ quán, Ông Kiện Dân đi tới.

“Di, Xảo Xảo, em thế nào còn ở chỗ này, lão công không phải đi công tác đã trở lại sao?”

Nói võ cao thấp cũng biết, lão công nàng ở Đài Loan thì Dư Xảo Xảo không ở võ quán lưu lại nhiều một giây, luyện tập xong tuyệt đối là lập tức chạy lấy người.

Hôm nay sẽ ở phía sau gặp được nàng, Ông Kiện Dân cảm thấy thực buồn bực, thuận miệng hỏi.

Không hỏi thì tốt, vừa hỏi liền thăm.

Thấy sư huynh tin cậy, Dư Xảo Xảo vốn định cười mà qua, nhưng là, câu thuận miệng ân cần thăm hỏi kia nhưng lại làm nước mắt nàng ứa nhẵn lâu ngày không nghe sai sử tràn mi mà ra.

“Sư huynh.....” Nàng che mặt khóc rống.

“Xảo Xảo!” Ông Kiện Dân quá sợ hãi.

Cho tới nay, Dư Xảo Xảo đều là quả vui vẻ của mọi người, mỗi lần gặp lại nàng, nàng luôn há miệng la đến chân trời đi, tiếng cười vĩnh viễn thật lớn, cho dù thật sự tâm tình không tốt, chỉ cần lên sân khấu đánh hai hiệp, vẻ lo lắng của nàng cũng là lập tức toàn bộ tiêu.

Nhưng là, nàng hiện tại thế nhưng khóc.....”Mau nói cho sư huynh, rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Em vì sao đột nhiên khóc?” Ông Kiện Dân đối với loại trường hợp này phi thường không biết làm sao, chân tay luống cuống lòng lại nóng như lửa đốt.

Dư Xảo Xảo khóc như lê hoa đài vũ, Ông Kiện Dân tâm đau vô vô bả vai của nàng, nàng đơn giản cả người ghé vào trên người hắn gào khóc lên.

Nàng rất khổ sở, cõi lòng tan nát sắp chết, lão công nàng đã không hề thích nàng, cố tình Trầm Tiểu Thiển lại đắc ý làm nàng tự ti, làm nàng ủy khuất cũng nói không nên lời, chỉ có thể tìm một bả vai quen thuộc, hoàn toàn khóc lớn một hồi.

Phương xa, một con xe hơi màu đen chạy nhanh tới, nam trong đó thấy hết thấy. Kiên cường trên mặt đột nhiên buộc chặt, một hồi buổi sáng ở trong đầu một lần nữa kéo lý trí căng như dây đàn chột đứt, hai tay trên tay lái, bởi vì dùng sức quá độ mà run run.

Giây tiếp theo, Bạch Chấn Hạo mở cửa xe, khó nén tức giận thẳng tắp đi tới chỗ hai người. Gương mặt bình tĩnh, ánh mắt tối tăm, khắp nơi đều lộ ra bầu không khí mưa gió sắp đến.

Khóc lớn xong Dư Xảo Xảo đã thoảng bình tĩnh trở lại, nàng lau nước mắt, “Thực xin lỗi, sư huynh, em dọa đến anh.”

“Ngu ngốc, cái gì dọa hay không dọa đến, em còn chưa nói em vì sao khóc?” Ông Kiện Dân giống như huynh trưởng hỏi.

“Em không sao! Chính là vừa mới đột nhiên rất muốn khóc một chút.” Hốc mắt hồng hồng, vẫn không quên đùa giỡn chớp chớp.

Cái gì gọi là rất muốn khóc một chút? Ông Kiện Dân thật sự không hiểu tâm tư nữ hài tử vì sao kỳ quái như vậy.” Công tác xảy ra vấn đề?”

Dư Xảo Xảo lắc đầu.

“Thì phải là cùng lão công cãi nhau?” Ông Kiện Dân làm ra kết luận.

Dư Xảo Xảo còn không kịp thừa nhận hoặc phủ nhận, Bạch Chấn Hạo đứng ở phía sau đã muốn giành trước mở miệng, “Xảo Xảo!”

Nghe thấy tiếng nói quen thuộc, lưng Dư Xảo Xảo nhất thời cứng đờ.

Làm nàng không thể tin xoay người sang chỗ khác, chỉ thấy thân mình cao lớn của Bạch Chấn Hạo, đứng ở phía sau nàng khoảng cách không đến năm bước, Trên gương mặt dương cương lộ ra bình tĩnh quý dị.

Hắn, hắn làm sao có thể biết nàng ở đây?

Nếu nàng nhớ không lầm, nàng xin phép Bạch Chấn Hạo mỗi tuần hai lần vũ đạo khóa, nhưng cũng không có đề cập qua địa điểm minh xác, hắn làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở chỗ này?

Xong rồi, hắn nhất định sẽ chú ý tới tấm bảng viết không phải vũ đạo quán, mà là võ đạo quán.

Bạch Chấn Hạo chú ý tới nàng trộm ngắm tấm bảng, thuận thể vừa thấy, đối với lo lắng trong mắt nàng, lập tức hiểu rõ.

Hắn sớm biết rằng nàng nói dối, nhưng trông nom hắn nhìn là vũ đạo quán hay là võ đạo quán, hiện tại đối với Bạch Chấn Hạo mà nói, một chút cũng không trọng yếu, bởi vì bọn họ trong lúc đó, đang có cái vấn đề mới cần giải quyết.

“Anh, anh tại sao lại ở chỗ này?” Nàng chợt dạ khí nhược hời, cặp mắt đã khóc sáng ngời lại lộ ra bất an.

“Anh tới đón em, mẹ bảo chúng ta hôm nay trở về ăn cơm.”

Dư Xảo Xảo nhất thời nói không ra lời.

“Xảo Xảo, em có khỏe không?” Ông Kiện Dân phát hiện dị trạng giữa phu thê bọn họ, nhin không được ân cần hỏi.

Nam nhân này tốt nhất lập tức cho hắn cảm miệng! Bạch Chấn Hạo ở trong lòng nghĩ.

Ngay cả nhìn cũng chưa từng liếc mắt nhìn đối phương một cái, hắn tiến lên dắt tay Dư Xảo Xảo, mang nàng đi về xe.

“Tay em lạnh quá.” Hắn bỗng nhiên ôn nhu nói, ngón tay gắt gao nắm chặt tay nàng.

Dư Xảo Xảo theo dõi bộ dáng hắn, trái tim cơ hồ muốn ngừng lại, nàng không khỏi sợ hãi hắn thành linh ôn nhu.

Đi vài bước, cước bộ Bạch Chấn Hạo đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn về phía Ông Kiện Dân vẫn đứng ở tại chỗ, ánh mắt lăm lăm, miệng lạnh như băng, ” Hôn nhân của tôi cùng cô ấy thực hạnh phúc, không nhọc anh lo lắng.”

Dứt lời, hắn lôi kéo Dư Xảo Xảo, bước nhanh trở lại trên xe.

Hắn đối với nàng tức giận sao, vì phát hiện nàng đã nói dối sao? Hơn nữa, nàng vừa mới còn dựa vào sư huynh khóc lớn..... Nhưng là, tuy rằng lừa hắn là mình không đúng, nhưng hắn còn không phải lừa nàng,

cùng Trầm Tiểu Thiển ở bên ngoài xằng bậy, hấn phản bội hôn nhân của bọn họ, hấn dựa vào cái gì thôi mặt? Hấn có tư cách gì đối với nàng như vậy?

“Anh vì sao sẽ đối với sư huynh nói chuyện như vậy?” Dư Xảo Xảo mặt băng bó chặt vấn.

Ngô, nguyên lai là sư huynh!

Nhiều mi, Bạch Chấn Hạo chưa trả lời, hấn sợ chính mình mới mở miệng sẽ nhin không được mãnh liệt ghen tỵ nói ra lời nói thương tổn lẫn nhau, hấn quyết định về nhà lại cùng nàng hảo hảo nói chuyện. Hấn nhấn động cơ, không nói một câu đi tới biệt thự.

Trở lại nhà cha mẹ, bọn họ không thể không lại sắm vai một đôi vợ chồng ân ái.

Nhiều lần, Dư Xảo Xảo đều cảm giác chính mình sắp tinh thần phân liệt, nàng không có biện pháp đối với Bạch Chấn Hạo mỉm cười như không có việc gì, đành phải mượn có hỗ trợ, trốn vào phòng bếp.

“Xảo Xảo, thế nào cảm thấy con có vẻ gầy?” Bạch mẫu chỉ huy, quan tâm đầy đủ hỏi nàng.

“Mẹ, không có, làm sao có thể gầy, con mỗi ngày ăn được ngủ ngon, thể trọng đều tăng lên.” Nàng tươi cười, tận lực biểu hiện sức sống.

“Phải không?” Bạch mẫu vẫn là có chút hoài nghi, kéo nàng đang đi tới bàn ăn phong phú .

“Ta nói mẹ đứa nhỏ, bà vẫn lôi kéo tay con dâu không buông, bảo nàng ăn cơm thế nào?” Bạch phụ nói giải vây.

“A, phải nha, mau ăn, mau ăn, đi làm một ngày, mệt chết đi?”

“Không sao.” Nàng cúi đầu, cái miệng nhỏ ăn đồ ăn bà bà gấp.

Ít nhiều vừa mới trước nuốt mấy viên thuốc dạ dày, dạ dày không tiếp tục cùng nàng cáu kỉnh, bằng không, nếu là thật ngay tại lúc này phát tác, coi như thảm.

“Ăn nhiều một chút!”

“Cám ơn mẹ.”

Đột nhiên, Bạch Chấn Hạo gấp đến một gấp bò xào thập cầm vào trong bát Dư Xảo Xảo, đương trường làm nàng có chút không biết làm sao, chỉ có thể yên lặng đem đồ ăn này cùng chua sót trong lòng, một ngụm một ngụm liều mạng nuốt vào.

Tuy rằng bữa cơm này, hai vợ chồng ăn tâm sự nặng nề, nhưng bọn họ rất ăn ý ở trước mặt cha mẹ sắm vai ân ái hài hòa, thật vất vả xong bữa tối, diễn cuối cùng cũng muốn kết thúc.

Mang theo lễ vật bà bà đưa, Dư Xảo Xảo tâm tình trầm trọng đầy cõi lòng ngồi trên xe.

Kế tiếp, là lúc bọn họ nên đối mặt vấn đề.

“Chúng ta.....”

“Về nhà nói sau.” Bạch Chấn Hạo cự tuyệt hiện tại đối thoại, đem xe ra gara nhà mình.

Trở lại nhà trọ, đã mười giờ. Dư Xảo Xảo nghĩ, có lẽ, chờ ngày mai mở lại đề tài này có vẻ thích hợp. Không ngờ ——”Nam nhân kia là xảy ra chuyện gì?” Bạch Chấn Hạo đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Nam nhân nào?”

” Nam nhân chàng vạng hôm nay em tựa vào trên vai hấn khóc rống lên.” Hấn quay đầu lại, đối với Dư Xảo Xảo tức giận chất vấn.

Thời điểm vợ hấn khóc, không phải tìm hấn tìm kiếm an ủi, mà là hướng một nam nhân khác dựa vào, mặt tranh này có thể hay không có điểm quá buồn cười?

“Đó là ta sư huynh vô quán, em đã quen hơn mười năm.”

“Sau đó thì sao? Các người tình cảm thâm hậu, ái mộ nhau? Là tôi Trình Giảo Kim này chen giữa các người?”

Dư Xảo Xảo nhăn mi, “Anh nói bậy bạ gì đó? Bọn em giống như là huynh muội, mới không phải ái mộ nhau hừ anh nói.” Đây là cái lên án vớ vẩn gì!

“Nhưng là, hần hần dám dùng ánh mắt như vậy nhìn em.”

“Anh lại biết cái gì? Căn bản là anh vô lý bịa đặt.”

“Anh đương nhiên biết! Bởi vì anh là đàn ông, anh biết đối mặt một cô gái mình thích thì ánh mắt đàn ông sẽ có bao sâu khắc, mà hần chính là nhìn em như vậy.” Tựa như cách mà anh nhìn em. Bạch Chấn Hạo nói không nên lời.

Quả thực là cố tình gây sự!

Nàng không hiểu, hần có tư cách gì lên án nàng như vậy?

Người ruồng bỏ trung thành với hôn nhân trước là hần, là hần suốt ngày cùng Trầm Tiểu Thiển quần quýt, dựa vào cái gì trái lại chỉ trích nàng, hoài nghi nàng?

Hơn nữa, tình nghĩa nàng cùng sư huynh trong lúc đó là trong sạch thiên địa chứng giám.

Bạch Chấn Hạo thật sự là làm nàng đau thấu tim, một nàng còn nghĩ hần coi là nhân sinh duy nhất, hứa hẹn trong hôn nhân có bao nhiêu, kết quả là chính nàng nhất tương tình nguyện.

“Bạch Chấn Hạo, em muốn ly hôn.” Dư Xảo Xảo không thể nhịn được nữa nói.

Hần như bị sét đánh, một phen nắm chặt vai nàng, “Em nói cái gì?”

“Ly hôn.” Nàng thở dốc thật mạnh, kiên định nhìn hần, “Em muốn ly hôn.”

Bạch Chấn Hạo nghĩ tới khả năng sẽ có tranh chấp, nhưng là, hần vạn lần không ngờ hôn nhân bọn họ sẽ có một ngày gặp phải quần cảnh ly hôn.

Hơn nữa mấy chữ này là từ trong miệng Xảo Xảo thốt ra thì hần quả thực muốn điên rồi..... Hần yêu nàng, nàng làm sao có thể nói muốn cùng hần ly hôn?

Gương mặt từ trước đến nay tuấn khốc xuất hiện vết rách, “Anh không cho phép.” Hần không khống chế được rống to, “Anh không đáp ứng ly hôn, tuyệt đối không đáp ứng!”

“Vì sao?”

Vì sao?! Còn cần hỏi vì sao sao? Đương nhiên là vì hần yêu nàng!

Có thể không luận trong lòng Bạch Chấn Hạo kịch liệt rít gào thế nào, hần đúng là nói không ra lời, chỉ có thể sống chết bắt lấy cái chìa khóa trong tay, để ổn định chính mình lâm vào tình cảnh không khống chế được lý trí.

Hần không nói gì xem ở trong mắt Dư Xảo Xảo, là đau lòng, cũng là thất vọng.

Hần không cho nàng đi, lại nói không nên lời lý do nàng nên lưu lại, này đến tột cùng là mâu thuẫn thế nào? Chẳng lẽ là bởi vì lòng tự trọng quá phá?

Dư Xảo Xảo nhất thời nản lòng thoái chí, hoàn toàn thất vọng rồi.

“Nếu bởi vì câu này là em nói trước, làm cho tự tôn vĩ đại của anh bị thương tổn, em giải thích với anh.

Nhưng là, trò chơi ba người, em thật sự không chịu nổi, cho nên, mời anh tha cho em được không?” Nàng mất hết can đảm nói.

“Cái gì trò chơi ba người? Đoạn hôn nhân này từ đầu đến cuối chính là em theo anh hai người mà thôi.” Hần bắt lấy bả vai Dư Xảo Xảo nói.

“Trầm Tiểu Thiển!” Nàng nói ra cái tên máu chốt, thuận thế thoát khỏi khống chế của hần.

Nghe nàng nhắc tới Trầm Tiểu Thiển, sự phẫn nộ của hắn chậm lại một ít, nói thật nhỏ: “Anh cùng Tiểu Thiển không phải như em nghĩ.”

Hắn vẫn biết Xảo Xảo vẫn để ý hắn, chính là lúc trước giấu quá sâu, không chịu ở trước mặt hắn biểu hiện ra cảm xúc chân thật cùng ý tưởng, hiện tại nàng nói ra, bọn họ trong lúc đó hẳn là không hề có bí mật chứ?

“Em nghĩ thế nào? Vấn đề không ở chỗ em nghĩ thế nào, mà là, sự thật chính là như thế. Trong lòng em rất rõ ràng, từ khi cô ta xuất hiện đã bắt đầu, cuộc sống hôn nhân của chúng ta bắt đầu không thích hợp, anh bắt đầu mượn cớ không về nhà, không nhìn thấy vợ anh thương tâm chờ đợi, mỗi ngày đều cùng Trầm Tiểu Thiển cùng một chỗ.”

“Anh nói rồi, bọn anh thật là bằng hữu tốt.

“Chính là tốt sao? Tốt đến cô ta muốn mua phòng ở, anh đi theo nhìn; tốt đến bằng hữu của cô ta đến đây, anh lấy làm chủ mời khách; tốt đến nửa đêm, đem cô ta mang đến nhà chúng ta nhìn cái trang hoàng quỷ gì; thậm chí còn tốt đến —— mời cô ta hôn anh?”

Theo lời nói nói ra, nước mắt Dư Xảo Xảo nhấn nạy lâu ngày bắt đầu đổ xuống.

Phải, nàng chính là bị cái hôn kia đánh bại! Nếu bọn họ cũng có thể ở trên đường cái hôn môi, còn có chuyện gì là làm không được?

“Không phải như em nghĩ, đó là bởi vì ——”

“Không cần giải thích với em, bởi vì, em đã muốn buông tha. Em có thể thành toàn hai người.”

Dư Xảo Xảo ngóng nhìn hắn một lát, tiếp theo thu hồi ánh mắt quyến luyến, thẳng thân mình lướt qua hắn, nàng quyết định lập tức rời đi nơi này.

Thật xin lỗi, nàng mệt mỏi, giả trang cô vợ ngọt ngào này, nàng năng lực hữu hạn, buổi tối này, nàng không có cách nào lại tiếp tục cùng nam nhân này nằm trên cùng cái giường.

“Xảo Xảo!” Hắn ý đồ ngăn cản nàng rời đi, “Anh tuyệt đối không ly hôn.”

“Buông!” Nàng trừng cặp mắt kia ngăn trở tay hắn.

“Không ly hôn, cũng không buông tay. Về Tiểu Thiển, cô ấy có vấn đề riêng tư không muốn bị ngoại nhân biết đến, mà anh phải thay cô ấy bảo vệ bí mật kia, nhưng là, anh có thể cam đoan, bọn anh thật sự không phải loại quan hệ em nghĩ, làm nàng xuất hiện dày đặc trong cuộc sống chúng ta, đó là bởi vì.....”

Bạch Chấn Hạo thật sự là hối hận chết chính mình lúc trước ra chủ ý ngu xuẩn, làm hại hắn hiện tại hết đường chối cãi, khóc không ra nước mắt, hắn một bên ở trong lòng mắng chính mình, một bên vội vã giải thích với Xảo Xảo.

Nàng thét chói tai, “Đủ! Bạch Chấn Hạo, đừng cảm buông tay thật sự khó như vậy sao? Em không muốn nghe giải thích của anh, bởi vì kia đã là dư thừa.”

“Sự tình không nên chấm dứt như thế này, hôn nhân của chúng ta không nên chỉ dùng để ly hôn cho xong việc, chúng ta rõ ràng đã hứa hẹn thần thánh.”

“Phải, nhưng là anh đã hủy nó trước.”

“Xảo Xảo ——”

Bọn họ đã xảy ra khúc mắc, tranh chấp càng không thể văn hồi.

Nhưng mà hết thấy kế tiếp, cũng không ở trong kế hoạch Dư Xảo Xảo, chờ nàng ý thức được thì nàng đã xuất thủ....

10. Chương 9

Nàng chế trụ cánh tay Bạch Chấn Hạo, tiếp theo dạng hai chân, xoay người vung lên, động tác hành văn liền mạch, mây bay nước chảy lưu loát sinh động, tiếp theo, một cái tiếng vang thật lớn khi hắn rơi xuống đất vang lên.

Phanh!

Nàng..... Dem lão công nàng, vật ngã!

Đừng nói ánh mắt Bạch Chấn Hạo trừng lớn, vẻ mặt khiếp sợ nhìn nàng, ngay cả Dư Xảo Xảo cũng bị hành động chính mình thành linh xảy ra dọa đến.

Nàng là buồn bực hắn không trung thành, nhưng là, nàng chưa từng nghĩ tới muốn đến đối phó hắn như vậy —— nàng học này đó quyền cước thân thủ, là vì cường thân, vì bảo hộ người nhỏ yếu, nhưng là tuyệt đối không phải dùng để công kích người thân mật nhất bên cạnh nàng.

Dư Xảo Xảo siêu cấp hối hận, nàng không biết tại sao mình phải làm như vậy, rõ ràng là hắn bị vật ngã trên mặt đất, nhưng là chịu đả kích nhất, khó trôi qua nhất cũng là nàng.

Nàng cắn môi, tay cầm vào tóc, nước mắt đỏ rào rào.

Không thể đối mặt ánh mắt kinh sợ của Bạch Chấn Hạo, nàng tông cửa xông ra.

“Xảo Xảo! Xảo Xảo ——” hắn giãy dụa đứng lên, liên tục không ngừng đuổi theo.

Hắn không thể để cho nàng đi, đi lần này, hôn nhân bọn họ liền thật sự xong..... Bạch Chấn Hạo đi dép lê đuổi theo, rốt cục ở thang lầu ngăn cản nàng.”Chớ đi, chúng ta đều tỉnh táo lại, được không? Đều tỉnh táo lại!”

“Không cần, mọi thứ đều hết rồi.”

“Xảo Xảo, em hãy nghe anh nói!”

Dư Xảo Xảo cố ý rời đi, Bạch Chấn Hạo không muốn buông tay, tranh chấp không dứt.

Thật sâu sợ hãi sẽ mất đi nàng, làm cho hắn nhanh nắm lấy nàng không buông.

Hắn nắm tay nàng đau quá, Dư Xảo Xảo không có cách nào thoát thân, không muốn tiếp tục công kích hắn, đành phải cúi đầu cắn tay hắn ——

Nháy mắt, Bạch Chấn Hạo bị đau buông lỏng tay ra, nghĩ đến đạt được tự do Dư Xảo Xảo còn không kịp xoay người, dẫm xuống cầu thang chân đột nhiên trượt.....

“Xảo Xảo!” Hắn vươn tay trên không trung bắt không, thân thể của nàng liền không khống chế được ngã xuống.

Trong tích tắc đấy, Bạch Chấn Hạo nghĩ đến lòng mình đình chỉ.

“Xảo Xảo, Xảo Xảo ——” quá sợ hãi, hắn chạy nhanh xuống thang lầu, chạy nhanh ôm lấy nàng.

Dư Xảo Xảo trợn tròn mắt, sắc mặt trắng bệch, nói không ra lời, chính là cảm thấy toàn thân rét run, trước mắt thiên toàn địa chuyển.

“Chấn Hạo.....” Nàng cố gắng bài trừ thanh âm của thật yếu ớt, phiêu miểu xa xôi.

“Xảo Xảo, có phải hay không đụng vào làm sao? Rất đau có phải hay không? Không phải sợ, anh đem em đến bệnh viện, anh lập tức đem em đến bệnh viện!” Bạch Chấn Hạo ngồi ôm lấy nàng, lao nhanh xuống lầu.

Nàng trong lòng không hô một chữ đau, nhưng là, run run của nàng, lạnh như băng của nàng, Bạch Chấn Hạo lại đều khắc sâu cảm nhận được.

Bệnh viện, phòng cấp cứu, Bạch Chấn Hạo điên cuồng tìm bác sĩ, thẳng đến Dư Xảo Xảo bị đẩy vào phòng cấp cứu, tim của hắn còn nổi giữa không trung, chậm chạp không thể lạc định.

Thật là đáng chết hần! Không phải nói muốn hóa giải bằng hà bọn họ trước đó sao? Vì sao vì một người khác cùng nòng tức giận?

Xảo Xảo nhất định phải bình an, nòng tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, bằng không, hần không thể tha thứ chính mình.

Hần ngồi trên ghế dài trống trải, hoảng hốt đợi.

Rèm phía sau màn, thủy chung không có nghe thanh âm của Xảo Xảo, chỉ có tiếng bước chân bác sĩ cùng y tá bận rộn bên tẩu, trừ bỏ bác sĩ lúc đầu, lục tục lại tới vài vị bác sĩ nữa, cũng đến kiểm tra dụng cụ, một đồng danh từ riêng y học từ trong miệng bọn họ nói ra, cổ tình hần một chữ cũng nghe không hiểu!

Loại này thời gian đáng sợ không biết giằng co bao lâu, rốt cục, bác sĩ xuất hiện từ phòng cấp cứu, mang theo vẻ mặt nghiêm túc.

“Anh là người nhà bệnh nhân?” Nữ thầy thuốc từ trên cao nhìn xuống hỏi.

Hần mạnh mẽ đứng dậy, “Phải, tôi là chồng cô ấy.....”

“Phụ nữ có thai có dấu hiệu dễ non, tuy rằng tình huống trước mắt tạm thời ổn định xuống, nhưng là cần lập tức an bài nằm viện quan sát an thai. Hai người ba mẹ cũng không thể cẩn thận một chút, sao lại ở cầu thang trượt chân đúng lúc này? Lần này là may mắn không có việc gì, nhưng là lần sau?” Nữ thầy thuốc tức giận nói.

Phụ nữ có thai..... Bọn họ nói Xảo Xảo là phụ nữ có thai?

“Cô là nói, vợ tôi mang bầu?”

Xem ra lại là một ông bố không hiểu biết! “Phải! Cho nên làm ơn tắt bảo trì cảm xúc của cô ấy ổn định, ảm thực khỏe mạnh, hơn nữa bảo đảm hoàn cảnh nhà ở an toàn.” Nữ bác sĩ tức giận nói.

Tin tức này, không thể nghi ngờ là một cái cảnh tỉnh, hung hăng đánh vào đầu Bạch Chấn Hạo.

Trời ạ! Xảo Xảo mang thai, mà hần thiếu chút nữa liền tự tay cướp đi sinh mệnh đứa nhỏ quý giá của hần.

Hần như là bị rút đi linh hồn của mình, ngốc tại chỗ.

“Anh này. Thỉnh đến quầy làm thủ tục nằm viện.”

“..... A.” Bạch Chấn Hạo phục hồi lại tinh thần, chân đi dép lê càng có vẻ chật vật.

Vừa đi đến quầy, Bạch Chấn Hạo phát hiện mình căn bản cái gì đều đã quên mang, hần không thể không cầu cứu cha mẹ, hần lo lắng ba mẹ đối với việc hôn nhân bọn họ va phải đá ngầm hoàn toàn không biết gì cả, chỉ đành mượn điện thoại, gọi cho Trầm Tiểu Thiển, mời nòng khẩn cấp đến bệnh viện một chuyến.

Nghe kêu cứu hỏa, Trầm Tiểu Thiển thực thiện lương không có hỏi nhiều gì, chỉ đưa tiền cho hần, liền yên lặng ly khai.

Trên giường bệnh, Dư Xảo Xảo gắt gao nhắm mắt lại.

Cùng Bạch Chấn Hạo giống nhau, nòng cũng chịu đại khiếp sợ, không thể tin được bụng của mình thể nhưng đã có một tiểu sinh mệnh, mà nòng hồ đồ, thiếu chút nữa sẽ mất đi..... Nòng nhẩn mày, cúi đầu khóc nức nở.

Một bên Bạch Chấn Hạo cũng tự trách, hần dùng lòng bàn tay ấm áp ôm mặt của nòng, cúi đầu để hôn lên cái trán lạnh lẽo của nòng, “Hư, đừng khóc, đừng khóc.....”

Dư Xảo Xảo kiên trì ly hôn, Bạch Chấn Hạo kiên trì không gật đầu.

Bọn họ đối với tương lai không có chung nhận thức, mỗi một lần ở phòng bệnh, tình huống luôn cương đến làm cho hai người khó chịu.

“Em cầu xin anh, buông tha em được không?” Này không biết là lần thứ mấy Dư Xảo Xảo cầu hấn như vậy, dùng tiếng nói suy yếu, con người không có tức giận, gần như tuyệt vọng nhìn hấn..... Bạch Chấn Hạo quả thực tan nát cõi lòng.

Mặc kệ hấn đã thương lượng kỹ lưỡng, thậm chí chỉ cầu nàng tạm thời đã quên hết thấy, cần phải lấy thân thể khỏe mạnh làm ưu tiên thứ nhất, nhưng là, nàng đã muốn ăn quả cân quyết tâm, cần bản nghe khuyên bảo không vào.

Bạch Chấn Hạo biết, nếu không thoái nhượng, cuối cùng hy sinh sẽ là nàng cùng đứa nhỏ, cho nên hấn không thể không rút kinh nghiệm xương máu nhượng bộ ——

“Anh biết em còn chưa muốn tin anh, nhưng là, anh nguyện ý đáp ứng em, chúng ta trước tách ra.

Anh đã cầu xin mẹ, bảo bà trước đón em về nhà mẹ để tĩnh dưỡng, trước khi tình huống của em không có chuyển biến tốt đẹp, chúng ta ai đều không có tư cách nói ly hôn. Điểm ấy, em có thể đáp ứng anh sao?” Hấn nhìn nàng, “Nếu có thể, thủ tục xuất viện xong xuôi, anh lập tức sẽ đưa em trở về.”

Vợ chồng nhìn nhau hồi lâu, Dư Xảo Xảo mở mắt, “..... Cảm ơn.”

Cảm ơn trời đất, bọn họ rốt cục tạm thời lấy được nhận thức chung. Đây là trước xuất viện, Bạch Chấn Hạo một lần cuối cùng dùng sức ôm nàng như vậy. “Thực xin lỗi, là anh không có đối xử tử tế với em, nhưng là, em nhất định phải hảo hảo chiều cố chính mình.”

Dư Xảo Xảo nhắm mắt lại không nói gì, nhưng là nước mắt lại rơi xuống..... Một đoạn hôn nhân ngọt ngào đi đến như vậy, nói không cảm khái, là gặt người.

Hấn tự mình lái xe đưa nàng về nhà mẹ đẻ, đưa đi nàng xong, Bạch Chấn Hạo lại ngồi yên ở trên xe, khó chịu đến cơ hồ muốn chết đi.

Bởi vì hấn biết, nếu muốn nhìn thấy nàng, không dễ dàng như vậy. Ai kêu hấn làm hỏng hạnh phúc hôn nhân, trách không được ai..... Hấn gọi điện thoại báo cho cha mẹ biết, “Mẹ, con đem Xảo Xảo đưa về nhà mẹ để tĩnh dưỡng.”

Hấn biết ba mẹ phi thường thất vọng, tức giận con dâu hiếu thuận bỏ đi, còn suýt nữa mất đi đứa nhỏ ông trời ban ân, hấn hiện tại muốn nói vẫn hồi rất miễn cưỡng, chỉ có thể tạm thời trước tiên lui làm tiến, dù sao, hấn không thể lại lấy an nguy Xảo Xảo cùng đứa nhỏ mạo hiểm.

Buổi chiều hôm đó, Bạch gia ba mẹ lập tức mang theo túi lớn túi nhỏ thuốc bổ, đến Dư gia thăm hỏi con dâu.

“Xảo Xảo, đáng thương con chịu ủy khuất.” Bạch mẫu đau lòng nhìn con dâu gầy yếu .

“Mẹ, thực xin lỗi, con.....”

“Đừng nói, đừng nói nữa, mẹ có thể thông cảm tâm tình của con, trăm ngàn đừng khóc, con nhất định phải hảo hảo chiều cố chính mình, hảo hảo chiều cố đứa nhỏ, mặc kệ tương lai con quyết định như thế nào, mẹ đều ủng hộ con, là Bạch gia chúng ta không có hảo hảo quý trọng con.”

Bà tức đến rơi lệ.

“Ai, bà là đến gây chuyện cho Xảo Xảo khóc hay là tới thăm của con bé? Không phải mang đến canh gà? Sao không nhanh cho con bé uống một chút, bổ bổ thân mình.” Bạch phụ ở một bên thúc giục.

Bạch mẫu quệt quệt nước mắt, “Phải, có canh gà, mẹ ninh canh gà cho con bổ thân mình, uống một chút.”

Mới uống một ngụm, nôn mửa bốc lên đương trường đem Dư Xảo Xảo ép buộc cơ hồ mất đi nửa cái mạng.

“Mẹ, thực xin lỗi.....” Nàng không phải cố ý bỏ đi hảo ý của bà bà, nhưng là, nàng thật sự khống chế không được thân thể nôn mửa .

“Ngoan, không có việc gì, không có việc gì.” Bạch mẫu đau lòng vỗ nhẹ nàng.

Sự phát đến nay, đã ba tháng, bất luận ai cũng có thể tới cửa thăm hỏi Dư Xảo Xảo, ngay cả Bạch gia cha mẹ cũng là ba ngày hai lần mang theo nguyên liệu nấu ăn siêu dinh dưỡng tới cửa.

Nghe được phụ nữ có thai sẽ muốn ăn cái gì, mặc kệ xài bao nhiêu tiền, hai lão không nói hai lời lập tức đặt hàng đưa đến Dư gia, coi như thứ đồ là ở Thiên Nam địa Bắc, tuyệt đối yêu cầu vận chuyển công ty hàng hóa cần phải hoàn thành sứ mệnh.

Mọi người đều tới thăm hỏi, cô đơn Bạch Chấn Hạo hoàn toàn bị cự tuyệt ở ngoài cửa, mỗi một lần, hắn đều chỉ có thể từ trong miệng ba mẹ hỏi thăm tình huống của nàng, mà đã đủ làm cho hắn cảm kích, ít nhất, nàng không có cự tuyệt cha mẹ hắn thăm hỏi.

Chính là mang thai, hiển nhiên khó giải quyết vượt quá tưởng tượng bọn họ, nhất là tình huống nôn nghén của Dư Xảo Xảo nghiêm trọng khác xa so với phụ nữ có thai bình thường, thường thường ăn này vài thứ, không đến nửa giờ, liền nôn xao nôn xao kéo nhau phun sạch, cho nên hấp thu dinh dưỡng thập phần hữu hạn.

Nghe trong miệng Bạch mẫu kể rõ tình huống Xảo Xảo mang thai vất vả, Bạch Chấn Hạo đau lòng lại lo lắng, rõ ràng lòng nóng như lửa đốt, lại bất đắc dĩ cùng bất lực không biết làm thế nào giúp nàng, luôn trong đêm khuya xé rách tim của hắn.

Vì nàng cùng đứa nhỏ, Bạch Chấn Hạo đến đi công tác Thái Lan liền mãnh liệt cầu thần phật tứ phía phù hộ, đi công tác đến Nhật Bản, liền liều mạng cầu ngự thủ thuận sản (Bác sĩ giỏi về phụ sản), người khác đều cảm thấy hắn dị thường điên cuồng, không ai có thể có thể hiểu được thống khổ trong lòng hắn, thân là một người chồng, hắn có thể hỗ trợ, dĩ nhiên là hữu hạn như thế, trừ bỏ khẩn cầu thần minh phù hộ nữ nhân hắn âu yếm nhất cùng đứa nhỏ, còn lại, cũng chỉ có thể mỗi ngày qua điện thoại, yên lặng quan tâm tình huống của nàng lúc đó.....

“Mẹ, con đây, ” mỗi ngày vào văn phòng chuyện thứ nhất làm, chính là cầm điện thoại trực tiếp đến nhà nhạc mẫu, “Xảo Xảo hôm nay thân thể thế nào? Tinh thần tốt sao?”

“Như cũ, vừa mới ăn bữa sáng, lại nhỏ ra. Ba con bé thực lo lắng, không biết tiếp tục như vậy đi xuống, Xảo Xảo muốn thế nào mới có thể đợi đến sinh sản.”

Nghe nhạc mẫu miêu tả, tâm Bạch Chấn Hạo nhéo phát đau, hận không thể đem hết đau khổ để hắn gánh vác.

“Mẹ, để cho con đi qua nhìn gặp cô ấy được không? Con thật sự lo lắng.”

“Chấn Hạo, mẹ biết con khổ sở, nhưng là Xảo Xảo con bé.....”

“Chờ cô ấy ngủ con lại đi, con chỉ muốn liếc mắt nhìn cô ấy một cái là tốt rồi.” Hắn cam đoan.

“Này.....” Dư mẫu có điểm khó xử, “Chấn Hạo, con cũng nên hảo hảo chiều cổ chính mình, có ăn cơm đúng giờ hay không?” Bà ý đồ mở lời.

“Mẹ, con cầu mẹ giúp con một hồi, con thật sự rất nhớ Xảo Xảo, con chỉ muốn nhìn cô ấy cùng đứa nhỏ.”

Thật sự là không chịu nổi hắn lần nữa thỉnh cầu, Dư mẫu đành phải cố mà đáp ứng.

Treo điện thoại, Bạch Chấn Hạo cố nén dầy vò, bức chính mình chuyên chú làm việc. Đột nhiên, cửa văn phòng được mở ra, Trầm Tiểu Thiển như một trận gió xoáy quét vào.

“Cậu không phải quay về Mĩ đi?” Hắn kinh ngạc nhìn nàng.

“Em lại cũng không nói em không trở lại.”

“Cậu đem thư ký của tôi làm sao vậy?” Bạch Chấn Hạo bất đắc dĩ hỏi.

Đây là văn phòng tổng giám đốc Bạch thị xí nghiệp, cũng không phải cửa hàng tiện lợi, trừ phi thư ký hắn cho đi, nếu không, ai cũng đừng mơ tưởng không mời mà tự đến.

“Ha ha, em có thể làm gì hắn? Ta chỉ là nhỏ nhỏ mê hoặc hắn một chút, kết quả, hắn liền chạy trốn chết.” Nói chuyện đồng thời vẫn không quên biểu hiện mị lực nữ tính của mình.

Bạch Chấn Hạo xanh mặt, “Trầm, Tiểu, Thiển ——” người này thế nhưng quấy nhiễu tình dục với thư ký hần!

“Lão bà anh đâu? Em tìm không thấy cô ấy.” Nàng ngồi ở một bên sofa, vén hai chân, lại không tiết lộ cảnh xuân mê người dưới váy.

“Cậu đi đâu tìm cô ấy?”

“Đương nhiên là nhà anh a. Anh không phải nói cô ấy giữ chức ngừng lương, ở nhà an thai?”

“Cô ấy ở nhà mẹ đẻ.”

“Sớm nói thôi! Hại em một chuyến tay không.”

“Cậu muốn làm gì? Cô ấy hiện tại tình huống không ổn định, cậu không cần tùy tiện kích thích cô ấy.” Bạch Chấn Hạo lo lắng liên thanh cảnh cáo.

“Em là muốn đi cùng cô ấy giải thích. Kì quái em nhớ không lầm, anh có vẻ nói qua, về sau hài tử của anh muốn hết em một tiếng mẹ nuôi, căn cứ vào điểm ấy, em đương nhiên muốn đi cống hiến một chút tâm lực, bằng không, như thế nào làm mẹ nuôi người ta?” Trầm Tiểu Thiển đương nhiên nói.

“Trăm ngàn đừng đi, anh cầu xin cậu, Xảo Xảo vừa nghe đến tên của cậu, liền tức giận đến muốn ói, làm sao có thể gặp cậu? Nàng ngay cả anh cũng không gặp — một lần”

Đa tâm, hần thế nhưng bị vợ của hần cự ở ngoài cửa.

“Anh là thằng đàn ông tồi, cô ấy đương nhiên không muốn thấy anh, nhưng là, em có thể là hảo tỷ muội, em với anh là không giống nhau, trăm ngàn đừng đem em và anh đánh đồng.” Trầm Tiểu Thiển vội vàng phân rõ giới tuyến.

“Trầm Tiểu Thiển!” Hần thật sự là sợ người kia.

“Không cần chỉ biết quý kều, nhiều lời ít tiền, về sau tiểu hài tử còn muốn dựa vào ba già anh dương đâu! Nghe được không?” Giáo huấn Bạch Chấn Hạo xong, Trầm Tiểu Thiển lại giống một trận gió rời đi.

“Cậu.....” Bạch Chấn Hạo lâm vào chán nản, đành phải lập tức gọi điện thoại đến nhà nhạc mẫu, nhắc nhở bọn họ trăm ngàn đừng cho Trầm Tiểu Thiển vào cửa.

Nàng phun muốn chết!

Dư Xảo Xảo ngậm ống hút, mồm to uống xong một chén nước nho chua lòm, bởi vì chỉ có vị chua cường độ mạnh, mới có thể tạm thời ngăn chặn nôn mửa, mà vẫn là công công nàng cơ trí lại hài hước thay nàng tìm biện pháp đâu.

Chưa bao giờ biết mang thai sẽ vất vả như vậy, thế nhưng làm người phun đến khóc. Nhưng là vì tiểu bảo bối thiếu chút nữa mất đi này, trừ bỏ cắn răng đau khổ chống đỡ, Dư Xảo Xảo không biết mình còn có thể làm sao bây giờ.

“Mẹ, dưới lầu là ai? Sao âm ỹ vậy?” Nàng hỏi Dư mẫu mới lên lầu.

“Không có, chỉ là một người không biết.”

“Không biết?” Nàng Dư Xảo Xảo chính là phun thảm, cũng không phải ngốc, điếc, người không biết sẽ mặc danh kỳ diệu chạy tới nhà bọn họ?

“Dù sao, không trọng yếu!” Bị Dư Xảo Xảo nhìn cả người không được tự nhiên, Dư mẫu lóe ra, ý đồ lừa dối quá quan.

Đột nhiên, Dư Xảo Xảo mơ hồ nghe thấy có người ở kêu tên của nàng.

“Mẹ, giống như có người ở kêu tên của con, là nữ.”

“Nào có, Xảo Xảo, con nghe nhầm.....”

“Mẹ, rốt cuộc là ai?” Nàng phi thường nghiêm túc hỏi.

Dư mẫu thở dài thật sâu một hơi, “Chấn Hạo vừa mới gọi điện thoại lại đây nói, muốn chúng ta không cần để ý cô ta. Con liền an tâm dưỡng thai, đừng nghĩ nhiều.”

“Là Trầm Tiểu Thiển đúng hay không?” Chỉ một câu.

Có đôi khi dư mẫu thật không biết, nữ nhi bà không có việc gì cơ linh thông minh như vậy làm gì? Làm người a, vẫn là gốc gác ngu đần một chút có vẻ khoái hoạt.

“Bảo cô ta đi lên.” Dư Xảo Xảo nói.

“Xảo Xảo!” Nữ nhi bà sẽ không phải là phun đến hôn mê đi?

“Mẹ, mời cô ta đi lên. Con không sao. Con muốn gặp cô ta.”

Biết rõ tính tình nữ nhi, không cho cô ta lên lầu, đợi Xảo Xảo xác định vững chắc sẽ âm ỹ muốn đi xuống.

“Vậy con cùng mẹ cam đoan, tuyệt đối không thể nổi bão, không thể vì cô ta thương tâm, tóm lại, nhất định phải bình tâm tĩnh khí.”

“Con biết.” Dư Xảo Xảo lại hung hăng uống một ngụm nước nhỏ.

Dư mẫu bắt đầu đi xuống lầu.

Giấy lát, cửa phòng lại lần nữa bị đẩy ra, tuy rằng nàng sớm biết rằng Trầm Tiểu Thiển có bao nhiêu đắc ý, nhưng là ở thời điểm mình tiêu tụy chật vật đã gặp nàng, nói không chịu đả kích sâu là gạt người.

Quên đi, quên đi, có người trời sinh mệnh mỹ nữ, cố tình Dư Xảo Xảo nàng chính là mệnh nha hoàn, nàng sớm nhận thức.

“Cô tới làm cái gì?”

“Nhìn cô, còn có tiểu hài tử.” Trầm Tiểu Thiển cười đến thực tự tại, hồn nhiên không thấy chút vẻ xấu hổ.

“Không có gì hay mà xem.” Dư Xảo Xảo cào tóc.

Trầm Tiểu Thiển quan sát Dư Xảo Xảo sắc mặt tái nhợt lại quật cường như cũ, đương trường phốc xích một tiếng liền che miệng bật cười.

Đáng giận! Nữ nhân này vì sao ngay cả cười cũng trang trọng, đều so với người khác xinh đẹp hơn một trăm lần?

“Cô cười cái gì?”

“Cũng chỉ có cô đứa gốc này mới yêu thăm Bạch Chấn Hạo, tên kia đầu gỗ não bã đậu, một chút cũng không tốt xem, thật không biết cô thương hắn cái gì?”

Dư Xảo Xảo nhú mày, “Trầm Tiểu Thiển, cô đang nói cái gì?”

Nàng cũng không tiếp lời, từ trong túi lấy ra xấp ảnh đưa cho Dư Xảo Xảo.

“Đây là cái gì?” Dư Xảo Xảo vẽ mặt hồ nghi trừng nàng.

“Ảnh chụp. Như thế nào, không dám nhìn?”

Khụ, có cái gì không dám! Dư Xảo Xảo không nói hai lời, một phen đoạt lại đây.

Ảnh chụp ố vàng, hai mao đầu tiểu tử bộ dáng dường rất tốt, bên trái ngơ ngác khò khò, bên phải cái kia thoát nhìn vừa thanh tú vừa đáng yêu.

Kỳ quái, cho nàng xem loại ảnh chụp này làm gì? Dưỡng thai sao? Thật cũ nha!

“Bên trái kia là Bạch Chấn Hạo, bên phải kia, là tôi.” Trầm Tiểu Thiển đột nhiên nói.

“Gi —” Dư Xảo Xảo cắn ống hút ở trong miệng đương trường rơi xuống.

“Phải, là tôi.” Trầm Tiểu Thiển nghiêng người về phía trước, đem ống hút một lần nữa đặt lên miệng của nàng.

Đây ống hút ra, Dư Xảo Xảo kiên định nói: “Trầm Tiểu Thiển, này không tốt cười. Mọi người đều có mắt, ảnh chụp là tiểu nam sinh, hai người.

“Còn có ảnh khác, cô xem trước rồi nói sau.” Trầm Tiểu Thiển thúc giục.

Dư Xảo Xảo cầm lấy ảnh chụp, nhìn xuống, vườn trẻ, tiểu học, trung học..... Dần dần, tiểu nam sinh ngơ ngác khốc khốc lột xác thành gương mặt Dư Xảo Xảo quen thuộc.

Còn có thể là ai, đương nhiên là Bạch Chấn Hạo xú nam nhân kia.

Nhưng mà nhìn xuống lần nữa, cho tới nay luôn là hai hảo huynh đệ chụp ảnh chung, nhưng lại đổi thành một nam một nữ.

Nam vẫn là Bạch Chấn Hạo, nữ, dĩ nhiên là Trầm Tiểu Thiển trước mắt.

Trầm Tiểu Thiển đột nhiên liếm diễm tươi cười, có chút không được tự nhiên cúi đầu, “Đó là tôi trước hai mươi tuổi, năm hai mươi tuổi ấy, tôi phẫu thuật chuyển giới, thành con gái.”

“Cái gì? Cô.....” Dư Xảo Xảo không thể tin nhìn nữ nhân yêu kiều trước mắt này.

“Không cần hoài nghi, tôi từng là một nam nhân, nhịn hai mươi năm, thật vất vả mới lấy được cha mẹ đồng ý biến thành nữ nhân, loại vất vả này, không phải người bên ngoài có thể thể hội. Vì một ngày này, tôi đem chính mình trước hai mươi tuổi, toàn bộ vứt bỏ, chỉ còn lại có cha mẹ tôi cùng Chấn Hạo bằng hữu duy nhất biết.”

Dư Xảo Xảo như thế nào cũng vô pháp từ gương mặt xinh đẹp của Trầm Tiểu Thiển tìm ra thân ảnh nam tính ngày xưa. Nàng gợi cảm như vậy, tươi đẹp động lòng người như vậy, quả thực so với nữ nhân còn muốn nữ nhân hơn, nàng làm sao có thể từng là nam tính?

“Dọa đến cô? Ha ha.” Tươi cười của nàng thực sáng lạn, nhưng là sáng lạn này, lại khó nén một tia tang thương.

“Tiểu Thiển.....” Dư Xảo Xảo không biết nên nói gì.

“Trước tiên là nói lại, tôi cũng không phải là muốn cô đáng thương tôi nha, tôi chỉ là muốn ra mặt nói cho cô, tôi cùng Chấn Hạo, thật sự không phải như cô nghĩ.”

“Nhưng là, tôi rõ ràng thấy cô ——”

11. Chương 10

“Tôi hôn hẩn!” Trầm Tiểu Thiển biểu tình giả dối.

Dư Xảo Xảo Trầm mặc không nói.

“Làm ơn, tôi tận tâm hết sức sắm vai kẻ thứ ba như vậy, ủy khuất chính mình hôn hẩn một ngụm, còn phải mạo hiểm bị hẩn đe dọa đến an nguy tính mạng, hiện tại nghĩ như thế nào đều cảm thấy là mình chịu thiệt đâu.”

“Sắm vai? Đây là chuyện gì xảy ra?” Nàng bị Trầm Tiểu Thiển làm hồ đồ.

“Mấy tháng trước vụ án vườn trẻ, cô còn nhớ rõ đi? Chính là tin tức kia, hại lòng tự trọng lão công cô bị thương, cho nên hẩn đã nghĩ muốn dùng chuyện y hệt, kháng nghị lừa gạt của cô.”

“Tôi, tôi.....” Anh ấy đã biết? Nàng không phải đã rất cẩn thận, vì sao vẫn bại lộ sự việc?

“Cô ở trong cảm nhận Chấn Hạo, vẫn là một cô vợ nhỏ ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, săn sóc động lòng người, hần cũng vẫn tự cho mình là người bảo vệ của cô để cô sung sướng. Nhưng là, không nghĩ tới mới đi công tác một tuần, cô vợ nhỏ hần nâng niu trong lòng bàn tay thế nhưng biến hóa nhanh chóng, thành đại anh hùng nổi tiếng bất giác, hơn nữa công phu quyền cước tốt đến làm cho hần khiếp sợ. Mọi người khen ngợi cô đồng thời cũng ngược lại chế nhạo lão công của cô, trêu chọc cuộc sống gia đình của hai người, tưởng tượng nhà hai người mỗi ngày đều trình diễn tiết mục hần thê thuần phụ .

Còn nữa, cô từ trước khi kết hôn vẫn hù hần rằng mình nhiệt tình yêu thương vũ đạo, kết quả cũng là sau lưng chạy tới võ quán vũ quyền vùng chân. Cô cũng biết, tên kia chết vì sĩ diện, hần cảm thấy hần bị cô lừa gạt, bị cô lừa dối trong lòng bàn tay, cô trêu đùa cảm tình của hần, hần không được cô tín nhiệm, cho nên liền nổi tính tình, muốn tới để giúp hần diễn tiết mục ngoài luồng.”

“Tôi, tôi không phải cố ý muốn lừa gạt anh ấy, tôi chỉ là sợ anh ấy không thích tôi như vậy, cho nên ẩn tàng rồi kia bộ phận chính mình mà thôi.....”

Trước khi kết hôn, nàng đã chịu đủ nam nhân kỳ thị, nghĩ đến nàng cũng chỉ là một cô gái nhiệt tình yêu thương đánh quyền, thích bạo lực, hoàn toàn bỏ qua một mặt nàng ôn nhu uyển chuyển hàm xúc. Nàng thật sự chịu đủ loại kỳ thị này!

Huống hồ tiệc xem mặt, mẹ của nàng đầy hứng thú, nàng lại không thể giáp mặt phủ nhận, chỉ có thể kiên trì diễn xuống, nàng thật sự không phải cố ý định lừa gạt hần.

“Cho nên a, tôi đã bị bách thành nữ nhân đáng ghét, phụ trách mỗi ngày câu dẫn huynh đệ của mình đến Bar, sau đó vứt bỏ cô vợ nhỏ hiền lương thực đức của hần ở nhà.”

Đây là cái tình huống gì? Dư Xảo Xảo ôm đầu óc của mình, hoàn toàn không dám tin tưởng chuyện tình nàng tức giận đến chết khiếp, thế nhưng chính là một tràng Ô Long.

“Chẳng lẽ, thật sự là tôi hiểu lầm anh ấy.....”

Ở bệnh viện, Bạch Chấn Hạo từng cùng nàng giải thích chân tướng, nhưng là, lúc ấy nàng tuyệt vọng, căn bản nghe không vào.

Nguyên lai, hần không có lừa nàng.

“Không thể nói cô hiểu lầm, là chúng tôi cố ý nói dối gạt cô. Tôi đoán, Chấn Hạo nhất định không lường trước đến chính mình sẽ thích một cô gái như vậy cho nên sau khi phát hiện chân tướng, cảm xúc bản ngược mạnh mẽ! Hần a, từ nhỏ đến lớn, đối với nữ nhân từ trước đến nay cũng không hứng thú, luôn ở trong thế giới cảm tình ăn không ngồi chờ, cô liền tha thứ hần đi.

Xảo Xảo, nói thật, tôi thực hâm mộ cô, có một nam nhân yêu cô, còn có thể dựng dục con của mình, đây thực là hạnh phúc xa vời mà ta vĩnh viễn không có được, cô phải nắm chắc a! Trăm ngàn không cần để mất đi, mới cảm thấy tiếc nuối.”

“Tiểu Thiên.....”

“Chấn Hạo giống như là anh trai của tôi, cũng coi tôi như em trai, nhưng là, kia không phải yêu, cô hần là biết, yêu sẽ mãnh liệt đến làm cho người ta muốn hoàn toàn giữ lấy đối phương, tôi với hần, thủy chung khuyết thiếu phân rung động kia; chúng tôi trong lúc đó chính là tình huynh đệ, cùng hần yêu đương, chỉ biết đem chính mình tức chết, cho nên cô vẫn là hảo tâm chút, thu về cái kia nam nhân, chính mình gánh vác đi!”

Dư Xảo Xảo rốt cục hiểu được, vì sao Chấn Hạo ngày đó nói, Trầm Tiểu Thiên có bí mật riêng tư nàng không muốn bị ngoại nhân biết đến, mà Trầm Tiểu Thiên là vì bọn họ, tự mình tố giác bí mật chính mình cực lực muốn che giấu.

“Tiểu Thiên, thực xin lỗi. Tôi ——” nàng thật sự không phải cố ý muốn đi vạch ra vết sẹo.

“Không, không, không, trăm ngàn đừng xin lỗi tôi như vậy, may mắn cô cùng đưa nhỏ đều bình an, nếu không, tôi mới thật muốn tự trách cả đời.” Nàng giang hai tay cánh tay ôm lấy Dư Xảo Xảo kiêu nhỏ, “Về phần tên ngốc kia, cho hần ném một chút mùi đau khổ đi. Tôi đoán, hần nhất định còn không có chính mình nói cho cô ba chữ anh yêu em đi?”

“Phải!” Dư Xảo Xảo gật đầu như đảo tỏi.”Làm cho hần tiếp tục chạy trở về diện bích tư quá, nếu ngay cả ba chữ đơn giản như vậy đều nói không được, thật không biết muốn hần làm gì!”

Cứ như vậy, Trầm Tiểu Thiên vung tay nhỏ bé lên, đương trường phán quyết Bạch Chấn Hạo tiếp tục ở nhà ngồi khổ lao.

Trong phòng đầy đồ dùng trẻ con, Bạch Chấn Hạo nắm một cái tất nhỏ, trùu mền sờ sờ. Đây là Chủ nhật trước, chính hần một người chạy đến cửa hàng đồ dùng trẻ con mua.

Nếu nói là hần mua vôi cho đứa nhỏ, Xảo Xảo xác định vững chắc sẽ không muốn, cho nên hần đành phải đem lễ vật ngụy trang thành là của gia gia, con bà nó vì tình yêu, để cho ba mẹ đến thăm hỏi Xảo Xảo đem đến, như thế mới có cơ hội đưa vào phòng Xảo Xảo.

Hần không thể minh mục tương đảm quan tâm đứa nhỏ, mà ngay cả cô vợ nhỏ hần âu yếm, cũng luôn phải thừa dịp nằng đang ngủ, mới có thể đến nhìn nằng.

Thấy nằng tiêu tụy, trong lòng liền đau, thấy nằng ngủ không an ổn, hần hận không thể có xua đuổi không thoải mái trong mộng nằng.

Tinh tế vuốt ve mặt của nằng, nhẹ nhàng cầm tay nằng, “Cố lên, em cùng cục cưng đều phải cố lên nha!” Mỗi lần, hần đều dáng vóc tiêu tụy cúi đầu thỉnh cầu như vậy.

Hần cơ hồ mỗi ngày tới cửa báo danh, ghé vào mép giường cùng Dư Xảo Xảo, giống như người thủ hộ trung thành, thủ hộ nằng cùng đứa nhĩ trong bụng, nhiều lần, chính hần cứ như vậy mệt tới cực điểm mà ngủ, bởi vậy Dư Xảo Xảo tỉnh lại đau lòng, hần căn bản hồn nhiên không biết.

“Đứa ngốc!” Dư Xảo Xảo nhin không được nhẹ giọng trách cứ nam nhân này.

Tất cả bộ dáng Bạch Chấn Hạo trùu mền thê nhi, làm cho Dư gia cao thấp đều cảm động không thôi, rõ ràng hiểu lầm đã giải khai, Xảo Xảo không biết náo loạn cái gì không được tự nhiên, luôn không cho hần sắc mặt tốt, ai, chỉ có thể nói làm việc tốt thường gian nan!

Ước chừng ới ra hơn bốn tháng, Dư Xảo Xảo một lần nghĩ đến chính mình sẽ chịu đựng không qua, thật vất vả gần nhất trạng huống rốt cục ổn định xuống, thật sự là cảm ơn trời đất.

Làm nằng có thể thuận lợi ăn cơm sau. Đứa nhỏ trong bụng bắt đầu đại lượng hấp thu dinh dưỡng, nguyên bản bụng bằng phẳng như khí cầu thổi bay, lập tức lớn lên, mỗi khi Bạch Chấn Hạo nhìn xem không biết ở sau lưng nhéo ra bao nhiêu mồ hôi lạnh.

Thường thường mới đi công tác vài ngày trở về, hần sẽ thấy bụng vợ lại lớn hơn không ít, mỗi lần hần đều bị hách. Quang nghĩ đến Xảo Xảo kiêu nhỏ mà bụng bự, đợi đủ tháng sinh sản, hần chỉ có thể nói, thật là vất vả nằng.

Tính tính toán toán, Xảo Xảo mang thai cũng đã tám tháng, tiếp qua không được bao lâu, tiểu bảo bối sẽ sinh ra.

Bạch Chấn Hạo nhìn vợ ngủ say, nhin không được hôn môi nằng.

“Vất vả, em thực cố gắng chiều cố cục cưng chúng ta.”

Vẫn như cũ ở mép giường một đêm, đợi cho sắc trời sáng, Bạch Chấn Hạo đứng dậy chuẩn bị rời đi, hần về nhà đơn giản rửa mặt chải đầu ứng phó công tác ngày hôm sau.

“Chấn Hạo?” Người vốn ngủ say lại đột nhiên mở to mắt, giữ chặt quần của hần.

Hần quá sợ hãi ngồi xổm người xuống, ân cần hỏi: “Xảo Xảo, làm sao vậy, có phải hay không không thoải mái?”

“Thời gian còn sớm, anh lên ngủ một hồi đi!”

“Xảo Xảo.....” Hần quả thực thụ sủng nhược kinh.

Nàng cố hết sức hoạt động thân hình, dịch sang một bên, tay vỗ vỗ xuống giường. Một bên Bạch Chấn Hạo ít dám tin tưởng hảo vận như vậy, chậm chạp không dám tùy tiện hành động.

“Còn phát gốc cái gì, nhanh chút đi lên, em cùng cục cưng đều cần ngủ.”

Bạch Chấn Hạo không dám mạo phạm thánh nhan đại nhân, chạy nhanh giống như tiểu tức phụ lên giường, lo lắng sẽ đem lão bà đẩy xuống giường, hắn ôm chặt lấy nàng.

“Thật chặt, như vậy em sẽ không thể thở.”

“Thực xin lỗi!” Hắn nhanh buông tay.

Lâu lắm không có ôm, hắn đột nhiên không biết làm như thế nào ôm lão bà chính mình, giữa bọn họ lúc đó còn vướng một trái bóng cao su lớn, thật sự khó khăn.

Xem bộ dáng hắn ngốc ngốc, Dư Xảo Xảo không khỏi lộ ra cười khở. Như lời nói Trầm Tiểu Thiển, lão công nàng này thật sự đối với nữ nhân rất không ở hiểu biết a!

Dư Xảo Xảo đơn giản tự động tự phát ở trong lòng hắn tìm được một vị trí, thế này mới dựa vào hắn thoải mái đi vào giấc ngủ.

“Cục cưng là tiểu nam sinh, lần sau không cần mua tất màu hồng, như vậy thực buồn cười a.”

“Ách.....” Nguyên lai, nàng đã sớm biết vài thứ kia là hấn mua. Bạch Chấn Hạo ngây ngô cười, không có biện pháp, luận cẩn thận, hấn chính là thiếu Xảo Xảo một mảng lớn.

“Xảo Xảo, anh đột nhiên ngủ không được.”

“Vì sao?”

“Bởi vì rất cao hứng.”

“Em cũng không nói muốn tha thứ anh.” Tuy rằng hiểu lầm nói rõ ràng, nàng cũng cảm động hấn không chối từ vất vả quan tâm, nhưng là tên này vẫn chưa nói ba chữ kia, hại bọn ta chờ sắp buồn chết.

“Anh biết, chỉ cần có thể như vậy cùng em cùng đứa nhỏ, anh cũng rất thỏa mãn.”

Dư Xảo Xảo liếc mắt nhìn nam nhân này một cái ——

Tốt, có tiến bộ! Sẽ nói chút lời ngon tiếng ngọt. Xem ra, thật đúng là ứng nghiệm câu nói cổ nhân, “Ngọc không mài không sáng” a!

“Mau ngủ, phụ nữ có thai không nên thức đêm.” Hấn vỗ nhẹ lưng của nàng, dỗ nàng.

Sáng sớm ngày hôm sau, Dư mẫu đẩy cửa phòng ra, thấy một nhà ba người ấm áp, không khỏi cười mở.

Không phải nàng yêu khoe khoang, lúc trước nàng liếc mắt một cái liền cảm thấy đứa nhỏ Chấn Hạo này là con rể tốt nhất Dư gia chọn, sự thật quả thế!

Ánh mặt trời làm cho người trên giường trừng mắt nhìn, thấy người ở cửa, Bạch Chấn Hạo hoảng sợ, “Mẹ, sớm.....”

Khuôn mặt dương cương xuất hiện một tia quẫn.

“Sớm a! Ngủ có tốt không?”

“Tốt lắm.”

“Gọi bà bụng lớn bên cạnh con rời giường, cùng nhau xuống dưới ăn bữa sáng.”

“Vâng.” Di, bà bụng lớn! Nhạc mẫu thế nhưng gọi nữ nhi đang mang thai của mình là bà bụng lớn? Phốc..... Bạch Chấn Hạo sợ chết nhẹn xuống, mới không cười ra tiếng.

Ngoan ngoãn hầu hạ lão bà rửa mặt chải đầu, xa cách đã lâu, hai vợ chồng bọn họ rốt cục cùng nhau ngồi ăn.

“A Hạo, bữa sáng này, trước khẩu trừ năm trăm đồng tiền.” Dư gia đại ca còn tại ghi hận một xe tải đồ cưới kia.

Bạch Chấn Hạo không nói hai lời, lập tức từ bóp da lấy ra một ngàn đồng, thỉnh cầu cả xin vui lòng nhận cho.

“Ngu ngốc, anh làm sao cho hấn tiền?” Dư Xảo Xảo trách cứ.

“Nha đầu, dám cùng lão công mình nói chuyện như vậy sao?” Dư mẫu trừng nàng một cái.

“Mẹ, là Chấn Hạo này ngu ngốc.....”

“Cái gì ngu ngốc? Muốn nói ngốc, con là hạng nhất, không biết là người nào cả gan làm loạn ngu ngốc, thế nhưng lên vào biệt thự cha mẹ chồng trộm cưới sói hoang 125 của lão công, bị camera quay được, sau còn nhờ lão công hỗ trợ chùi dít.”

“Gi ——” Dư Xảo Xảo nghe vậy kinh hãi.

Chuyện này, nàng không phải làm được thần không biết quỷ không hay sao? Làm sao có thể làm lộ? Nhưng lại phiêu nha phiêu, bay tới trong tai mẹ già.

“Yên tâm, bằng đĩa anh đã tiêu hủy, ba mẹ không biết.” Bạch Chấn Hạo nhanh trấn an lão bà.

“Vậy anh, anh chừng nào thì biết đến?”

“Không sớm không muộn, liền cùng cùng một ngày biết em là công thần vườn trẻ bất giặc.”

Nha! Lúc này thật sự xấu hổ..... Dư Xảo Xảo hai tay che mặt, thật không mặt mũi gặp người .

Thừa dịp cuối tuần, rốt cục được nghỉ Bạch Chấn Hạo nhanh lái xe con mang lão bà đi ra ngoài giải sầu.

Công viên gần sân bay được xanh hóa, nhiều kiến trúc lớn được xây dựng xung quanh, Bạch Chấn Hạo ôm Dư Xảo Xảo chậm rãi tản bộ.

Trên cỏ, có nhiều cặp tình lứa già, cũng có một nhà già trẻ, mọi người không hẹn mà cùng thừa dịp ngày nghỉ cuối tuần tụ ở chỗ này, cộng đồng hưởng thụ thời khắc ấm áp.

Bầu trời xanh thăm, có máy bay ù ù bay qua, Dư Xảo Xảo thuận thế ngửa đầu vừa nhìn ——

“Xảo Xảo.” Bạch Chấn Hạo gọi.

“Sao?”

“Chờ em sinh xong, chúng ta đi hưởng tuần trăng mật đi!”

“Gi ——”

“Hưởng tuần trăng mật! Chúng ta kết hôn đến bây giờ, anh cũng chưa có thời gian hảo hảo cùng em. Thực xin lỗi.” Hấn lúng túng vỗ vỗ đầu óc của mình.

“Cực cực làm sao bây giờ?” Cũng không thể vì cả đời hoàn mỹ, đem tiểu hài tử ném ở một bên đi? Nàng cũng không nở nha.

“Này em yên tâm, có hai mẹ hỗ trợ, bọn họ tuyệt đối sẽ hảo hảo chiều cổ bảo bối của chúng ta.”

“Muốn đi đâu?”

“Em muốn đi đâu? Italy được không? Hay là Thụy Sĩ, Pháp.....”

“Đều tốt.” Nàng không có đặc biệt muốn đi nơi nào, địa điểm đối với nàng mà nói, không phải trọng yếu như vậy, quan trọng là người bên cạnh.

Bạch Chấn Hạo thấy nàng có điểm không yên lòng, theo ánh mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy một tên móc túi không biết làm sao trà trộn vào, đang nhìn chằm chằm một bà bầu khác, trong đầu hấn mới hiện lên một tưởng tượng đáng sợ, giây tiếp theo——

“Dừng tay, người đang làm cái gì? Đem đem bàn tay dơ bẩn kia về đi!” Dư Xảo Xảo bụng tám tháng, dung thể lồi đình vạm vỡ bước nhanh lên trừng mắt nhìn bàn tay tội ác kia, hồn nhiên không nhìn thân hình mình.

Bị người thấy được, tên móc túi thất bại, xoay người chạy trốn.

“Dừng chạy, đứng lại!” Dư Xảo Xảo làm bộ sẽ xông lên.

Đột nhiên có đôi cánh tay ôm chặt lấy nàng ——

“Bạch Chấn Hạo, mau buông tay, tên khốn kia muốn bỏ chạy!” Nàng hồn hển quát.

Hắn làm sao có thể buông tay, vừa thả, lão bà hắn sẽ mang bóng chạy, như vậy là nghiêm trọng phạm quy a!

“Xảo Xảo, tỉnh táo lại, tỉnh táo lại, tạm thời thả hắn một con ngựa, anh cầu xin em.

Em hiện tại đã tám tháng, chờ sinh sản xong, em muốn gia nhập hàng ngũ cảnh sát anh đều giờ hai tay tán thành, nhưng là, thời điểm mang thai, loại chuyện tình thấy việc nghĩa hăng hái làm này, trước hết lưu cho người khác đi làm đi!” Bạch Chấn Hạo đau khổ cầu xin, chỉ kém không có quỳ gối trước mặt lão bà.

Lời vừa mới dứt, kẻ trộm chạy được một đoạn ngắn, tâm hoài may mắn, một bên có tiểu tử tuổi trẻ không ngại vươn chân, kẻ trộm đương trường ngã chống vó, chỉ thấy tiểu tử tiến lên, dễ dàng trói hắn.

“Em xem, xã hội này vẫn là có rất nhiều người có chính nghĩa.” Bạch Chấn Hạo không ngừng cường điệu.

Nhìn ánh mắt lão công thỉnh cầu, nhìn nhìn lại mình bụng lớn khoa trương, Dư Xảo Xảo than thở một chút, “Được rồi!

Tạm thời trước hết nghe anh, bắt quá chờ em sinh cục cưng, em còn muốn tiếp tục thấy việc nghĩa hăng hái làm, tiếp tục bảo hộ nhỏ yếu.”

“Vâng, cảm ơn trời đất, thật sự là quá tốt, lòng anh yêu hiệp nữ hiện đại, lão bà đại nhân, anh yêu em!”

Bạch Chấn Hạo cảm kích thiếu chút nữa không khóc rống đầy nước mắt.

Nghe vậy, Dư Xảo Xảo bỗng dưng ngẩn ra, “Anh, anh nói cái gì?”

“Anh yêu em a!” Hắn đương nhiên còn nói một lần.

Đột nhiên, mắt hạnh đỏ lên, miệng phụng phịu xuống, nước mắt đương trường đổ rào rào xuống.

“Xảo Xảo, làm sao vậy? Làm sao vậy?” Bạch Chấn Hạo như lâm đại địch, khẩn trương hỏi.

“Đáng giận, người ta đợi đã lâu, nghĩ đến vĩnh viễn đều nghe không được, anh thế nhưng ngay tại lúc này đột nhiên nói ba chữ kia.” Hại nàng đương trường cảm động không biết nên làm như thế nào cho phải, hắn tìm một chút thời gian mới hiểu ra, cười khổ nói: “Đứa ngốc, anh chưa nói, không có nghĩa là anh không thương em, em nhưng là vợ của anh a!”

Giây tiếp theo, đôi cánh tay bỏ lên người hắn, hiệp nữ hiện đại thành tiểu nữ nhân hàng thật giá thật, tránh ở trong lòng âu yếm nam nhân anh anh khóc.

“Ngoan, đừng khóc, tiểu bằng hữu bên cạnh đều ở cười em.....”

Về nhà, một phòng không có ai, Bạch Chấn Hạo liền xung phong nhận việc hầu hạ lão bà tắm rửa. Hai người ngồi ở trong bồn tắm thật dài, hắn nhìn lão bà bụng phệ, trong lòng cảm thấy thật ấm áp.

“Không nên nhìn em! Em hiện tại rất xấu, quả thực giống như con cóc.” Nàng đẩy mặt Bạch Chấn Hạo ra.

Mang thai, cảm xúc nàng không ổn định, nàng trở nên phì đơ đơ, còn làm nàng cả người bệnh phù, nàng như vậy, quả thực xấu kỳ cục, thực sợ lão công nhìn sẽ ghét bỏ nàng.

“Tốt nhất trên đời này có con cóc dễ nhìn như vậy.” Nếu không phải sợ lão bà kháng nghị, Bạch Chấn Hạo thật muốn cầm lấy máy chụp ảnh, bắt giữ quang huy không chút nào che lấp mầu tím này.

Dư Xảo Xảo vừa then vừa giận liếc mắt xem thường hắn một cái.

“Xảo Xảo!”

“Sao?”

“Thực xin lỗi. Đều là bởi vì anh ngây thơ, thiếu chút nữa chôn vùi hạnh phúc chúng ta.”

Nàng lắc đầu, “Không, em cũng có sai, em không nên lừa gạt anh. Nhưng là, có một việc tuyệt đối là thật! Thì phải là em cùng sư huynh, quả thật chính là tình nghĩa huynh muội, anh phải tin tưởng em.”

“Anh hiểu được, lúc ấy là anh bị ghen tị làm mê muội. Xảo Xảo, về sau, chúng ta đều phải thành thực một chút, không cần làm bộ, không cần che giấu, mặc kệ là tốt hay xấu, chúng ta đều hẳn cần nên dũng cảm ở trước mặt nhau bày ra, bởi vì, chúng ta là bầu bạn thân mật nhất.”

“Vâng.” Nàng gật gật đầu.

“Thực xin lỗi, làm em chịu ủy khuất.”

“Em mới phải nói xin lỗi, em..... Thật sự không phải một nữ nhân hoàn mỹ, có chút thô lỗ, tính tình lại lớn, nhưng là, Chấn Hạo, em thật sự rất yêu anh!”

Bạch Chấn Hạo nở nụ cười, biểu tình kiên cường nhất thời mềm mại không ít. “Kia vừa vặn, anh cũng thích em thô lỗ, càng ưa thích em lớn tính, bởi vì, em không phải người khác, là Dư Xảo Xảo, là lão bà của anh, ta mẹ cục cưng.”

Hai người nhìn nhau cười, thâm tình hôn nhau.

Khẩu! Khẩu! Khẩu!

“Này, bên trong có người không a? Làm sao đem phòng tắm khóa trái? Tôi muốn đi toilet!” Dư Tráng Tráng bên ngoài sát phong cảnh làm ầm ỉ.

“Hừ, không cần để ý anh ta, trên lầu rõ ràng còn có toilet, anh ấy cố ý đến gây sự. Lão công, hôn em!” Dư Xảo Xảo mệnh lệnh.

“Tuân mệnh!” Bạch Chấn Hạo quả nhiên ngoan ngoãn dâng lên một cái hôn lửa nóng.

Vừa hôn, mà tay hắn bắt đầu không an phận, hơn nữa lão bà bởi vì mang thai mà hai vú đầy đặn hơn, lại làm cho hắn hoàn toàn tuyên cáo thần phục.

Xong rồi..... Tình huống vừa muốn không khống chế được.

“Chán ghét! Anh này không phải hầu hạ em tắm rửa, căn bản là nhân cơ hội ở công kích em.” Dư Xảo Xảo nũng nịu kháng nghị.

Nhưng mà dục vọng tiềm tàng lâu ngày thanh thế lớn mạnh, nàng rốt cuộc phát không ra lý trí ngăn lại, không thể ngăn chặn thở dốc mãnh liệt, không ngừng từ trong miệng nàng dật ra.

Khẩu! Khẩu! Khẩu.....

Bên ngoài là quấy nhiễu không ngừng như trước.

Đột nhiên, Dư Xảo Xảo phát cuồng ——

“Dư Tráng Tráng, anh rút xa một chút cho em, không cần quấy rầy em cùng lão công.”

Chậc, phụ nữ có thai tính tình khá cứng rắn!

Chính văn kết thúc

Sáng sớm hơn bảy giờ, thanh âm động cơ sôi hoang 125, từ phía trước truyền đến.

Trên thân xe anh tuần, một cô gái kiều nhỏ mặc quần đùi, đầu đội mũ bảo hiểm, trước người buộc một túi nhỏ, nhanh như điện chớp phóng nhanh tới khu biệt thự.

Xuyên qua đường lớn, quẹo trái vào gara một biệt thự, chỉ thấy quần gia già cùng bà bà ôn nhu đã chờ lâu ngày.

“Mẹ, sớm! Vượng bá, sớm!” Bỏ mũ bảo hiểm ra, Dư Xảo Xảo mỉm cười.

“Thiếu phu nhân, sớm.” Vượng bá nhanh tiếp nhận mũ bảo hiểm.

Hạ xe máy, Dư Xảo Xảo đưa tay cởi ra móc treo trẻ con trên người, bà bà thấy thế, nhanh hỗ trợ tiếp nhận tôn tử ngủ yên.

“Chấn Hạo đâu? Không phải đã quay về Đài Loan, thế nào không để nó lái xe đưa cục cưng đến?”

“Anh ấy còn ngủ. Đêm ngày hôm qua mới từ Băng Cốc về, con muốn để anh ấy ngủ lâu một hồi, nên tự mình đưa cục cưng đến đây.”

“Xảo Xảo, con thật là vất vả.” Đối với con dâu săn sóc, trong lòng Bạch mẫu không khỏi cảm động.

“Không sao, mẹ mới vất vả, mỗi ngày đều giúp con trông thẳng bé, để cho con có thể an tâm đi làm, đồng sự đều thực tâm mộ con dâu!” Nàng một chút cũng không biết là vất vả, “Ba đâu ạ?”

Mới mở miệng, đã thấy công công liền mang theo bình sữa, từ trong phòng nhanh chạy đến, “Đến chưa? Bảo bối của ta đến chưa? Gia gia đã pha sữa rồi này.”

“Ông xem xem, đây cũng là làm gia gia sao? Cũng không trông xem tôn tử đến không, vừa đến liền ầm ỹ pha sữa, ai cũng không biết nó có muốn không.” Bà bà cười khổ oán giận.

“Ba, con đến đây.”

“Xảo Xảo, ăn bữa sáng chưa? Mau vào nhà đi, ba đến hỗ trợ chăm bảo bối của ta uống sữa, kêu đi giúp việc làm chút đồ ăn đi!”

“Con ăn rồi, còn đang vội vàng đi làm.”

“Nha, lái xe cẩn thận một chút nha!” Từ phụ gắt gao tập trung tiểu oa nhi trong lòng lão bà, “Con không phải lo, tiểu vương tử nhà chúng ta, giao cho ta là đúng chỗ.”

“Ông? Ông trừ bỏ gọi gọi, cái gì cũng không biết, tiểu hài tử thật muốn giao cho ông, tôi mới lo lắng.” Bạch mẫu chê bai lão công mình.

“Tôi sẽ pha sữa a! Tiểu vương tử nhà chúng ta uống sữa, thế nào ta chả có lần đi pha?”

Bạch phụ không cam lòng yếu thế trách móc.

Thấy cha mẹ chồng giống như hai đứa nhỏ đấu võ mồm, Dư Xảo Xảo nhin không được nở nụ cười.

” Lão nhân đáng giận, còn muốn ầm ỹ a? Con dâu đều chế giễu.” Bạch mẫu tức giận nói.

Hắn thế mới thu liễm ngậm miệng lại. Giả bộ như không có việc gì đi đùa tiểu tôn tử.

“Ba, mẹ, con còn vội vàng đi làm, buổi tối lại tán gẫu.”

“Ân, đi chậm một chút.” Bà bà dặn dò.

“Mẹ, con biết. Gặp lại!”

Một lần nữa sải bước lên xe máy, tiếp nhận mũ bảo hiểm trong tay Vượng bá, cáo biệt cha mẹ chồng cùng con trai, Dư Xảo Xảo cười đại sới hoang 125 tân thời, muốn đi vườn trẻ làm vương chúa nhỏ.

Ai nói nữ nhân chỉ có thể có một loại diện mạo?

Dư Xảo Xảo có thể là cô vợ nhỏ ôn nhu của lão công, là con dâu tốt của bà bà, là bà mẹ đáng yêu của bảo bối, cũng có thể là đại bảo tiêu của kẻ yếu, đại khắc tinh của người xấu.

Nàng ôn nhu, đồng thời, nàng cũng cường hãn.

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vat-nga-lao-cong>